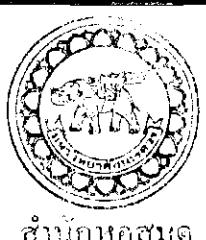

อภินันทนาการ

สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาและวิจัย

การอุดมศึกษาและวิจัย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร

เรื่อง รักแรกราชบัลลังก์

การศึกษาอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการอุดมศึกษาและวิจัย

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

**SHORT FILM DESIGN TO PROMOTE TOURISM IN PHICHIT
PROVINCE: FIRST LOVE**

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Bachelor of fine and Applied Arts in
Innovative Media design**

May 2015

Copyright 2015 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาภาค尼พนธ์ของ นางสาวนิศารัตน์ สุขศรี “การออกแบบ
ภาพยนตร์สัมเพล็งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก” แล้วเห็นสมควรรับเป็นผลงานหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบวิชาเอก
การออกแบบสื่อ與นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อเรื่อง	การออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่องรักแรก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นิศาวดีน์ สุขศรี
ที่ปรึกษา	อาจารย์จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศป.บ. (การออกแบบสื่อ宣傳กรรม)
คำสำคัญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558 ภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่องรักแรก

บทคัดย่อ

จังหวัดพิจิตร เมืองพญาชาลวัน ถือกำเนิดนิทานเรื่อง ไกรทอง เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่าง มีแม่น้ำน่านกับแม่น้ำயมไหลผ่านตัวเมืองอยูริมฝั่งแม่น้ำน่าน พิจิตรเป็นเมืองเก่าแก่ และยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย รวมถึงวิถีชีวิตของชนชั้นกลางชาติที่บริสุทธิ์ สิ่งแผลงใหม่ๆ บนบกรามเนียมประเพณีและอาหารการกินพื้นบ้านอย่างแท้จริง จังหวัดพิจิตรจึงนับเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาด

โครงการออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก ได้สร้างสรรค์และออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ที่ได้รับชม มีความสนใจในการมาท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร และเป็นการสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอีกด้วย

โดยโครงการออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรกนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการทำงาน ดังนี้ การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล และสำรวจพื้นที่จริงก่อน การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น การพัฒนาเนื้อเรื่องและบทภาพยนตร์ต่างๆ ขั้นตอนการทำ แล้วสุดท้ายขั้นตอนการตัดต่อและสร้างสรรค์ผลงาน โดยตลอดระยะเวลาการทำงานผู้วิจัยได้คิดพัฒนาและปรับแก้ผลงานให้合乎มาตรฐานที่สุด

ประกาศคุณปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จด้วยดีเนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยมีความชำนาญในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ พ่อแม่ ที่เคารพรัก เพื่อนๆ ทุกท่าน ที่มอบความรัก แรงกายแรงใจ กำลังใจ คำแนะนำที่ดีและการสนับสนุนในการศึกษาที่มอบให้กับผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาภาคผนวกที่ได้สละ เวลา ให้คำแนะนำ ปรึกษา และสร้างมุ่งมั่นในภารกิจ การทำงานเกี่ยวกับการออกแบบ ตรวจสอบ ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ และขอบคุณคำติชมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ที่เป็นแนวทาง ในการดำเนินงานวิจัยให้สำเร็จด้วยดี ตลอดระยะเวลาในการศึกษาและทำการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน มอบความรู้ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาที่ดีมาโดยตลอด และได้ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ ของทุกคน ในภาควิชาศิลปะและการออกแบบที่เคยร่วมทุกช่วง ช่วงกันให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาโดยตลอดในหลายครั้ง สำหรับเจ้าของเรื่องที่ได้รับความช่วยเหลือ ไม่สามารถอธิบายได้ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์อันเพียง ผู้วิจัยขอขอบและอุทิศแก่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

นิศารัตน์ สุขศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	2
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของงานวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดการผลิตภาพพยนตร์ด้วยเงินทุนตัว.....	5
กรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาพพยนตร์.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบศิลปะ.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนแบบภาพพยนตร์.....	31
ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดพิจิตร.....	34
กรณีศึกษา.....	64
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
ศึกษาเอกสาร.....	68
กำหนดพื้นที่ขอบเขต.....	68
การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การพัฒนาและการสร้างสรรค์.....	68
การนำเสนอผลงาน.....	68
การประเมินผลงาน.....	68

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	69
แนวคิดในการออกแบบ.....	69
การดำเนินงานในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น.....	133
การควบรวม ตัดต่อ.....	139
การพัฒนาและสร้างสรรค์.....	140
ผลงานที่สร้างสรรค์.....	144
5 บทสรุป.....	151
สรุปผลการวิจัย.....	151
ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน.....	151
ข้อเสนอแนะ.....	151
แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ	151
ภาพผนวກ.....	153
บรรณานุกรม.....	159
ประวัติผู้วิจัย.....	160

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร.....	34
2.วัดทำหลัง.....	36
3.พระพุทธชูปัลลงพ่อเพชร.....	37
4.อุทยานเมืองเก่าพิจิตร.....	38
5.ศาลหลักเมือง.....	39
6.วัดมหาธาตุ.....	40
7.ถ้ำชาละวัน.....	41
8.เกาะศรีมาลา.....	41
9.ศาลเจ้าแม่ทับทิม.....	42
10.ตลาดเก่ารังกรด.....	43
11.แผนที่วังกรด.....	44
12.ชุมชนท่าฟ้อ.....	45
13.ชุมชนท่าฟ้อ.....	45
14.แผนที่บ้านถนนสาย พจ.4010 โดยสังเขป.....	47
15.ศาลากลางน้ำปีงสีไฟ.....	48
16.ศาลาเก้าเหลี่ยม.....	49
17.รูปปั้นพญาชาละวัน.....	49
18.ป้อมระเนာ.....	50
20.สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์.....	50

สารนัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
21.สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์.....	51
22.อุทยานป่า.....	52
23.หาดทรายเทียม.....	52
24.อาคารน้ำตกจำลอง.....	53
25.หอชุมนก.....	53
26.ภาพวาดสามมิติ.....	54
27.ตัวอย่างตัวละครพลีน.....	70
28.ตัวอย่างตัวละครพีร์ส.....	71
29.ตัวอย่างตัวละครคิริม.....	71
30.ตัวอย่างตัวละครเพลิน.....	72
31.ตัวอย่างตัวละครพีร์ส.....	72
32.ตัวอย่างตัวละครคิริม.....	72
33.ภาพ Casting	73
34.ภาพ Casting	73
35.ภาพ Casting	74
36.ภาพ นักแสดง.....	74
37.ภาพ นักแสดง.....	75
38.ภาพ นักแสดง.....	75
39.ภาพ Location.....	76

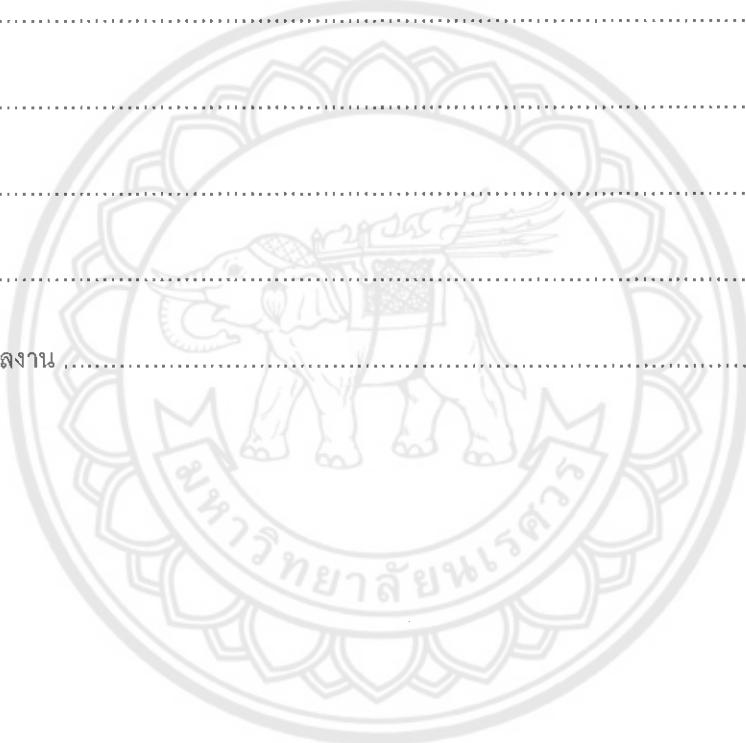
สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
40.รูปแบบโทนสีของภาคยนตร์สัน.....	132
41.ภาพTimeline.....	133
42.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	134
43.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	134
44.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	135
45.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	135
46.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	135
47.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	136
48.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	136
49.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	136
50.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	137
51.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	137
52.การถ่ายทำภาคยนตร์สันเรื่อง รักแรก.....	138
53.การตัดต่อภาคยนตร์สัน เรื่อง รักแรก.....	139
54.การตัดต่อข้อมูลภาคยนตร์สัน เรื่อง รักแรก(เสียงปกติ).....	140
55.การตัดต่อข้อมูลภาคยนตร์สัน เรื่อง รักแรก(ข้อมูลเสี้ยว).....	140
56.ไปสตอว์ภาคยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก.....	141
57.หน้าปกDVDภาคยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก.....	143
58.ผลงานภาคยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก.....	144

สารบัญภาพ(ต่อ)

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
78.ผู้เข้าชมผลงาน	154
79.ผู้เข้าชมผลงาน	155
80.ผู้เข้าชมผลงาน	155
81.ผู้เข้าชมผลงาน	156
82.ผู้เข้าชมผลงาน	156
83.ผู้เข้าชมผลงาน	157
84.ผู้เข้าชมผลงาน	157
85.ผู้เข้าชมผลงาน	158
86.พิธีกรนำเข้าชมผลงาน	158

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดพิจิตรตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน่านทางตอนล่างของภาคเหนือ ระหว่างจังหวัดนครสวรรค์กับจังหวัดพิษณุโลก ตัวเมืองมีแม่น้ำน่านกับแม่น้ำยมไหลผ่าน ชื่อเมือง "พิจิตร" นี้ มีความหมายว่า "เมืองงาม" จังหวัดพิจิตรเป็นเมืองเก่าแก่ตั้งแต่สมัยสุโขทัย ดังปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช และในศิลาจารึกหลักที่ 8 ของพระยาลีไท ที่เรียกเมืองนี้ว่า "เมืองสรวง" โดยขณะนั้นมีสถานะเป็นหัวเมืองเอกของกรุงสุโขทัย ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา เมืองนี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "เมืองโคหะบูรี" ซึ่งมีความหมายว่า "เมืองในห้องน้ำ" และเป็นที่ประทุมของสมเด็จพระศรรธรรมัญที่ 8 หรือสมเด็จพระพุทธเจ้าเสือ พระมหาชัตติรย์พระองค์หนึ่งแห่งกรุงศรีอยุธยาในสมัยรัตนโกสินทร์ เมืองพิจิตรเป็นเพียงเมืองขนาดเล็ก มีเจ้าเมืองปกครองเข่นเมืองอื่นๆ เมื่อถึงสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดให้ย้ายเมืองพิจิตรมาตั้งที่บ้านคลองเรียงซึ่งเป็นคลองชุดใหม่เพราจะขณะนั้นแม่น้ำน่านตื้นขึ้นมาก ต่อมากล่องเรือยังจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำน่านไปเพราจะบูรณาภิเษกเมืองพิจิตรเก่ายังคงโบราณสถานตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยาปรากฏให้เห็นอยุ่นลายแห่ง และจังหวัดพิจิตรยังเป็นถิ่นกำเนิดของนิทานพื้นบ้านเรื่อง "ไกรทอง" อันได้ดังด้วย

จังหวัดพิจิตรตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลางตอนบน ซึ่งเป็นทางผ่านจากกรุงเทพฯ ไปสู่ภาคเหนือ หรือจากภาคเหนือเข้าสู่กรุงเทพฯ เมืองพิจิตรเป็นเมืองที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยุ่มามาก แต่ไม่เป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดพิจิตรขาดการประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจแล้วว่าจังหวัดพิจิตรยังไม่มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบภาพพยนตร์สั้นส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวความคิดการสร้างสรรค์ภาพพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เพื่อเป็นการตีแผ่และประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปเกิดความสนใจและมาท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตรมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้เสนอการคอกแบบภาพพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรกเพื่อจะทำการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร และการทำเป็นรูปแบบภาพพยนตร์นี้เพื่อต้องการเผยแพร่ภาพเคลื่อนที่ให้เป็นอยู่จริงให้ผู้คนได้เห็นและชื่นชมบรรยากาศของจังหวัดพิจิตร

และคาดว่าในปัจจุบันเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจ และสามารถเข้าใจง่าย เนื่องจากภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

2. ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

1. เพื่อศึกษาการทำภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ

2. เพื่อออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3. เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้เกิดความประทับใจในบรรยากาศของจังหวัดพิจิตร

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการของผู้คนในจังหวัดพิจิตร ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนำเสนอข้อมูลท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร ที่มีความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ สถาปัตยกรรม วัฒนธรรม และภูมิประเทศ ที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3.1 ขอบเขตด้านผู้ผลิต

ในงานวิจัยออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3.1.1 ประวัติความเป็นมาการสร้างภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ

3.1.2 แนวคิดในการออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3.1.3 กระบวนการเตรียมจัดทำการออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3.2 ขอบเขตด้านการสร้างสรรค์และพัฒนา

การออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3.2.1 ขั้นตอนการออกแบบภาพถ่ายมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ไม่ต้องใช้เวลาอ่านนาน และสามารถจัดเก็บไว้ได้ทั้งในระบบดิจิทัลและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

3.2.2 กระบวนการออกแบบเนื้อเรื่อง

- การเตรียมตัวก่อนออกแบบดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น
- การเตรียมทีมงานและอุปกรณ์การถ่ายทำ
- การเดินทางไปเพื่อการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร
- ดนตรีประกอบ
- กระบวนการตัดต่อ

3.3 ขอบเขตสื่อสาร

3.3.1 ออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

3.3.2 กลุ่มเป้าหมายช่วงอายุ 18-25 ปี

3.3.3 พฤติกรรมของผู้รับชม

4. ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก ที่มีความยาวประมาณ 20นาที
2. ออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวดังนี้

2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

2.1.1 วัดท่าหลวง

2.1.2 อุทยานเมืองพิจิตร

2.1.3 ตลาดเก่าวังกรด

2.1.4 ซุ้มชนท่าฟ้อ

2.2 แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.2.1 บึงสีไฟ

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำก่อนการออกเดินทาง
2. ออกเดินทางเพื่อถ่ายทำภาพยนตร์สั้น จังหวัดพิจิตร
3. ควบรวมวิดีโอด้วยโปรแกรมตัดต่อ
4. จัดทำโปสเตอร์
5. จัดทำรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในบรรจุแผ่นดิจิทัลและรูปภาพประกอบ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้มีการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร
2. เพื่อเพิ่มความน่าสนใจมากขึ้นกับภาพยนตร์สั้นแบบชรมดา
3. เป็นตัวช่วยความน่าสนใจกับประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร
4. เพื่อให้คนหันมาสนใจในการเดินทางท่องเที่ยวชื่นชมบรรยากาศของจังหวัดพิจิตร

7. นิยามศัพท์เฉพาะ (Keywords) ของโครงการวิจัย

ภาพยนตร์สั้น หรือ หนังสั้น หมายถึง เป็นประเภทของภาพยนตร์อย่างหนึ่งที่เหมือนกับภาพยนตร์ทั่วไป ที่เล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงเฉพาะ เช่นภาพยนตร์ความยาวปกติ เพียงแต่ว่าเป็นการเล่าเรื่องประดิษฐ์ หรือประดิษฐ์เดียวให้ได้ใจความ มีมาตรฐานของภาพยนตร์สั้น คือ มีความยาวเต็มที่ไม่เกิน 40 นาที

บทที่2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างการออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก ได้ศึกษาจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์ และทำความเข้าใจ โดยสามารถแบ่งเป็นประเด็นหลักในการนำเสนอได้ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการผลิตภาพยนตร์ด้วยเงินทุนต่ำ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการตอบทางความคิดของภาพยนตร์
3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบศิลปะ
4. แนวคิดเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว
5. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนบทภาพยนตร์
6. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดพิจิตร
7. พฤติกรรมกลุ่มเยาวชน
8. กรณีศึกษา

1. แนวคิดการผลิตภาพยนตร์ด้วยเงินทุนต่ำ (Low Budget Film Management)

นอกจากมีความคิดริเริ่มในการสร้างภาพยนตร์ (idea) ที่น่าสนใจแล้วก็สร้างภาพยนตร์ จำเป็นต้องใช้ความสามารถ ความน่าเชื่อถือ และการเจรจาต่อรองเพื่อให้ได้มาซึ่งงบประมาณ คือ การนำแนวคิดการผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ ขึ้นมาได้ และวิธีการหนึ่งในการได้ซึ่งงบประมาณ คือ การนำแนวคิดการผลิตภาพยนตร์ด้วยเงินทุนต่ำมาปรับใช้เพื่อสร้างความมั่นใจ และลดความเสี่ยงทางการเงินให้กับเจ้าของเงินทุน bastian cleve ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดการผลิตภาพยนตร์ทุนต่ำในหนังสือ Film Production Management ให้ว่า คำว่า "เงินทุนต่ำ" ในแต่ละสถานการณ์มีความหมายที่แตกต่างโดยเงินทุนต่ำของสหดิโอนาดใหญ่อาจเป็นเงินจำนวนมากของภาพยนตร์อิสระทุนน้อย จนสามารถจับจ่ายใช้สอยในการทำงานได้อย่างสะดวกสบาย

อย่างไรก็ตี บาสเตียน คลีฟ ได้ให้ความสำคัญกับหลักการบริหารภาพยนตร์ต้นทุนต่ำมากกว่าการให้ความหมาย ด้วยวิธีการควบคุมค่าใช้จ่ายโดยการพิจารณาว่าปัจจัยใดบ้างที่ทำให้ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ ต้องใช้เงินในการลงทุนเป็นจำนวนมาก และจะมีวิธีการลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเหล่านี้ได้อย่างไร

ปัจจัยหลักที่ทำให้ภาพยนตร์มีต้นทุนราคาแพง คือ เรียกปัจจัยหลักเหล่านี้ว่า Above the line item นั้นได้แก่ บทภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ดารา นักแสดง รวมทั้งงบประมาณในการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับคนกลุ่มใหญ่

นอกเหนือจากนี้ คือปัจจัยรองหรือ Below the line item ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายสำหรับทีมงาน ฟิล์มค่าเช่าอุปกรณ์ ค่าเช่า ค่าไฟสตูดิโอตั้งแต่ชั่วโมงถึงวัน ที่ขึ้นอยู่กับว่าทีมงานมีจำนวนมากน้อยเพียงใด มีการก่อสร้างฉาก หรืออุปกรณ์มากน้อยแค่ไหน มีการใช้เทคนิคพิเศษหรือสเปเชียลเอฟเฟกต์หรือไม่ รวมทั้งระยะเวลาถ่ายทำที่เกิดขึ้นจริง

เมื่อทราบแล้วว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต้องจ่ายให้กับรายการใดบ้าง ในการบริหารภาพยนตร์ต้นทุนต่ำ สิ่งที่ผู้บริหารงบประมาณคือ การลดค่าใช้จ่าย หรือตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น

นอกจากนี้ จอห์น แรนดอล (John Randall) ได้กล่าวในหนังสือชื่อ Feature Films on a Low Budget เกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ด้วยเงินทุนที่ต่ำกว่ามีทางหลักด้วยกันที่จะทำให้การผลิตภาพยนตร์ ด้วยเงินที่ต่ำดำเนินลุล่วงไปโดยสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย

1. การมีเป้าหมายต่ำๆ
2. การมีตารางแยกแยกการทำงานถูกต้องมากยิ่งดี
3. การมีผู้กำกับที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ
4. การมีทีมงานที่ดี มีความเป็นมืออาชีพ

แนวคิดการผลิตภาพยนตร์ด้วยเงินต่ำๆ ได้กล่าวมาแล้ว หมายสำหรับทั้งการนำเสนอโปรดักต์เพื่อให้ได้รับ การอนุมัติงบประมาณ และการบริหารต้นทุนที่มีอยู่จำกัด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่าโดยเฉพาะนักสร้างภาพยนตร์รุ่นใหม่ที่ต้องการพิสูจน์ผลงานในวงการภาพยนตร์

2. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์สารคดี

สหพันธ์ภาพยนตร์สารคดีโลก (World Union of Documentary Film) ให้คำจำกัดความถึง ภาพยนตร์สารคดีไว้เมื่อปี ค.ศ. 1948 โดยจำกัดความว่า ภาพยนตร์สารคดีหมายถึง วิธีการใดๆ ก็ตามใน การบันทึกและมุ่งต่างๆ ของความจริงลงบนฟิล์ม จะโดยการถ่ายทอดเหตุการณ์จริง หรือสร้างสถานการณ์ ที่เหมือนจริงและสมเหตุสมผลขึ้นก็ได้ เพื่อที่จะกระตุ้นความสนใจหรือเหตุผลในกลุ่มผู้ชม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเร่งร้าความอยากรู้ และขอบเขตของความรู้และความเข้าใจของคนเราให้กว้างขวางออกไป รวมทั้งเพื่อนำเสนอปัญหาตลอดจนแนวทางแก้ไขอย่างตรงไปตรงมาในด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและความสัมพันธ์ ของมนุษย์

John Grierson ได้บัญญัติคำว่า Documentary แห่งให้ความหมายไว้ว่า สารคดี คือ การนำเสนอความจริงอย่างสร้างสรรค์ โดย Grierson เชื่อว่าการนำเสนอสารคดีต้องให้ความสำคัญกับการจัด นarration และส่วนประกอบที่เป็นรายละเอียดของเรื่องราว รวมทั้งการนำเสนอเรื่องราวนั้นจะต้องเป็นไปตาม วิถีทางที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ (Ellis, 1989: 5; Rabiger, 1998:3)

Paul Rotha นักสร้างภาพยนตร์ผู้ร่วมบุกเบิกการสร้างภาพยนตร์สารคดีทำงานร่วมกับ John Grierson ได้สรุปว่า ภาพยนตร์สารคดี คือ ภาพยนตร์ที่ให้เพื่อสื่อความหมายอย่างสร้างสรรค์ และเป็น เรื่องราวสภាមชีวิตของประชาชนในสังคมที่เป็นอยู่จริงๆ Willis และ Arienzo ได้ให้คำนิยามไว้ว่า สารคดี คือ รายการหรือภาพยนตร์เรื่องใดก็ตามที่ถูกผลิตขึ้นโดยต้องการที่จะบุกเบิกแสวงหาความจริง และจะต้อง มีข้อมูลพื้นฐานในรูปของเอกสาร

Raymon Spottiswood นักวิชาการและผู้เขียนบทภาพยนตร์สารคดี ได้แสดง ความเห็นว่าภาพยนตร์ที่เรียกว่าเป็นภาพยนตร์สารคดีได้ จะต้องดูที่เนื้อหาและวิธีการของภาพยนตร์ที่ สามารถถ่ายทอดการแสดงจากชีวิตจริงซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่กับองค์กรต่าง ของชีวิต และสังคม เรื่องราวดังกล่าวอาจจะเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สรุนเทคโนโลยีการสร้างภาพยนตร์นั้น เป็นเพียงรูปแบบส่วนประกอบของเนื้อหา และเรื่องราวนี้ที่นำมาสร้างเท่านั้น (Ellis, 1989: 5; Rabiger, 1998:3)

2.2 ภาพยนตร์สารคดีและภาพยนตร์ทดลอง

สามารถแบ่งภาพยนตร์เป็นประเภทต่าง ๆ ได้มากมายซึ่งขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่เลือกใช้ อย่างไรก็ตามสำหรับในแวดวงภาพยนตร์ ภาพยนตร์ 2 ประเภทที่มักถูกกล่าวถึงอยู่เสมอ และเป็นที่รู้จักมากที่สุด (ถ้าไม่นับภาพยนตร์บันเทิงที่ฉายตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป) ก็คือ ภาพยนตร์สารคดี (Documentary Film) และภาพยนตร์ทดลอง (Experimental Film) นั่นเอง (อ.มาโนช ชุมเมืองปึก <http://uconnect.dpu.ac.th:80/dpubpost/user/manoch/folder/53/229.doc>)

2.2.1 ภาพยนตร์สารคดี (Documentary Film)

มีผู้ให้定义ของภาพยนตร์สารคดีไว้มากมาย อาทิ

- ภาพยนตร์ที่นำเสนอความจริงอย่างสร้างสรรค์

- ภาพยนตร์ที่ใช้เพื่อสื่อความหมายอย่างสร้างสรรค์ และเป็นเรื่องราวสภาพชีวิต

ในสังคมที่เป็นอยู่จริงฯ

- ภาพยนตร์ที่ใช้วิธีการใดๆ ก็ตามในการบักทึกแจ่มุ่มต่างๆ ของความจริงลงบนแผ่นฟิล์ม จะโดยการถ่ายทอดเหตุการณ์จริง หรือสร้างสถานการณ์ที่เหมือนจริงและสมเหตุสมผล ขึ้นก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรื่งเร้าความรู้ และขยายขอบเขตความเข้าใจของคนเราให้กว้าง ออกไป

สำหรับจุดกำเนิดของภาพยนตร์สารคดีนั้น ก็เริ่มมาตั้งแต่การสร้างภาพยนตร์ของพื้นของลูมิแอกซ์ เช่นการบันทึกภาพคนงามเดินออกจากการงาน การเข้าเที่ยบชานชาลาของรถไฟ ซึ่งมีลักษณะของภาพบันทึกเหตุการณ์จริง แม้ว่าภาพยนตร์ตั้งกล่าวจะยังไม่ได้ถือว่าเป็นสารคดี แต่ก็เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์แนวโน้มี 1895

อีก 30 ปีต่อมา ภาพยนตร์สารคดีจึงถือกำเนิดขึ้นในประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ โดยมีหัวหอกสำคัญ คือ อเมริกา รัสเซีย และอังกฤษ การเริ่มต้นสารคดีนั้น ก็มาจากการคิดค้นความคิดของนักสร้างภาพยนตร์กลุ่มที่มองว่าภาพยนตร์เรื่องแต่งที่มีอยู่ในขณะนั้น ไม่ได้ใช้ศักยภาพที่แท้จริงของภาพยนตร์อย่างเต็มที่ เป็นแค่เพียงการเลียนแบบของศิลปะคร่าวที่เท่านั้น ขณะที่ภาพยนตร์มีความสามารถที่จะถ่ายทอดภาพเหตุการณ์จริงให้คนดูเห็นได้

ในประเทศไทย สังเคราะห์ ภาพยนตร์ที่ถือเป็นผู้บุกเบิกแนวทางของภาพยนตร์สารคดีก็คือ Kino Eye คือหนังที่บุกเบิกความเป็นสารคดี สร้างในประเทศไทย มีจุดมุ่งหมายที่จะให้การศึกษาแก่ผู้ชม เกี่ยวกับการปฏิรัติสังคม

สำหรับภาพยนตร์สารคดีที่มีชื่อเสียงที่สุดก็คือ Nanook of the north ซึ่งผลิตโดยผู้กำกับอเมริกันเป็นเรื่องราวของชาว eskimo ซึ่งถือเป็นสารคดีที่ฉายเพื่อการค้าเรื่องแรกของโลก และประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามก็มีการถกเถียงว่ามันเป็นสารคดีหรือไม่ เพราะในบางฉาก มีการจัดแสงขึ้นใหม่ เช่น 建华ในบ้าน eskimo ที่มีขนาดเล็กจนเอกสารต้องเข้าไปถ่ายได้ จึงจำลองขึ้นมาโดยให้มีขนาดใหญ่กว่าของจริงหลายเท่า และให้ชาว eskimo จำลองการดำเนินชีวิตประจำวันในนั้น

2.3.2 ประเภทของภาพยนตร์สารคดี

สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. Expressive Documentary Film เป็นภาพยนตร์สารคดีที่แสดงออกถึงมุมมอง และความรู้สึกของผู้ผลิตที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นการนำเสนอเรื่องจริง แต่ผ่านการตีความของผู้ผลิต สารคดีประเภทนี้จะให้มุมมองแบบอัตวิสัยของผู้สร้างเป็นสำคัญ และไม่คำนึงถึงความเป็นกลางในการนำเสนอ Expressive Documentary Film มีอิทธิพลอย่างสูงในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยเฉพาะในรัสเซีย ซึ่งในสมัยนั้นมีการยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือและอาวุธที่มีคุณสมบัติในการชักจูงใจเป็นเดลิคไม่มีอะไรมาเทียบได้ ในยุคนั้นภาพยนตร์สารคดีจึงมุ่งโฆษณาชวนเชื่อ โน้มนำให้ผู้ชมเห็นด้วยกับ อุดมการณ์คอมมิวนิสต์ เนื้อหาของภาพยนตร์จึงเน้นถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเร่งให้เกิดการปฏิรัติของชนชั้น กรรมชีพ ต่อมาแนวคิดนี้ได้แพร่ขยายออกไปยังประเทศอื่นๆ และมีอิทธิพลสูงสุดในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยพราโคนาชีของเยอรมนี และพราโคฟชาสซิสต์ของอิตาลี

2. Journalistic Documentary Film เป็นภาพยนตร์สารคดีที่เน้นความเป็นกลาง ความจริงในเรื่องต้องเป็นที่ประจักษ์พิสูจน์ได้ และมีหลักฐานอ้างอิงไม่เน้นเทคนิคที่จะก่อให้เกิดความงาม และอารมณ์ซึ่งจุดเริ่มต้นของสารคดีประเภทนี้ก็เนื่องจากภัยหลังที่สารคดีแนว Expressive Documentary Film ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการปลุกเร้าลักษณะติดนิยม ทำให้นักวิชาการและนักวิชาชีพ จำนวนมากเกิดความรู้สึกว่าแนวทางการผลิตภาพยนตร์สารคดีต้องกล่าวไม่ใช้แนวทางตามอุดมการณ์ของ

สารคดี จึงควรมีการปรับเปลี่ยนให้มีการเสนอที่เป็นกลาง มีลักษณะวัตถุวิสัย ซึ่งเป็นลักษณะแนวคิดทางวิทยาศาสตร์นั่นเอง

ความนิยมใน Journalistic Documentary Film ได้เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ พัฒนา กับความเพื่องฟูของ วิทยาศาสตร์ มนุษย์พากันเชื่อในความจริงแบบประจักษ์นิยม (เห็นแล้วพิสูจน์ได้) และยอมรับในความยิ่งใหญ่ของวิทยาศาสตร์ ทำให้ Journalistic Documentary Film กลายเป็นกระแสหลักของภาพชนต์สารคดีมาเป็นเวลานานจนกระทั่งปัจจุบัน

2.2.3 ภาพชนต์สารคดีในยุคปัจจุบัน

ในปัจจุบันภาพชนต์สารคดีมีการพัฒนาเนื้อหาและรูปแบบไปอย่างมาก โดยเฉพาะในต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม คนที่สนใจภาพชนต์สารคดีก็ยังคงเป็นกลุ่มเด็กๆ ทั้งผู้สร้างและผู้ชมโดยเฉพาะในเมืองไทยภาพชนต์สารคดียังมีการสร้างน้อยมาก awanในญี่หือแบบทั่วหมู่ เป็นภาพชนต์สั้นหรือภาพชนต์อนิเมชันที่ส่งเข้าประกวดตามเทศกาล สำหรับตัวอย่างภาพชนต์สารคดีที่นำเสนอในปัจจุบัน เช่น Super Size Me

หนังสารคดีพิสูจน์ความจริงเรื่องของผลกระทบของอาหารฟาสฟูด เเล่เรื่องโดยการตัด ผลบระหงการทดลองกินแมคโดนัลท์ทุกมื้อเป็นเวลา 30 วันติดตอกัน และการนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับอาหารของชาวอเมริกันทั่วประเทศ

Fahrenheit 9/11

หนังสารคดีแฉเปื้องลึกเปื้องหลังของประธานาธิบดี จอร์ช บุช กับการประกาศทำสงคราม กับอิรักเชื่อมโยงมาจนถึงเหตุการณ์การผู้ก่อการร้ายลิ่ครื่องบินถล่มตึกแฝด ซึ่งสร้างความสั่นสะเทือนไปทั่วโลกโดยสารคดีเรื่องนี้พยายามเปิดเผยให้เห็นว่า ภายใต้บทบาทที่ทุกคนแสดงอยู่ ล้วนมีภาวะซ่อนเร้นอะไรบางอย่าง หนังสารคดีเรื่องนี้ในรูปแบบการตัดต่อภาพช่วงกว่า 70 เบอร์เซ็นต์ มาช่วยในการเล่าเรื่องประกอบกับข้อมูลเชิงสถิติที่ส่งผลต่อกวามน่าเชื่อของ ประธานาธิบดี จอร์ช บุช โดยตรง

My Date with Drew

หนังสารคดีผสานความเป็นโรมแనติกคอมเมดี้ของหนุ่มใหญ่ที่มีความไม่ผ่าน 2 อย่างในชีวิต คือ การทำหนัง และการได้เดทกับครูว์ แบร์รีมอร์ ดาราสาวซึ่งของยอดลิขิต เข้าจึงไม่รอช้า จบ เอกความผ่าน 2 อย่างมา ผสมกัน และทำอออกมาเป็นหนังสารคดีเกี่ยวกับเบื้องหลังความพยายามในการขอเดทกับครูว์

เสื่อว่องให้

หนังสารคดีเรื่องแรกของไทยที่สร้างขึ้นภายในโรงภาพยนตร์ เล่าเรื่องของชีวิตการต่อสู้ในเมืองกรุงของชาว อีสาน อาทิ สดั้นท์แม่น คนขับแท็กซี่ คนใบกรถ ตลาด ซึ่งแต่ละคนมีความผ่าน และจุดหมายในชีวิตแตกต่าง กันไป

2.3 ภาพยนตร์ทดลอง (Experimental Film)

หนังทดลอง คือหนังฟรีส్ตีล์ชนิดหนึ่ง ที่มักจะเกิดจากผู้สร้างอิสระที่ใช้เงินทุนส่วนตัว หรือ ได้ทุนสนับสนุนจากสถาบันศิลปะ และไม่ได้หวังผลเพื่อการค้าเป็นหลัก คนทำหนังทดลองมุ่งเน้น ความสำคัญของจินตนาการ ความคิด โดยใช้เทคนิคใหม่ๆ ที่บุกเบิกและเสริมส่งการรับรู้โดยในอีก มิตินี้ และเรียกว่า “ให้คนดูคิดและตีความ” ผ่านตัวเองเห็นอย่างจริงจัง

เทคนิคบางประการที่มักจะพบในภาพยนตร์ทดลอง

1. ใช้วัสดุเหลือใช้ คือ การนำภาพบันทึกเหตุการณ์จริง เช่น ภาพหนังข่าว ภาพ ประวัติศาสตร์สำคัญ ภาพถ่ายโฆษณาฟรีจากสมาคมธุรกิจฯ ให้เป็นฟิล์มหนัง เก่ามากด้วยไฟฟ้า

2. การตกแต่งฟิล์ม เช่น การเขียนสีลงบนฟิล์มโดยตรง ทำรายขีดปั่นบนฟิล์ม การเอา ฟิล์มไปปะมักดิน การกดสี ฯลฯ ซึ่งในปัจจุบันอาจมีการใช้คอมพิวเตอร์ช่วย

3. เหนือเหตุผล หนังทดลองมักมีลักษณะที่เหนือเหตุผล ด้านความจริง และมีความไม่ ต่อเนื่องของเรื่องราว

4. ฝึกประสบการณ์ หนังทดลองมัก grub กับที่คิดเห็น เช่น การลดหรือเร่งสปีด การทำ ภาพกระตุก การเคลื่อนกล้อง และวางแผนกล้องเปลี่ยนๆ การฉายภาพช้าๆ ชา ก

5. ตีความใหม่หนังทดลองมักมีการนำเรื่องราวที่ทุกคนรับรู้อยู่แล้วมาตีความใหม่ เช่น เรื่องพระเยซู ยิตเลอร์ แม่น้ำพระโขนง

6. เรื่องไกลั้ต้า หนังทดลองมักถ่ายทอดความสำคัญของการมอง โดยเฉพาะสิ่งไกลั้ต้า อาทิหนังบางเรื่องอาจให้เวลาภัยการ พินิจพิจารณาผลลัมภ์ กระจาก รูปปั้น เท้า อุย়ุตลดดหั้นเรื่อง

7. พุดจาภาษากรี คนทำหนังทดลองบางคนเน้นหนักไปที่การถ่ายทอดจินตนาการของตน โดยไม่สนใจเหตุผลและผลใดๆ ทั้งสิ้น และมองว่าหนังเป็นเหมือนกวีบทหนึ่ง เช่น การร้อยเรียงภาพ ให้ล่องลอยเหมือนความฝัน การเรียนรู้เรื่องแบบวนไปวนมา ไม่เรียงลำดับ

คุณค่าของภาพยนตร์ทดลอง หนังทดลองคือหนังพาตัวเองเข้าไปใกล้ความเป็นศิลปะมากที่สุดในบรรดาหนังด้วยกันคุณค่าของหนังทดลองไม่ได้อยู่ที่สาระหรือความบันเทิงที่มีอยู่ให้คนดู คุณค่าสำคัญของหนังทดลอง คือการเป็นตัวชี้ถึงอนาคตของการพัฒนาภาษาภาพยนตร์ เป็นบุกเบิกเทคนิคและวิธีการ สื่อความหมายใหม่ๆ ให้กับวงการภาพยนตร์ อาจจะสรุปได้ว่าหนังทดลองนั้นมีคุณค่าสำคัญร่วมฝ่ายผู้ผลิตหรือผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์มากกว่าฝ่ายผู้ชม

แต่ปอยครั้งที่ภาพยนตร์ทดลองมักจะถูกมองข้ามความสำคัญไป ทั้งที่จริงๆแล้วเทคนิคที่นำตื่นตาตื่นใจหลายอย่างที่ถูกนำมาใช้ในหนังบันเทิงหลายเรื่อง ล้วนเป็นการแตกหักและต่อ ยอดมาจากการเดียบันริเริ่มออกแบบของหนังทดลองทั้งสิ้น

ตัวอย่างภาพยนตร์ทดลองเรื่อง สัตว์ประหลาด

ภาพยนตร์ทดลองของคนทำหนังที่อาจจะเรียกว่าเป็นหัวหอกสำคัญของวงการหนังทดลอง ในเมืองไทยสิ่งที่หนังสัตว์ประหลาดต้องการจะทดลองก็คือการจับเอาสองสิ่งที่ไม่ควรจะอยู่ด้วยกันมารวมกันหนังเรื่องนี้จึงประกอบด้วยโครงสร้างที่มีหนัง 2 เรื่องที่มีความต่างกันโดยสิ้นเชิงเขามาผูกไว้ด้วยกัน ในช่วงแรก หนังถ่ายทอดช่วงเวลาแห่งความสุขของคู่รักชายหนุ่ม 2 คน คือ ตั้งกับ เก่ง สาวครึ่งหลัง หนังพลิกແນกกลางเลยเป็นเรื่องราวการผจญภัยของนายทหารหนุ่มที่ออกเดินทางตามล่าเตือสมิงในป่าใหญ่

2.4 การเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) เปรียบเสมือนแบบร่าง (Sketch design) ของการสร้างภาพยนตร์บทภาพยนตร์จะมีความคล้ายคลึงกับวรรณกรรมตรงที่การบอกเล่าเรื่องราวว่า ควรทำอะไร ที่ไหนอย่างไร แต่จะแตกต่างที่บทภาพยนตร์นั้นต้องสื่อความหมายออกมาเป็นภาพ โดยใช้ภาพเป็นตัวสื่อความหมาย เพื่อโน้มน้าวจินตนาการของผู้ชม

องค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์

1. เรื่อง (STORY) หมายถึง เรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด เรื่องอาจจะสั้นเพียงไม่กี่นาที อาจยาวนานเป็นปีหรือไม้รุ่ง (Infinity) ก็ได้ สิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่อง คือปมความขัดแย้ง (Conflict) ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำส่งผลให้เกิดเป็นเรื่องราว
2. แนวความคิด (CONCEPT) เรื่องที่จะนำเสนอ มีแนวความคิด (Idea) อะไรที่สืบให้ผู้ชมรับรู้ และเข้าใจต่อสืบให้ตรงตามที่ผู้ผลิตได้วางแผนไว้
3. แก่นเรื่อง (THEME) คือ ประเด็นเนื้อหาสำคัญหรือแกนหลัก (Main theme) ของเรื่องที่จะนำเสนอ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นรอง (Sub theme) อีกที่ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวความคิดหลักเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับเนื้อเรื่อง
4. เรื่องย่อ (PLOT) เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่คิดขึ้นมาใหม่ เรื่องที่ นำมาจากเหตุการณ์จริง เรื่องที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรม หรือแม้แต่เรื่องที่ลอกเลียนแบบมาจากภาพยนตร์อื่น ซึ่งแรกนั้นเรื่องต้องมีความน่าสนใจ มีจุดสำคัญชัดเจน ต้องมีการตั้งคำถามว่า จะมีอะไรเกิดขึ้น (What...if...?) กับเรื่องที่คิดมา และสามารถพัฒนาขยายเป็นโครงเรื่องใหญ่ได้
5. โครงเรื่อง (TREATMENT) เป็นการเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่อง ได้ชัดเจน ไม่ให้หลงประเด็น โครงเรื่องจะประกอบด้วยเหตุการณ์หลัก (Main plot) และเหตุการณ์รอง (Sub plot) ซึ่งเหตุการณ์รองที่ใส่เข้าไปต้องผสมกลมกลืน เป็นเหตุผลกับเหตุการณ์หลัก
6. ตัวละคร (CHARACTER) มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดสิ้นสุด ของเรื่อง ตัวละครอาจเป็น คน สัตว์ สิ่งของ หรือนามธรรมไม่มีตัวตน ก็ได้ การสร้างตัวละครขึ้นมาต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน ที่มาที่ไป บุคลิกนิสัย ความต้องการ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละคร นั้นๆ ตัวละครแบ่งออกเป็นตัวแสดงหลักหรือตัวแสดงนำ และตัวแสดงสมทบหรือตัวแสดงประกอบ ทุกตัวละครจะต้องมีส่วนผลต่อเหตุการณ์นั้นๆ มากน้อยตามแต่บทบาทตน ตัวเอกย่อมมีความสำคัญมากกว่าตัวรองเสมอ

7. บทสนทนา (DIALOGUE) เป็นถ้อยคำที่กำหนดให้แต่ละตัวละครได้ใช้แสดงต่อตอบกัน ใช้บอกถึงอารมณ์ ดำเนินเรื่อง และสื่อสารกับผู้ชม ภาพยนตร์ที่ดีจะสื่อความหมายด้วยภาพมาก กว่าคำพูดการประ喻ดถ้อยคำจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ ความหมายหรืออารมณ์บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำมาช่วยเสริมให้ดูดึงดูดใจ

โครงสร้างการเขียนบท

1. จุดเริ่มต้น (BEGINNING) ช่วงของการเปิดเรื่อง แนะนำเรื่องราว บุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. การพัฒนาเรื่อง (DEVELOPING) การดำเนินเรื่องผ่านเหตุการณ์เดียวหรือหลายเหตุการณ์ เนื้อเรื่องจะมีความซับซ้อนมากขึ้น
3. จุดสิ้นสุด (ENDING) จุดจบของเรื่อง แบ่งออกเป็นแบบสมหวัง (Happy ending) ทำให้รู้สึกอิ่มเอมใจ และแบบผิดหวัง (Sad ending) ทำให้รู้สึกสะเทือนใจ หรือทึ่งทายให้หักดิบ

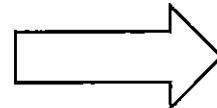
2.5 ปัจจัยสำคัญในโครงสร้างบท

1. แนะนำ (INTRODUCTION) คือการแนะนำเหตุการณ์ สถานการณ์ สถานที่ ตัวละคร สิ่งแวดล้อม และเวลา
2. สร้างเงื่อนไข (SUSPENSE) คือการกระตุ้นให้เนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างลึกซึ้งมีเงื่อนไข มีปมผูกมัด ความขัดแย้ง ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและสนใจในเหตุการณ์
3. สร้างวิกฤติกาล (CRISIS) คือการเพชญบัญชา วิเคราะห์ปัญหาของตัวละคร และหาทางแก้ไขทางออก หากตัวละครเกี่ยนอยู่กับบัญชานามากจะทำให้ผู้ชมรู้สึกหนักและเบื่อขึ้นได้ ควรที่จะมีการกระตุ้นจากเหตุการณ์อื่นมาแทรกด้วย
4. จุดวิกฤตสูงสุด (CLIMAX) เป็นช่วงเพชญหนักกับบัญชาครั้งสุดท้ายที่ถูกปีบกดดันสูงสุด ทำให้มีการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด
5. ผลสรุป (CONCLUSION) คือทางออก ข้อสรุป ทำให้เกิดความกระจ่าง ภาพยนตร์บางเรื่องอาจไม่มีบทสรุป ก็เพื่อให้ผู้ชมนำกลับไปคิดเอง

หลักการวางแผนโครงสร้างเรื่อง

ในแต่ละช่วงตอนจะประกอบด้วยปัจจัยสำคัญทั้ง 5 เสมอ

จุดเริ่มต้น (BEGINNING)

แนะนำ (INTRODUCTION)

สร้างเงื่อนไข (SUSPENSE)

สร้างวิกฤติกาล (CRISIS)

จุดวิกฤตสูงสุด (CLIMAX)

ผลสรุป (CONCLUSION)

การพัฒนาเรื่อง (DEVELOPING)

การพัฒนาเรื่อง (DEVELOPING)

แนะนำ (INTRODUCTION)

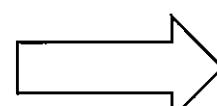
สร้างเงื่อนไข (SUSPENSE)

สร้างวิกฤติกาล (CRISIS)

จุดวิกฤตสูงสุด (CLIMAX)

ผลสรุป (CONCLUSION)

จุดสิ้นสุด (ENDING)

แนะนำ (INTRODUCTION)

สร้างเงื่อนไข (SUSPENSE)

สร้างวิกฤติกาล (CRISIS)

จุดวิกฤตสูงสุด (CLIMAX)

ผลสรุป (CONCLUSION)

સ્ક્રૂપ

บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) จะเป็นการเขียนอธิบายรายละเอียดเรื่องราว เมื่อได้โครงสร้าง
เรื่องที่ชัดเจนแล้ว จึงนำเหตุการณ์มาแทรกขยายเป็นมากๆ ลงรายละเอียดอย่าง ใส่สถานการณ์ ช่วงเวลา
สถานที่ ตัวละคร บทสนทนา การกระทำ บางครั้งอาจกำหนดมุกถ่องขนาดภาพแน่นอนชัดเจนเลยก็
เป็นได้ บทภาพยนตร์จึงเขียนเพื่อเป็นการเตรียมงานผลิต (Pre-production) และฝึกซ้อมนักแสดง
โดยเฉพาะ หลังจากนั้นจึงพัฒนาต่อเป็นบทสำหรับการทำ (Shooting script) และบทภาพ (Story
board)

2.6 สตอรี่บอร์ด ((Story board))

2.7 การสร้างภาพยนตร์

การที่จะสร้างภาพนิทรรศ์เรื่องหนึ่งนั้น ผู้สร้างจะต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของการถ่ายภาพนิทรรศ์ คือวันปัจจุบันถูกแบ่ง成สอง แสง มุมกล้อง จาก เทคนิคการถ่ายทำไปจนถึง เทคนิคการตัดต่อสิ่งสำคัญของการถ่ายภาพนิทรรศ์ แบ่งเป็นอย่างคือ

- เรื่อง เด็กโครงของเรื่องที่สมบูรณ์ สามารถที่จะนำมาดัดแปลงและสร้างเป็นภาพพยนตร์ได้
 - บท บทเป็นคำสั่งของเรื่อราวที่ผู้กำกับจะต้องสั่งให้เป็นไปตามเนื้อหาในบทที่ได้มีการกำหนดไว้ว่าผู้แสดงจะต้องแสดงชั้นอย่างไร มีอารมณ์อย่างไร ต้องมีความกระชับต่อเนื่อง ฉบับใด แบบปูเนื้อแร่น
 - สตอรี่บอร์ด คือการจัดเลาเรื่องราวนี้เรื่อง โครงเรื่อง มาสร้างเป็นภาพเรื่องราบที่ดำเนินต่อเนื่องอย่างขยายๆ การมีสตอรี่บอร์ดนั้นช่วยลดความผิดพลาดทางด้านบทด้านการแสดง มุกกล้อง ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการถ่ายทำภาพพยนตร์ในขั้นตอนของการเตรียมการ

- กำหนดตัวนักแสดง การวางแผนการแสดงให้เหมาะสมกับเนื้อร้อง การที่บทกำหนดนั้น ก็ มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ถ้าผู้กำกับขาดการพิจารณาในเรื่องนี้แล้ว ก็จะทำให้ตารางที่ แสดงแต่ละบทนั้นเกิดการขัดแย้งกับด้านความรู้ของคนดู
- **สถานที่** เพื่อกำหนดเป็นจากสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องเป็นไปตามที่บท กำหนดไว้ว่า ถ่ายตอนไหน ในรุ่ม หรือกลางแจ้ง เมื่อได้สถานที่ที่ต้องการก็นำมาถ่ายเป็นภาพนึงเพื่อ การวางแผนคร่าวๆ และใช้ในการพิจารณา
- **สร้างฉาก** การสร้างจากนั้น จะสร้างนอก หรือในโรงถ่ายก็ได้ อันนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็น และความเหมาะสม ซึ่งบทที่ได้ทำการบรรยายไว้กับจะเป็นผู้ที่จะพิจารณาว่าจากจะต้อง สร้างออกมานะปែຍ่างไร
- **ลำดับภาพ** และการตัดต่อ หลังจากที่มีการถ่ายทำเรียบร้อยแล้วก็นำฟิล์มที่ถ่ายนั้นมา เข้ากล้องฉายและทำการแคปเจอร์หรือบันทึกภาพเป็นระบบดิจิตอล เพื่อนำไปสู่ขั้นตอน ของการตัดต่อเพื่อพิจารณาดูว่าช่วงไหนควรที่จะซ่อนฟิล์มให้กระชับเข้า หรือให้มีการ เคลื่อนไหวที่เร็วขึ้น แต่การตัดต่อต้องมีการลำดับเรื่องราวให้มีความต่อเนื่องถูกากว่าการ ลำดับภาพไม่ได้แล้วก็จะทำให้เนื้อร้องนั้นไม่ต่อเนื่องระดับไปมาแล้วดูไม่รู้เรื่อง
- การบันทึกเสียง ขั้นตอนนี้สำคัญมาก ผู้กำกับต้องพิจารณาเรื่องของเสียงแบล็คกราวด์ และเสียงเอฟเฟคที่จะใช้ประกอบในภาพยนตร์ เพื่อความต่อเนื่องและลื่นไหลของภาพ และเสียง

2.8 ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายภาพยนตร์

หลังจากที่ผู้อำนวยการสร้าง สร้างบทสอดคล้องกับ导演แล้ว ก็จำเป็นต้องมีทีมงานจัดให้เป็น ขบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ และแต่ละฝ่ายจะต้องแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบจัดหา และ เตรียมการให้พร้อมหน้าที่ต่างๆที่มีความสำคัญ มีดังนี้

- ผู้กำกับ
- ผู้ช่วยผู้กำกับ
- ผู้กำกับฝ่ายศิลป์
- ผู้ประสานงาน
- ผู้กำกับแสง

ที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นหลักใหญ่ๆที่จำเป็นก่อนนั้นยังมีส่วนปลีกย่อยอีกมาก

2.9 ศัพท์เทคนิคต่างๆที่ใช้ในการถ่ายทำ

- ลองช็อต Long shot เป็นศัพท์ที่ใช้กำกับในบท เพื่อให้ช่างภาพได้ทราบว่าจุดประสงค์ของการถ่ายชนานี้ ต้องการให้ได้ภาพกว้างไกล เก็บรายละเอียด ถ่ายทิวทัศน์ บรรยากาศ วิว แสงฯลฯ

- มีเดียมลองช็อต Medium long shot คือ การถ่ายภาพให้ได้ขนาดปานกลาง โดยภาพจะเป็นตัวของนักแสดงครึ่งตัว และไกลออกไปเห็นเครื่องถึงหัวเข่า และถ้ามีคนอยู่ใกล้ ก็ออกไปอีกให้เห็นเต็มตัว

- โคลสอัพ Close-up คือ การถ่ายภาพให้ได้ระยะใกล้ คือ เห็นตัวผู้แสดงแค่สะโพกหรือเอวขึ้นไปเป็นภาพหลักส่วนมุมกล้องนั้นแล้วแต่ผู้กำกับจะกำหนด ตามบท หรือสตอรี่บอร์ดก็ได้

- มีเดียมโคลสอัพ Medium Close-up คือ การถ่ายภาพออกมาให้ได้ภาพระยะใกล้ คือ เห็นตัวนักแสดงในระยะของหัวไหล่ หรือรวมมือเป็นองค์ประกอบหลัก

- ซูปเปอร์โคลสอัพ Super close-up คือ การถ่ายภาพออกมาให้ได้ภาพให้ได้ภาพที่เน้นถึงความรู้สึกโดย เนพาะเช่นให้เห็นเฉพาะตา ปาก หรือมือทั้ง 3 ลักษณะเพื่อให้ผู้ชมทราบว่านักแสดงกำลังทำอะไร หรือพูดอะไรอยู่

- ช็อฟ soft คือ การทำภาพไม่ให้มันชัด เพื่อเป็นการจางใจไม่ให้เห็นหรือต้องการเบาอารมณ์ของภาพลง

- เดินกล้อง Shoot คือ เป็นคำศัพท์ของช่างภาพให้กดบันทึกภาพทำการถ่ายทำช่างภาพจะบันทึกภาพไปเรื่อยๆจนกว่าผู้กำกับจะบอกคื้ต้า (หยุดเดินกล้อง)

- ตัด Cut คือ คำสั่งของผู้กำกับให้ช่างภาพหยุดเดินภาพหรือหยุดบันทึกภาพแต่บางครั้งผู้กำกับบางคนอาจจะบอกว่าสต็อปป์ได้หมายถึงคำสั่งให้นักแสดงหยุดเคลื่อนไหวหรือหยุดแสดงทันที

- ซูมอิน Zoom in คือ ศัพท์ที่ผู้กำกับสั่งให้ช่างภาพดึงภาพจากระยะไกลเข้ามาใกล้ชิด การแสดงก็ยังคงดำเนินอยู่โดยอาศัยเลนส์ของกล้องเป็นตัวดึงภาพเข้ามา

- ซูมเอาท์ Zoom out คือ ศัพท์ที่ผู้กำกับสั่งให้ช่างภาพดึงการภาพที่ถูกย่อออกมาจากภาพใกล้ให้มาเป็นภาพไกล

- เพลน คือ การถ่ายภาพให้ภาพเคลื่อนจากจุดเดิมตัน ไปทางซ้ายหรือขวาไปจนถึงจุดที่ได้ภาพที่มีระยะเสมือนแบบหน้ากระดาน ระยะทางการถ่ายภาพจะให้กินภาพมาน้อยขนาดไหน ขึ้นอยู่ที่ความยาวของวง

2.10 ไตเติล

เมื่อการถ่ายภาพยนตร์จบเรื่อง ก็นำไปสูบนตอนการลำดับภาพ และตัดต่อ ตลอดไปจนถึงการใส่เสียงลงในตัวภาพยนตร์ แต่ว่าภาพยนตร์นั้นยังขาดความสมบูรณ์ เพราะยังไม่มีหัวเรื่องและคำบรรยายที่จำเป็น ผู้หมายเลขถึง ภาพยนตร์หนึ่งเรื่องต้องมีตัวหนังสือบรรยายประกอบชื่อเรื่องเท่าที่จำเป็น หรือที่เราเรียกได้ว่า ไต-เติล

2.10.1 ความสำคัญของไตเติล

ภาพยนตร์ประเภทต่างๆ ถึงจะมีเสียงบรรยายหรือเสียงแสดงบรรยายกาศของนัก ซึ่งบอกให้เราทราบเวลา และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นก็ตามแต่ผู้ชมก็ยังไม่มีโอกาสทราบได้ว่า ภาพยนตร์นั้น มีชื่อเรื่องชื่อว่าอะไร ใครเป็นผู้สร้าง ใครเป็นผู้กำกับ และนักแสดง ซึ่งต่างๆ เหล่านี้จึงจำเป็นต้องใช้ไตเติลเข้าไปประกอบ เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวในภาพยนตร์ได้ และช่วยให้ในผลงานมีมากยิ่งขึ้น

ชนิดของไตเติล ไตเติลมีอยู่ 5 ชนิดด้วยกัน คือ

- ไตเติลบอกชื่อเรื่องภาพยนตร์ Main title
- ไตเติลบอกผู้สร้างและผู้แสดง Credit title
- ไตเติลนำเรื่อง Introductory title
- ไตเติลบรรยายฉากรหือเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ Sub-title
- ไตเติลบอกการลิ้นสุดของภาพยนตร์ End title

2.10.2 การออกแบบไตเติล

การออกแบบไตเติล ไม่มีขอบเขตจำกัด เพราะเป็นงานศิลปะจะออกแบบอย่างไร ก็ได้ สุดแล้วแต่จินตนาการและความเฉียบแหลมของผู้ทำแต่ละคน เพียงแต่ขอให้ดูมีความสวยงาม มีสมดุล ดึงดูดสายตาและไม่ขัดกับองค์ประกอบและเนื้อร่องของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ได้

2.10.3 การใช้ถ้อยคำและข้อความในไตเติล

ถ้อยคำและข้อความที่ใช้ในการทำไตเติล ไม่ควรเป็นอักษรรูปแบบใดชนิดใดบนพื้นหลัง ที่เป็นภาพหรือ Bakan นิ่ง เนยหรือบันพื้นหลังที่เลื่อนหรือเคลื่อนไหวได้ ควรจะมีลักษณะดังนี้

- เป็นข้อความเต็มถ้าเป็นตัวย่อต้องไม่มีให้ตัวย่อจนเกินความจำเป็น
- ใช้ถ้อยคำง่ายๆ กินใจความของความหมาย
- ข้อความควรสั้นกระชับไม่ยาวจนเกินไป
- ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และถูกอักษรวิธีตามพจนานุกรม
- ใช้สำนวนที่มีความสุภาพ และเป็นที่เข้าใจง่ายของคนทั่วไป

แม้ว่าไตเติลจะมีความสำคัญกับภาษาญี่ปุ่นแต่ภาษาญี่ปุ่นนั้นก็ไม่สามารถหรือพยายามเกินไป เพราะตามธรรมชาติแล้วผู้ชมต้องการจะดูภาพที่เคลื่อนไหวได้มากกว่าที่จะมานั่งอ่านตัวหนังสือบนจอ ฉะนั้นถ้าหากภาษาญี่ปุ่นไม่ได้มาเกินไปก็จะทำให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย ส่วนภาษาญี่ปุ่นของนั้นจะมีไตเติลจำนวนเท่าไหร่นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ตายตัว ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับบทของภาษาญี่ปุ่น ประเภทของการถ่ายทำ การตัดต่อลำดับภาพตลอดจนถึงประเภท ของภาษาญี่ปุ่นนั้นๆ ด้วย (น.277-282 ภาษาญี่ปุ่น เปื้องต้น ดาวา รัชนิวัต พ.ศ.2545)

3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบศิลปะ

ความเข้าใจในองค์ประกอบศิลปะ

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงการนำส่วนประกอบ (องค์ประกอบ) ที่จำเป็นในการสร้างสรรค์งานศิลปะและการออกแบบต่างๆ มารวมเข้าด้วยกันอย่างพอเหมาะสมตัว และเกิดเป็นผลงานขึ้น ซึ่งเราอาจจะใช้องค์ประกอบทุกชนิด หรือบางชนิดมาใช้มนการทำงานก็ได้

จุดมุ่งหมายขององค์ประกอบศิลปะ

- เพื่อดึงดูดความสนใจ

ในการสร้างงานศิลปะหรือการออกแบบแบบใดๆ ศิลปินหรือนักออกแบบต้องมีจุดหมายเพื่อความพอใจของตนเองและผู้อื่นด้วย ฉะนั้นจึงต้องพยายามทำให้ผลงานที่ออกแบบมีความน่าสนใจ ซึ่งต้องใช้องค์ประกอบต่างๆ มาจัดเข้าด้วยกัน

- เพื่อแสดงความมุ่งหมาย

การนำองค์ประกอบมาจัดอย่างเหมาะสมในงานทัศนศิลป์และงานศิลป์ประยุกต์เพื่อแสดงเรื่องราวหรือสื่อความหมายเกิดจากความต้องการที่จะสื่อหรือแสดงความคิดเห็นของเจ้าของผลงานให้ผู้ดูได้รับรู้

การจัดภาพ

ส่วนประกอบในการจัดภาพ

งานทัศนศิลป์และงานศิลป์ประยุกต์ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย

- ส่วนประธาน

ส่วนประธาน (Principal) จัดเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบและการถ่ายภาพ เพราะเป็นจุดสนใจของภาพ โดยจะอยู่ในตำแหน่ง กลางหน้า กลางกลาง หรือกลางหลังก็ได้

- ส่วนรองประธาน

ส่วนรองประธาน (Subordination) มีหน้าที่เสริมให้เห็นความสำคัญของส่วนประธาน ทำให้ภาพหรือผลงานมีความสมบูรณ์ กลมกลืนมีความเป็นเอกภาพในด้านเนื้อหา

- การวางแผนจุดเด่น

จุดเด่น (dominance) หมายถึง ส่วนสำคัญที่มีความเด่น มีความสะกดตา มีอำนาจครอบงำในทางศิลปะจากล่าวยิ่งกว่าจุดเด่นคือส่วนสำคัญและขั้ดเจนกว่าส่วนใดในภาพ มีความสะกดตา เป็นสิ่งแรกที่รับรู้ได้ด้วยการมอง

- ตำแหน่งของจุดเด่น

ส่วนใหญ่จุดเด่นจะอยู่ใกล้ตำแหน่งจุดกึ่งกลางของภาพ แต่ไม่ควรอยู่ตรงกลางพอดี และไม่นิยมให้อยู่สูงหรือต่ำ ชิดซ้ายหรือชิดขวา หรือติดมุมภาพมากเกินไป

- ขนาดของจุดเด่น

การจัดจุดสนใจของภาพนอกจากจะวางแผนตำแหน่งให้เหมาะสมสมกับภาพแล้ว ยังต้องคำนึงถึงขนาดของจุดเด่นให้มีความเหมาะสมสมกับกรอบ ถ้าจุดเด่นเล็กเกินไปจะทำให้ภาพ

เหลือที่ว่างมาก ศิลปินหรือนักออกแบบจึงต้องแก้ปัญหาด้วยการเพิ่งเนื้อหาอื่นๆ ลงไปมาก เพื่อให้สมพันธ์กับจุดเด่นของภาพ ซึ่งอาจเป็นการลดความสำคัญของจุดเด่นลง

- การเน้น

การเน้น (emphasis) หมายถึงการทำให้ภาพผลงานเกิดความเด่นขึ้นเป็นจุดสนใจภาพ ซึ่งโดยปกติแล้วภาพควรจะมีจุดเด่นเพียงจุดเดียว ถ้ามีจุดเด่นมากกว่า 1 จุด จะเกิดการแข่งขันกันระหว่างจุดเด่นทำให้ลดความสำคัญของจุดเด่นลง

ลักษณะการเน้น

โดยทั่วไปสามารถแบ่งการเน้นได้เป็น 9 วิธีดังต่อไปนี้

- การเน้นด้วยการตัดกันของสี

- การเน้นด้วยการตัดกันของพื้นผิว

- การเน้นด้วยการตัดกันของรูปร่างรูปทรง

- การเน้นด้วยขนาด

- การเน้นด้วยการผิดส่วนสัดจากความจริง

- การเน้นด้วยกรอบ

- การเน้นด้วยรูปทรงที่อยู่นอกกรอบ

3.1 การเน้นด้วยการตัดกัน

การตัดกันหรือความแตกต่าง เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่สุดในการส่งเสริมให้เกิดความเด่นหรือจุดสนใจขึ้น

3.2 การเน้นด้วยขนาด

ขนาด หมายถึง ความใหญ่เล็กของรูปร่าง รูปทรง ตามปกติมนุษย์จะมองเห็นและรับรู้รูปทรงที่มีขนาดใหญ่ก่อนรูปทรงที่มีขนาดเล็ก ศิลปินและนักออกแบบจึงได้นำความรู้มาใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ให้เกิดจุดเด่น

3.3 การเน้นด้วยการผิดส่วนสัดจากความเป็นจริง

หากผลงานศิลปะหรืองานออกแบบใดที่จุดเด่น และพื้นหลังมีขนาดส่วนสัดกับความเป็นจริงในธรรมชาติ จะช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้พบเห็นได้

3.4 การเน้นด้วยจุดลับสายตา

จุดรับสายตาหรือจุดรวมสายตา (vanishing point) หมายถึงจุดหนึ่งในเส้นระดับสายตา ซึ่งแสดงถึงตำแหน่งที่อยู่ใกล้ที่สุดในภาพ วิธีการเน้นกระทำโดยกำหนดรูปทรงที่ต้องการ เน้นให้อยู่ห่าง ออกไปเกือบถึงจุดรับสายตาแล้วอาศัยเส้นที่เกิดขึ้นจริง หรือเส้นเชิงนัยเป็นตัวโยงหรือนำสายตาให้เคลื่อนไปหาจุดเด่น

3.5 การเน้นด้วยกรอบ

ในการเขียนหรือถ่ายภาพ หากมีจุดเด่นอยู่บนพื้นอย่างเดียวคงจะวูบลึกลับ ศิลปินจึงนำเนื้อหาที่กลมกลืนกับจุดเด่นมาทำเป็นกรอบเพื่อให้จุดเด่นน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.6 การเน้นด้วยรูปทรงที่อยู่นอกกรอบ

ศิลปินและนักออกแบบบางท่านเกรงว่า ถ้าจัดรูปทรงของจุดเด่นไว้ในกรอบแล้วจะทำให้ผู้ดูรู้สึกว่า จุดเด่นอยู่ห่างเกินไป จึงพยายามคิดออกแบบให้จุดเด่นลับหรือพุ่ง หรือยื่น出 ออกจากกรอบ เพื่อให้รู้สึกว่าจุดเด่นอยู่ใกล้ผู้ดูแลและหน้าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.7 การเน้นด้วยวิธีพันแพร

การแปร หรือ จังหวะแปร หมายถึง การจัดองค์ประกอบพื้นฐานที่มีลักษณะต่างกันมาเรียงลำดับไปด้วยกันแบบค่อยเป็นค่อยไป

3.8 การเน้นด้วยการแยกออกจากกลุ่ม

เป็นการเน้นด้วยการทำให้ส่วนประกอบบางส่วนของภาพยนตร์แยกออกจากส่วนประกอบใหญ่ เพื่อให้ส่วนประกอบส่วนนั้นเด่นชัด และเกิดความน่าสนใจกว่าส่วนอื่นๆ การเน้นด้วยวิธีนี้ นำไปใช้ทั้งในงานทัศนศิลป์และงานพวกพาณิชยศิลป์

3.9 การเน้นไม่ปรากฏจุดเด่น

หมายถึง การไม่เน้นส่วนใดส่วนหนึ่งของภาพ หรือผลงานให้เป็นจุดเด่นอย่างชัดเจน ต่อจะให้ความสำคัญของรูปทางทั้งหมดของภาพ หรือผลงานนั้นๆ รูปแบบของการจัดภาพ

- การจัดภาพแนวอน

การจัดภาพในรูปแบบนี้จะประกอบด้วยเส้นนอนเป็นเส้นหลัก ภาพนอนจะให้ความรู้สึกสงบผ่อนคลาย มักใช้กับภาพพิวทิวทศน์ และภาพอื่นๆ ที่มีรูปทรงโดยรวมของจุดเด่นเป็นแนวอน

- การจัดภาพลักษณะนำสายตา

การจัดภาพลักษณะนี้ เป็นการนำสายตามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการนำสายตาผู้ดูไปสู่จุดสนใจของภาพได้

- การจัดภาพลักษณะนำที่

เป็นการจัดภาพโดยใช้รูปทรง หรือองค์ประกอบพื้นฐานอื่นปรากฏ

- การจัดภาพลักษณะสามเหลี่ยม

เป็นการจัดภาพเพื่อให้เนื้อหาของภาพบรรจุอยู่พื้นที่สี่เหลี่ยม หรือด้วยการอย่างเส้นกรอบ รูปของรูปทรงทั้งหมดด้วยสายตาเป็นรูปสี่เหลี่ยม ให้ความรู้สึกมั่นคง สงบ

- การจัดภาพลักษณะวงกลม

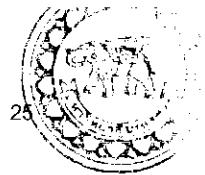
เป็นการจัดภาพให้รูปทรงและเนื้อหาของภาพอยู่ในลักษณะวงกลม หรือวงรี ให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน เคลื่อนไหวไม่รู้จบ

4. แนวคิดเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว

4.1 สาเหตุที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว

ในสภาพสังคมที่ประชาชนต้องแบ่งขั้นเพื่อหางานและต้องทำงานหนักเพื่อความอยู่รอด ของตัวเองและครอบครัว จึงไม่มีเวลาว่างพอที่จะมาสนใจเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเดินทางไป

1684-41/80

สำนักงานสาธารณสุข

17 พ.ย. 2559

ท่องเที่ยวยังต่างแดนมากมายนัก แต่ก็ยังมีประชาชนบางกลุ่มที่มีฐานะทางการเงินที่ดีเมื่อเวลาว่างหรือพ่อคุณ
ปลื้กตัวเองออกจากงานประจำเพื่อไปพักผ่อนอยู่ต่างถิ่นหรือต่างแดนได้ ตามสภาพความเป็นจริงแล้วคนทุก
กลุ่มทุกเหล่ามีความพึงพอใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนเมื่อมีโอกาส หรือฐานะทางด้าน
เศรษฐกิจเข้ามามีส่วนร่วมอย่างสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวปีกว้างขึ้น คือ

4.1.1 ความเคร่งเครียดที่เกิดจากการทำงาน งานประจำที่ทุกคนปฏิบัติการอยู่จำเป็นต้อง
ใช้หัวใจกำลังกายและกำลังสมอง เพื่อจะผลักดันให้นำที่รับผิดชอบประสบกับความสำเร็จในระดับสูงหรือใน
ระดับผู้ร่วมงานหรือเจ้าของกิจการพึงพอใจ ด้วยเหตุนี้เอง เพื่อให้งานที่ปฏิบัติอยู่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
ร่างกายจึงต้องได้รับการพักผ่อนตามควรแก่บานะ การหยุดงานในปลายสัปดาห์ การปิดภาคการศึกษา
หรือการหยุดพักร้อนของข้าราชการ และคณบานะที่ไม่เป็นเรื่องที่สำคัญ กิจกรรมการพักผ่อนในช่วงเวลา
ดังกล่าวจะพึงปฏิบัติตามกันออกไป แต่ที่สำคัญก็คือ การได้เดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆทั้งต่าง
แดนและหรือต่างประเทศ ทั้งนั้นอยู่กับระยะเวลาและศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล

4.1.2 รายได้ของประเทศไทย จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและสภาพของ
สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดการคิดถึงประเทศไทย เครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อเอื้ออำนวยต่อความ
สะดวกสบายต่อการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น ผลงานให้ผู้คนมีงานและมีรายได้มากยิ่งขึ้น จึงทำให้มีเงินทอง
และเหลือพอที่จะนำไปใช้เพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ ด้วยเหตุนี้เองทำให้ประเทศไทยมีความพึงพอใจที่จะ
เดินทางไปยังต่างถิ่นหรือต่างแดน เพื่อการพักผ่อนหรือเพิ่มพูนความรู้ต่อไป แม้ว่าการทำกิจกรรมดังกล่าว
จะต้องมีการใช้เงินเพิ่มมากขึ้นแต่ก็มิได้ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อนในเรื่องการเงินแต่อย่างใด

4.1.3 การคุณภาพที่สะดวกสบาย การคุณภาพของน้ำที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริม
การท่องเที่ยวถ้าหากขาดการคุณภาพของน้ำแล้ว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องเดินทางในระยะทางที่
ยาวไกลทั้งต่างถิ่นและต่างแดนจะกระทำได้ด้วยความยากลำบาก หรืออาจจะไม่ได้เลย จากการพัฒนา
ทางด้านการคุณภาพของน้ำที่ดี จึงช่วยทำให้การเดินทางสะดวกรวดเร็ว ค่าใช้จ่ายถูกขึ้นและมีความ
ปลอดภัย อันส่งผลต่อให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกล มีประชากร
เข้าไปเยี่ยมเยือนมากยิ่งขึ้น และเพิ่มโอกาสให้คนส่วนมากมีโอกาสที่จะกระทำได้

4.1.4 มีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น องค์ประกอบทางด้านเวลาจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว ทั้งนี้ก็เพราะว่าเมื่อคนเมื่อเวลาเพิ่มมากขึ้นจากการประกอบอาชีพมักจะหาเวลาเพื่อการพักผ่อน

และท่องเที่ยวอุปแบบต่างๆจากการนำเข้าเครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่มาประกอบในกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจจะทำให้การผลิตสินค้าและบริการต่างๆ กระทำได้รวดเร็วซึ่งทำให้คนมีเวลาว่างเพิ่มขึ้น ด้วยอย่างเช่น การทำงาน แต่เดิมต้องอาศัยแรงงานจากคนและสัตว์เป็นหลัก จึงทำให้การทำงานนั้นเสียเวลามาก แต่ปัจจุบันไม่ว่าการเตรียมที่ดินหรือการเก็บเกี่ยวพืชผล จะใช้เครื่องจักรเป็นส่วนใหญ่อนเป็นผลทำให้เกษตรกรมีเวลาว่างเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าในช่วงที่ประชากรว่างจากการทำงานตามชุมชนหรือวัดวาอาราม ต่างๆ จะจัดให้มีงานวัดหรือสวนสนุกเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือในย่านใกล้เคียงเดินทางมาท่องเที่ยว อยู่เสมอ เป็นต้น

4.1.5 จำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น จากการที่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นจึงทำให้ สภาพชุมชนเมืองมีความแออัด สิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปเกิดมลพิษ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีปรากฎอยู่ตามตัว เมืองมีความจำกัด เกือบทั้งหมดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน สถานที่ท่องเที่ยว ตามชนบทที่มีพัฒนาขึ้นอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่ พักผ่อนหย่อนใจของประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากในช่วงที่มีวันหยุดจะมีชาวเมืองหาโอกาสออกเดินทางไปท่องเที่ยวในชนบท ในขณะที่ชาวชนบทเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในตัวเมืองอย่างเป็นจำนวนมาก

4.1.6 เหตุผลส่วนบุคคล เนื่องจากประชาชนโดยทั่วไปส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่มีความอยากรู้ อยากรู้ มีธุระต้องเดินทางไปติดต่อเดินทางไปเยี่ยมญาติ การเข้าร่วมประชุมสัมมนา การไปจาริกแสวงบุญ และการทศนศึกษาสิ่งเหล่านี้แม้ว่าจะมีคุณประโยชน์ในการเดินทางเพื่อกิจกรรมดังกล่าว แต่ก็มี คุณประโยชน์เกี่ยวกับการทำท่องเที่ยวแฟรงค์ตัวอย่าง ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า กิจกรรมต่างๆไม่ว่าทาง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งต้องเดินทางไปกระทำในต่างถิ่นและต่างแดน จะมีการนำกิจกรรมการทำท่องเที่ยวเข้าไปผสมผสานอยู่ด้วยเสมอ (รศ.ดร.วิชัย เทียนน้อย, ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย, หน้า 3-5, พ.ศ. 2545)

4.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเมื่อนำไปเบรียบเทียบกับผลเสียแล้วจะมีมากกว่า หลายสิบเท่า และครอบคลุมไปถึงประชากรในท้องถิ่นอย่างมากมายหลายสาขาอาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้มีการสร้างงานหรือสร้างอาชีพใหม่ เกิดขึ้นในย่านนั้นอย่างมากมายจึงทำให้ฐานะและ ความเป็นอยู่ของประชากรดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวพอจะนำมา กล่าวไว้ได้ในที่นี้สำหรับฯได้แก่

4.2.1 ด้านเศรษฐกิจ รายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแม้จะไม่ได้ออกมาในรูปแบบของเม็ดเงินไม่เด่นชัดนัก แต่เป็นที่ยอมรับกันว่า เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเยือนสถานที่แห่งใดๆตาม จะต้องมีการใช้จ่ายเงินเพื่อเป็นค่าบริการ อาหาร ที่พักอาศัย และอื่นๆซึ่งรายได้ดังกล่าวในทางเศรษฐศาสตร์ เรียกว่า “รายได้จำบัง” ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวจะช่วยให้

- ลดภาระภารชาดดุลในการชำระเงิน
- สร้างงานใหม่ให้กับบุคคลในท้องถิ่น
- สนับสนุนเมืองและสินค้าทางเกษตรรวมจำนวนน่ายอดไฝในราคานี้

4.2.2 ด้านการเมือง การไปมาหาสู่กันหรือมีโอกาสเดินทางไปเยี่ยมเยียนกันอยู่เสมอจะส่งผลทำให้กลุ่มนั้นต่างๆ เกิดความเข้าใจดีต่อกัน ถ้าหากว่าผู้ที่เข้าไปเยี่ยมเยียนนั้นไม่แสดงอาการดูถูก เหงียดหยามกลุ่มนั้นหรือประเทศที่มีความเจริญทางด้านวัฒนาการมากกว่า ดังนั้นการขยายกิจการท่องเที่ยวเข้าไปสู่ภูมิภาคหรือประเทศต่างๆมากเท่าไร และเมื่อมีชาวต่างดินหรือต่างดেนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเข้าไปสู่ภูมิภาคหรือประเทศต่างๆมากเท่าไร และเมื่อมีชาวต่างดินต่างดেนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากจะเป็นการลดสภาพการอยู่อย่างโดยเดียวแล้ว เมื่อกลุ่มนั้นเมื่อโอกาสในการประทัศน์ กันตลอดเวลา จะทำให้ความเป็นมิตรภาพซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงทางด้านการเมืองในท้องถิ่น ในประเทศ หรือระหว่างประเทศได้

4.2.3 การนำทรัพยากรากท่องเที่ยวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทรัพยากรากท่องเที่ยวทั้งทางธุรกิจและวัฒนธรรมซึ่งปรากฏจะจัดการขายอยู่ในส่วนต่างๆ ของประเทศไทยไม่นำมาใช้จะประเทศจากคุณค่าทางเศรษฐกิจอย่างสิ้นเชิงยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรากทางด้านวัฒนธรรมที่มีได้รับการดูแลเอาใจใส่หรือบูรณะซ่อมแซมย้อมเสื่อมลายผุพังไปตามเวลาดังนั้นไม่ว่าในร้านสถานมรดกทางประวัติศาสตร์ ขนาดรวมเนื้อที่ประมาณประเพณี เกาะ แก่ง น้ำตก ถ้ำ ทิวทัศน์ที่สวยงาม เมื่อมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปใช้อยู่เสมอจะก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจซึ่งมานอกจากนี้การที่มีเจ้าหน้าที่เข้าไปดูแลรักษาตากแต่งบูรณะอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการด้วยแล้วทรัพยากรากท่องเที่ยวที่มีค่าเหล่านี้คงอยู่ให้เยาวชนรุ่นหลังได้ใช้ชมต่อไป

4.2.4 ทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นในท้องถิ่นจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทางด้านต่างๆขึ้นในท้องถิ่นนั้นด้วย

เช่น การตัดถนนสายใหม่เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวทางด้านต่างๆ ขึ้นในท้องถิ่นนั้นฯด้วย เช่นการตัดถนนสายใหม่เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาระบบการจ่ายกระแสไฟฟ้า ประจำ โทรศัพท์ การมีระบบกำจัดน้ำเสียและขยะมูลฝอย การตกแต่งสถานที่ให้สวยงามการก่อสร้างที่พักอาศัย สนามบิน และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกขึ้นพื้นฐานอื่นๆ แม้ว่าการพัฒนาท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าว อาจมีสาเหตุมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจทางด้านอื่นๆ ก็ตามแต่ทว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวจะเป็นภาคธุรกิจหรือเอกชน จะมีความกระตือรือร้นในการช่วยพัฒนาท้องถิ่นของตนขึ้นมา เพื่อให้พร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนต่อไป

4.2.5 ช่วยในการฟื้นฟูบนธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เนื่องจากบนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมบางประการของประเทศไทยสังคมของคนไทยในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการละเล่น การแสดง ประเพณี หรือเทศกาลต่างๆ ล้วนเหล่านี้ถือว่าเป็นวัตถุดิบที่สำคัญของการท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพราะจะเป็นสิ่งที่ใช้ในการดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวด้วยตัวเองถือว่าเป็นมากขึ้นตามความรู้สึกของนักท่องเที่ยวเหล่านั้นจะถือว่าเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ ตัวอย่างเช่น ประเพณีเผาเทียนเล่นไฟที่จังหวัดสุโขทัย ประเพณีแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้นซึ่งประเพณีหรือเทศกาลเหล่านี้หากไม่มีการฟื้นฟูขึ้นมาในที่สุดก็จะหมดไปจากสังคม เพื่อขนบนธรรมเนียมประเพณียังคงอยู่กับสังคมไทยและเป็นสิ่งที่มีคุณค่าแก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ฟื้นฟูการละเล่นการแสดงประเพณีต่างๆ เหล่านี้ขึ้นมาซึ่งนอกจจะเป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม แล้วยังถือว่าเป็นวัตถุดิบที่สำคัญของกิจการท่องเที่ยวต่อไปด้วย

4.3 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า มนุษย์ทุกหมู่เหล่ามีความปราถนาที่จะท่องเที่ยวไปยังต่างถิ่น ต่างแดนเพื่อศึกษาหาความรู้และชุมความงามของธรรมชาติที่แปลกตา และขนบนธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างออกไปที่ต้นเองได้พบเห็นอยู่เป็นประจำเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่ปรากฏในแต่ละภูมิภาคของแต่ประเทศที่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายทั้งทางภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมปรากฏขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นตัวกราะตัวน้ำที่ทำให้เกิดการออกเดินทางท่องเที่ยวของผู้คนปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวที่สำคัญอาจแบ่งออกได้ 2 ประการคือ ปัจจัยทางธรรมชาติ และปัจจัยทางวัฒนธรรม

4.3.1 ปัจจัยทางธรรมชาติ ปัจจัยทางธรรมชาติหรือจะเรียกว่ากืออย่างหนึ่งว่าปัจจัยทางกายภาพ (Physical Factors) จะหมายถึง องค์ประกอบที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมา และมีอิทธิพลต่อกิจกรรม

การท่องเที่ยวมาก ทั้งในแง่ของวัฒนธรรมและตัวสนับสนุนที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นมา ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้ 2 ประเภทด้วยกันคือ ลักษณะทางภูมิประเทศและภูมิอากาศ

4.3.2 ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางวัฒนธรรม (Cultural Factors) จะมีอิทธิพลต่อ กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปัจจัยทางชุมชนชาติหรือทางภาษาที่กล่าวมาแล้ว ปัจจัยทาง ภูมิศาสตร์นี้จะหมายถึงสภาพสิ่งทั้งหลายทั้งปัจจุบันที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งแต่ละภูมิภาคหรือห้องถินจะแตกต่าง กันออกไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางชุมชนชาติ ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่นับว่าเป็นวัตถุที่สำคัญของ กิจกรรมการท่องเที่ยวมาก แบ่งย่อยเป็น 12 ชนิด คือ

- การประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพของประชากรในห้องถินจะส่งเสริมให้เกิดการ ท่องเที่ยวขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีลักษณะเฉพาะห้องถิน หรือมีความแตกต่าง ไปจากบริเวณอื่นๆ เช่น การปลูกผักผลไม้ในย่านคำເກົດດຳເນີນສະດວກ ซึ่งหลังເພະປຸງຜັກຜັລໄມ້ແລ້ວຈະມີ การนำມາແລກແປລືນເຊື້ອຍກັນໂດຍໃຫ້ເຮືອເປັນພາຫະ ແລະເກີດໃຫ້ເປັນຕາດນໍ້າດຳເນີນສະດວກขື່ນຈຶ່ງເກີດເປັນ ສັນຖານທີ່ທອງເທິ່ງຂຶ້ນມາ

- ศิลปกรรม ศิลปกรรมในห้องถินจะครอบคลุมถึงวรรณศิลป์ สถาปัตยศิลป์ และวิจิตรศิลป์ สิ่ง เหล่านี้ได้ทำสืบทอดกันมายาวนานและมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ล้วนแต่เป็น ปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปในบริเวณนั้นนอกจากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับประชากรในห้องถินแล้ว ยังช่วยจราจรลงงานด้านศิลปะให้ darmคงอยู่ตลอดไป

- ขนมธรรมเนียมประเพณี เป็นปัจจัยทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมาก นอกจาจจะเป็นที่นำเสนอของนักท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นมาตรฐานทางวัฒนธรรมที่เอกลักษณ์ของห้องถินนั้นด้วย ซึ่งควรจะรักษาไว้ด้วยความรักและความภาคภูมิใจ นับว่าเป็นความโชคดีของคนไทยที่แต่ละภาค มี ขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกันออกไป แต่ก็มีได้ทำให้ความสมัครสมานสามัคคีของคนไทยทุกภาค ลดน้อยลงแต่อย่างใด

- มะกอกทางประวัติศาสตร์ พื้นที่ของประเทศไทยเป็นแหล่งอารยธรรมทั้งสมัยก่อน ประวัติศาสตร์ และประวัติศาสตร์ จากหลักฐานทางด้านโบราณคดีที่ปรากฏให้เห็นว่องรอยแห่งความเจริญ ทางด้านอารย-ธรรมจะจัดกระบวนการออกไปตามทั่วทุกภูมิภาค อาจมาจากต่างๆ เหล่านี้ได้สร้างสรรค์มรดก

ทางประวัติศาสตร์มอบให้อนุชนรุ่นหลังได้อย่างมากกมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อสร้างรูปแบบต่างๆ วัดวา คาราม และศิลปกรรมที่สวยงามซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่ปรากฏเฉพาะบริเวณนั้นๆ

- สนามกีฬา จัดว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าชมการแข่งขันกีฬานิดต่างๆ ที่จัดขึ้น หรือการเข้าไปเล่นกีฬาเอง ดังจะเห็นได้ว่า ในช่วงที่มีการแข่งขัน กีฬานัดสำคัญ จะมีประชากรในบริเวณใกล้เคียง หรือต่างแดนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เช่น การแข่งกีฬาเช่นเกมส์ และซีเกมส์ เป็นต้น

- สวนสาธารณะ เป็นสถานที่พักผ่อนที่สำคัญของชาวเมือง และเป็นสถานที่ของคนต่างถิ่น ที่เข้ามาเยือนเป็นครั้งคราว ซึ่งในสวนสาธารณะแต่ละที่ จะมีการนำพันธุ์ไม้นานาชนิดเข้ามาปลูกมีการ ตกแต่งให้ดูมีระเบียบและสวยงามซึ่งจะช่วยดึงดูดใจให้ประชาชนเข้าไปพักผ่อนหรือเข้าไปเยี่ยมเยือนอยู่ เสมอ เช่น สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ และสวนหลวง ร.9 เป็นต้น

- สวนสัตว์ สวนสัตว์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในปัจจุบันซึ่งจะมีการทำทั้งในรูปแบบ ของสวนสัตว์ปิดและเปิด มีทั้งของรักษาและเอกสาร สวนสัตว์เหล่านี้ จะเป็นที่ร่วบรวมสัตว์ป่าพันธุ์พื้นเมือง ของแต่ละในท้องที่ และสัตว์ป่ามาจากต่างประเทศ สวนสัตว์มีอยู่หลายแห่งที่สำคัญ คือ สวนสัตว์ดุสิต สวน สัตว์เชียงใหม่ สวนสัตว์ลพบุรี เป็นต้น

- พิพิธภัณฑ์ เป็นสถานที่ปลดปล่อยความรับเก็บรักษาโบราณวัตถุและศิลปวัตถุ รวมทั้ง ทรัพย์สินมีค่าและของหายากอื่นๆ ของชาติ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาทำความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และ โบราณคดี วัฒนธรรม และอักษรศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์เฉพาะเรื่องที่สร้างขึ้นมา เช่น พิพิธภัณฑ์ สัตว์น้ำ พิพิธภัณฑ์ฝ้า เป็นต้น

- วัด เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประชากรทั้งในประเทศไทยและชาติต่างๆ ทั้งนี้ เพาะตามวัดความหลากหลายความแหล่งที่มาและศิลปวัตถุที่สำคัญ นอกจากนี้ตามวัดยัง เป็นศูนย์รวมในการจัดกิจกรรมทางพุทธศาสนา และมีงานประจำปีที่ออกมายในรูปแบบของงานสายสนุก จึง 适合ให้วัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ทั้งในยามปกติและช่วงงานวัดหรือวันสำคัญต่างๆ ทาง พุทธศาสนา

- โรงแรม ซึ่งได้แก่โรงแรมต์และโรงแรม ที่จัดเตรียมไว้เพื่อการแสดงและนิทรรศการ ภาพนิทรรศการ เก็บเงินค่าบริการจากผู้ชม การดำเนินงานจึงเป็นในรูปแบบของการด้า ตามปกติ ตัดแปลงโดย

การสร้างเวทีชั่วคราวขึ้นมาเพื่อใช้ในการแสดงลิเก ลำตัด เพลงช่ออย ฯลฯ แต่นับว่าเป็นการท่องเที่ยวที่สำคัญของชาวชนบทอย่างแท้จริง

- ศูนย์การค้า ในสภาพปัจจุบันศูนย์การค้าได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของทั้งชาวเมืองและชาวชนบท เพราะตามศูนย์การค้าเหล่านั้นนอกจากจะนำสินค้านานาชนิดมาตั้งแสดงและเสนอขายแล้ว ยังมีการจัดสถานที่ให้ออกมาในรูปแบบของสวนสนุก สวนสัตว์ สนามเด็กเล่น และสวนอาหารอีกด้วย จึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้ประชาชนเดินทางเข้าเลือกสินค้า และเลือกใช้บริการด้านอื่นๆ ตามความต้องการ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าต่างๆ จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่ง

- ภาครัฐเป็นที่ทbabกันดีอยู่แล้วว่าสินค้าและบริการจะมีประโยชน์ต่อการบริโภคมากน้อยเพียงใด จะนี้อยู่กับกิจกรรมการขนส่ง การท่องเที่ยวถือว่าเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างหนึ่ง จะมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการขนส่งอย่างใกล้ชิด เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวทั้งทางบกและทางน้ำจะมีการจัดการจราจรทั่วไปย่างเมืองและในท้องถิ่นชนบทที่อยู่ห่างไกล การเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวจึงต้องอาศัยยานพาหนะตามความเหมาะสม เช่น เครื่องนิ่ง เรือ รถยนต์ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่สำคัญ จะมีการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความปลอดภัย สะดวกรวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางน้อย (อศ.ดร.วิชัย เทียนน้อย,ภูมิ-ศาสตร์การท่องเที่ยวไทย,หน้า 11 - 20, พ.ศ.2545)

5. แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์

องค์ประกอบหลักที่บทหนังต้องมี

5.1 โครงสร้าง (Structure) เมื่อพูดคำนี้เรามักคุ้นเคยกันว่าหมายถึง โครงสร้างแบบสามองค์ประกอบ(Three Acts) คือส่วนแรกทำหน้าที่แนะนำตัวละครและจิทย์ของเรื่อง, ส่วนที่สองเน้นการเชิญหน้าและการต่อสู้กันของตัวละครนั้น, ส่วนที่สามคือส่วนของการคลีเคลียโจทย์ที่องค์แรกๆ ไว้แล้วสรุปตอนท้ายเรื่อง

5.2 โจทย์เริ่มต้น (Premise)หมายถึง "โคเดี้ยนลักษณะของหนังเรื่องนั้นโจทย์ของหนังมักบอกถึงความขัดแย้งที่เปิดทางเลือกให้กับตัวละครมากกว่าหนึ่งทางซึ่งความขัดแย้งในจุดเริ่มต้น และการ

ตัดสินใจในทางเดือกสุดท้ายของตัวละครนี้คือโครงเรื่องพื้นฐานที่ผู้เขียนบทจะนำมากายมั่นออกไปเป็นภาพพยนตร์ต่อไปนั่นเอง เราอาจแบ่งจิทย์เริ่มต้นออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

- จิทย์ ไฮ-คอนเซปต์ (high concept) หมายถึง หนังที่เน้นการผูกพล็อตของเรื่องให้น่าตื่นเต้นและดึงดูดใจคนดูในวงกว้าง เช่น ภาพพยนตร์แอดชันและภาพพยนตร์สเปเชียลเอฟเฟคต์

- จิทย์ โลว์-คอนเซปต์ (low concept,soft concept) หมายถึง หนังที่เน้นเรื่องราวของตัวละครในฐานะมนุษย์เป็นหลัก

5.3 ความขัดแย้ง นี่คือองค์ประกอบหลักของเรื่องเล่าทุกประเภท ความขัดแย้งเป็นได้ทั้งในระดับตัวละครหลักขัดแย้งกับตัวเอง ขัดแย้งกับคนอื่น หรือขัดแย้งกับสังคม และเป็นไปได้ทั้งความขัดแย้งในเรื่อง เหตุการณ์ อายุ, ศาสนา, วัฒนธรรม ฯลฯ เรื่องเล่าสูตรสำเร็จทั่วไปมักจะสร้างความขัดแย้งแบบสุดขั้วเพื่อให่ง่ายต่อการขับเคลื่อนเหตุการณ์และตัวละคร เป็น ผู้รายเลวนหาความดีอะไรไม่ได้เลย ขณะที่ฝ่ายดีก็ได้เลิศมากจนเกินไป

5.4 ตัวละคร ตัวละครหลักทำหน้าที่พาคนดูเข้าไปสัมผัสประสบการณ์ในเรื่องราวนั้นจนจึงมีความสำคัญมากที่จะทำให้หนังต้องใช้ประโยชน์จากหน้าตา ท่าทางภายนอก บุคลิก และนิสัย จิตใจเป็นลักษณะไหนหรือเป็นตัวดึงดูดคนดูให้สึกเข้าถึงอารมณ์ให้ได้

ในหนังกระแสหลักทั่วไป ตัวละครหลักมักเป็นผู้ที่มีพลังใจเข้มแข็งมากพร้อมที่จะปกครองตัวให้ผ่อนผายกับความขัดแย้งต่างๆ จากจุดเด่นต้นไปจนถึงจุดสิ้นสุดของเรื่องได้ตลอด โดยที่เขารือจะพนธนาภัยเหตุการณ์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาตนเองด้านใดด้านหนึ่ง และต้องเป็นคนที่มีเป้าหมายที่ต้องการจะพัฒนา (ซึ่งเป้าหมายนี้อาจจะมีความสอดคล้องกับจิทย์ของหนัง) โดยมีตัวละครรองทั้งหลายเป็นทั้งผู้ที่คอยขัดขวางและสนับสนุน

5.5 บทสนทนา หน้าสำคัญของบทสนทนานี้มีอยู่ 3 อย่าง คือ

- ช่วยบอกให้เรารู้คุณลักษณะของตัวละคร (ใคร, มาจากไหน, อารมณ์อย่างไร)

- ช่วยบอกพล็อตเรื่อง

-ช่วยผ่อนคลายความกดดันของพล็อต

ซึ่งทั้งสามข้อที่กล่าวมานี้ล้วนให้ประโยชน์อย่างสูงสุดอย่างเดียวแก่ในกรณีที่คนเขียนบทเขียนมันได้ดี นั่นคือ ทำให้คนดูเข้าใจในความสมจริงของตัวละครและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นมากยิ่งขึ้น

5.6 บรรยายกาศ การบอกเล่าถึงการแสดงเวลาและสถานที่อย่างแจ่มชัด หรือการสร้างตัวละครที่มีมิติ ซึ่งหากว่าทั้งหมดได้ผล คนอ่านสามารถเข้าใจถึงกับตัวละคร หรือสถานการณ์นั้นๆได้อย่างดี ฉันจะทำให้พากษาพลดอยู่สักว่าบทหนังมีชีวิตจริงจิตใจเป็นของตัวเอง ไม่ใช่แค่เพียงบทหนังกว้างๆทั่วไป

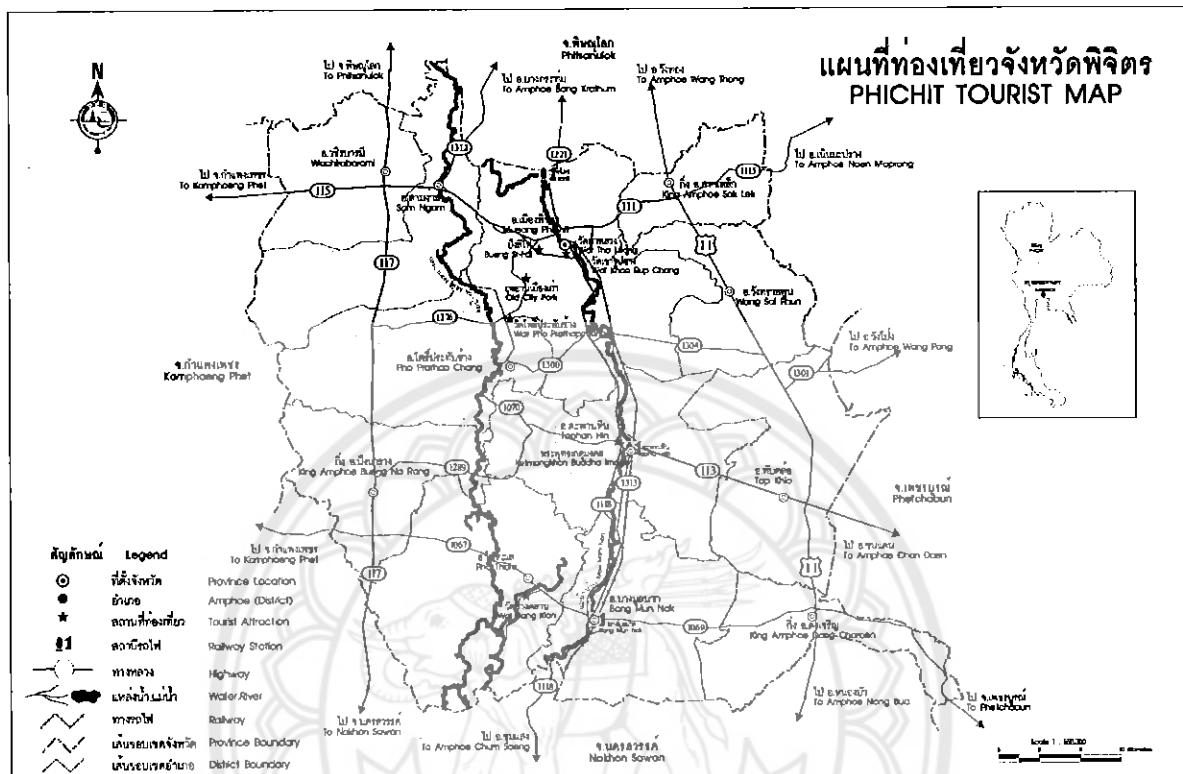
5.7 เส้นเรื่อง แบ่งเป็นเส้นเรื่องหลัก (foreground story หมายถึงรายละเอียดเสริมต่างๆ ที่ช่วงปั่งบอกเหตุการณ์ของหลักของหนัง) กับส่วนรอง (background story หมายถึงรายละเอียดเสริมต่างๆที่ช่วยบอกด้านลึกของตัวละคร โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งภายในจิตใจซึ่งมีผลกระทบต่อตัวละคร ที่จะเลือกกระทำต่อไป) โดยทั่วไปแล้วคนดูหนังจะถูกดึงดูดความสนใจด้วยเส้นเรื่องหลักก่อน ส่วนเส้นเรื่องรองจะทำหน้าที่สนับสนุนและผลักให้เหตุการณ์ทั้งหมดเดินไปสู่บทสรุปอย่างน่าเชื่อถือ หนังแต่ละเรื่องอาจจะมีเส้นเรื่องเพียงอย่างเดียวหนึ่งหรือผสมผสานสองอย่างนั้นในสัดส่วนต่างๆกันไป

5.8 การดันอารมณ์ของเรื่อง สูตรสำเร็จข้อนึงของหน้าที่เราคุ้นเคยกันเด็กคือ การค่อยๆเพิ่มระดับอารมณ์และความขัดแย้ง ในเส้นเรื่องให้ค่อยๆสูงขึ้นไปจากหันเรื่องไปสู่ท้ายเรื่อง โดยหลังจากที่ตัวละครเผชิญความขัดแย้งแรกในส่วนแรกแล้ว จะมีช่วงผ่อนเล็กน้อย(ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้เขียนบทสามารถเพิ่มตัวแปรใหม่ๆให้มีผลต่อการขับดันเรื่องในช่วงต่อไป) ก่อนที่ตัวละครจะต้องเจอความขัดแย้งจะมาดเข้าสู่ช่วงไฮเอนด์และคลิกคลักเป็นจุดจบในที่สุด

5.9 การคั่นพนและเปิดเผย หน้าที่สำคัญที่สุดของผู้เขียนบทคือ ดึงดูดความสนใจของคนดูเอาไว้ให้ได้ตลอดเวลาบทหนังจึงต้องมีการคั่นพนและเปิดเผยอะไรที่คาดไม่ถึง ในปริมาณ จังหวะและระดับความป่าสันใจให้เหมาะสม ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของจุดหักเหที่เกิดขึ้นในส่วนใดส่วนหนึ่งของเรื่อง และส่งผลให้เรื่องเปลี่ยนแปลงไป เป็นการเปิดทิศทางหรือทางเลือกใหม่ได้แก่ตัวละคร หรืออาจจะถึงขั้นหักมุม ซึ่งไม่ได้แปลว่า หลอกให้คนดูตื่นเต้นระทึกชัก แต่คือการสร้างความพลิกผันในเชิงคาดคะเนของตัวละครเพื่อเสริมให้เนื้อเรื่องมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น (ธิดา ผลิตผล-การพิมพ์, เขียนบทหนังซักคนดูให้คู่หมัด, น. 11-14, 2550)

6. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดพิจิตร

6.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดพิจิตร

ภาพ 1 ภาพแผนที่ท้องที่ขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก

ที่มา : http://phichit.police.go.th/?page_id=65

ที่ตั้งสถานที่

จังหวัด พิจิตรอยู่ในบริเวณภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างเส้นสูงที่ 15 องศา 50
ลิปดา กับ 16 องศา และเส้นแรงที่ 99 องศา กับ 150 องศา 45 ลิปดาตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ
4,531.013 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,831,883 ไร่ มีความกว้างประมาณ 72 กิโลเมตร ความยาว
ประมาณ 77 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ประมาณ 346 กิโลเมตร และรถไฟฟ้าทาง
ประมาณ 351 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอปางระกำ และอำเภอปางกระกุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอชุมแสง และอำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอชุมแดง จังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอไทรโยค จังหวัดกำแพงเพชร และอำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

การปกครอง

จังหวัด พิจิตรแบ่งการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอตะพานหิน อำเภอปางมูลนาก อำเภอโพธิ์ประทับซ้าง อำเภอโพทะลี อำเภอสามง่าม อำเภอวังทรายพูน อำเภอทับคล้อ อำเภอสากระดึง อำเภอคงเจริญ และอำเภอปีบียง

ลักษณะภูมิประเทศ

โดย ทั่วไปของจังหวัดพิจิตรเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำiyam และแม่น้ำน่านไหลผ่าน ทั้ง 2 สายไหลผ่านจังหวัด เกือบทั้งหมดเป็นลักษณะเด่นขนาดจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ โดยมีแม่น้ำพิจิตร(แม่น้ำเดิม) อุู่ระห่วงกลาง ความยาว ของแม่น้ำน่านที่ไหลผ่านจังหวัดมีระยะทาง 97 กิโลเมตร และความยาวของแม่น้ำiyamที่ไหลผ่านจังหวัดมี ระยะประมาณ 128 กิโลเมตร

แหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดพิจิตรมีแม่น้ำที่สำคัญไหลผ่าน 3 สายดังนี้

1. แม่น้ำน่าน มีต้นน้ำจากดอยภูแวงทิวเขายหลวงพระบาง ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอปีบ จังหวัดน่าน แม่น้ำน่านไหลผ่านที่ตั้งตัวจังหวัดพิจิตร อำเภอตะพานหิน อำเภอปางมูลนาก และลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาที่ จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวทั้งสิ้น 97 กิโลเมตร มีพื้นที่ในส่วนน่าน้ำประมาณ 2,602 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,626,250 ไร่

2. แม่น้ำiyam มีต้นกำเนิดในขุนยวมทิวเขาฝีปันน้ำ ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอปาง จังหวัดเชียงราย แม่น้ำiyam ไหลผ่านเข้าจังหวัดพิจิตรที่อำเภอสามง่าม อำเภอโพธิ์ประทับซ้าง และอำเภอโพทะลี โดยไหลไปบรรจบ

กับแม่น้ำ怒ที่บ้านเกยชัย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวทั้งสิ้น 124 กิโลเมตร มีพื้นที่ในคุณน้ำกว่าประมาณ 2,046 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,278,750 ไร่

3. แม่น้ำพิจิตร คือทางเดินก่อข่องแม่น้ำ怒 ต้นกำเนิดของแม่น้ำพิจิตรนั้นไหลแยกจากแม่น้ำ怒ที่บ้านวังกระดีทอง ในท้องที่อำเภอเมืองพิจิตร มีทิศทางการไหลของน้ำอยู่ในแนวเหนือ-ใต้ สภาพลำน้ำคดเคี้ยว บางแห่งร่องน้ำดื่นเขินและแห้งในฤดูแล้ง เนื่องจากมีฝายกันน้ำไว้เป็นช่วงๆ เพื่อสูบขึ้นมาใช้ทำการผลไม้ต่างๆ โดยเฉพาะส้มโภในเขตโพธิปะทับช้าง

การประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นภาคการผลิตหลัก รองลงมาได้แก่ คุณสาหกรรม การค้าส่ง การค้าปลีก และการบริการ ผลผลิตสำคัญได้แก่ ข้าวโพด ถั่วเขียว และการประมง

คำขอจังหวัดพิจิตร

ถิ่นประสูตพะเจ้าเลื่օ แขวงเรือยาวประเพณี พระเครื่องดีหหลวงฟ้อเงิน เพลิดเพลินบึงสีไฟ ศูนย์รวมใจหลวงพ่อเพชร วสเด็ตสัมทำข้อย ข้าวเจ้าอร่อยลือเดื่อง ตำนานเมืองชาติวัน

6.2 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

6.2.1 วัดท่าหนหลวง

ภาพ2 ภาพวัดท่าหนหลวง

ที่มา: นิศาธัตน์ สุขศรี , 2557

วัดท่าหานหลวง เป็นวัดสำคัญของจังหวัดพิจิตร อยู่ริมฝั่งแม่น้ำน่านฝั่งตะวันตก ถนนบุษบาไกล์ศากาลางจังหวัดเก่า วัดนี้สร้างขึ้นปี พ.ศ. 2388 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ภายในพระอุโบสถเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อเพชร ซึ่งเป็นพระพุทธชูปางมาตรฐาน สมัยเชียงแสน หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ มีพุทธลักษณะงามมาก มีหน้าตักกว้าง 1.40 เมตร สูง 1.60 เมตร เป็นพระพุทธชูปางสำคัญเมืองพิจิตร ประวัติมีอยู่ว่า พระพิจิตร ซึ่งเป็นเจ้าเมืองอย่างได้พระประชานมาประดิษฐานที่เมืองพิจิตร ในโอกาสที่ท้าวกรุงศรีอยุธยาได้เดินทางผ่านเมืองพิจิตร เพื่อไปปราบขบวนท่อง เมืองเชียงใหม่ พระพิจิตรจึงได้อธิษฐานและขอให้พระพุทธชูปางคงอยู่ในท้องเมือง ไม่เสื่อมศักดิ์ แม่ทัพนั้นจึงได้อาราธนาพระพุทธชูปางหลวงพ่อเพชรลง แพลูกบัวบล้อมมาทางแม่น้ำปิง โดยฝ่ากາเจ้าเมืองกำแพงเพชรไว้ ต่อมาก็ได้อาราธนาหลวงพ่อเพชรมาประดิษฐานไว้ ณ คุโบสถวัดนครชุมก่อน แล้วจึงย้ายมาประดิษฐานที่พระอุโบสถวัดท่าหาน อำเภอเมืองพิจิตร จนถึงปัจจุบัน พระอุโบสถจะเปิดให้ประชาชนเข้ามัสการหลวงพ่อเพชร ได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00 - 16.00 น.

การเดินทางไปยังวัดท่าหานหลวง

อยู่ริมฝั่งแม่น้ำน่านฝั่งตะวันตก ถนนบุษบาไกล์ศากาลางจังหวัดเก่า

สังฆทานใจอื่นๆ ในวัดท่าหานหลวง

พระพุทธชูปนหลวงพ่อเพชร

ภาพ 3 ภาพพระพุทธชูปนหลวงพ่อเพชร

ที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/>

องค์หลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปมีพระพุทธลักษณะทึงดงม และทรงพุทธานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ องค์หนึ่งของประเทศไทย พระพุทธลักษณะขององค์หลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปสมัยเชียงแสนรุ่นแรกกล่อม ด้วยโภชนะสำริด ปางมารวิชัย ขัดสมาธิเพชร สังฆภูติสันหนึ่งพระอุรุ ขนาดหน้าตักกว้าง ๒ ศอก ๑ คืบ ๖ นิ้ว สูง ๓ ศอก ๓ นิ้ว ที่ที่ประทับนั่งบนฐานที่มีรูปบัวคร่ำบกหงายรอบรับ สร้างในระหว่างปีพุทธศักราช ๑๖๖๐ ถึง ๑๗๘๐ สร้างมาแล้วประมาณ ๔๔๙ ปี เมื่อใดได้ไปเที่ยวเมืองพิจิตรจะต้องไปนมัสการหลวงพ่อ เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง ชาวพิจิตรทุกผู้ทุกนาม ต่างให้ความเคารพนับถืออย่างสูงต่อ พระองค์หลวงพ่อเพชร ทั้งยังเป็นมิ่งขวัญศูนย์รวมใจของชาวพิจิตร ที่ว่าหลวงพ่อเพชรทรงอนุภาพอัน ศักดิ์สิทธินั้น เนื่องจากมีประชาชนที่นับถืออย่างมาก เมื่อใดมีเรื่องเดือดร้อน เช่น ของหาย หรือมีความ ทุกข์ยากที่จะบานศาลกล่าวขอคำแนะนำ "หลวงพ่อเพชร" ให้หายไปป้องรักษา หรือปัดเป่าความทุกข์ยากให้ หมดไป เดชะบารมีขององค์หลวงพ่อเพชร ก็จะช่วยทุกภราณเมื่อผู้นั้นฟันทุกข์ก็จะนำหัวหมู เป็ด ไก่ ขนม ไป ถวายแด่ "หลวงพ่อเพชร" ที่พระบูปสถากลินถูกปะគันเทียนจะไม่ขาดระยะ

6.2.2 อุทยานเมืองเก่าพิจิตร

ภาพ4 ภาพอุทยานเมืองเก่าพิจิตร

ที่มา : <http://www.ichat.in.th/MuangKoaPhichit/topic-readid111273-page1>

เชื่อว่าเป็นที่ตั้งของเมืองพิจิตรเก่า สร้างในสมัยพระยาโคตรบอง ประมาณปี พ.ศ. 1601 ภายในบริเวณกำแพงเมืองมีพื้นที่ประมาณ 400 ไร่เศษ มีลักษณะเป็นเมืองโบราณ ประกอบไปด้วย กำแพงเมือง คูเมือง เจดีย์เก่า ฯลฯ มีสวนรุกขชาติกาญจนกุਮารซึ่งกรมป่าไม้ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2520 ทำ

ให้ภายในบริเวณอุทยานแห่งนี้มีต้นไม้ร่วมรืนหลาຍชนิดเหมาะสมเป็นที่พักผ่อน หย่อนใจ และภายในอุทยานยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่น่าสนใจ คือ ศาลาลักษณะเมือง เจดีย์มหาธาตุ เกาะศรีมาตา ถ้ำไกรทอง-ชาลวัน

การเดินทางไปยังอุทยานเมืองเก่าพิจิตร

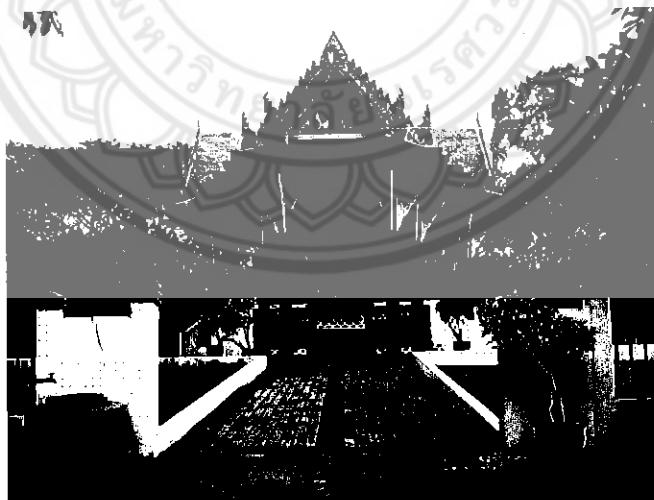
ใช้เส้นทางสายพิจิตร-สามัคคี-วังจิก ทางหลวงหมายเลข 115 และ ทางหลวงหมายเลข 1068 ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 6

กิจกรรมที่น่าสนใจในอุทยานเมืองเก่าพิจิตร

ไหว้ศาลาลักษณะเมือง - เที่ยวชมโบราณสถาน

ส่องนำสนใจอื่นๆ ในอุทยานเมืองเก่าพิจิตร

ศาลาลักษณะเมือง สร้างเมื่อ พ.ศ. 2520 อาคารแบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ ด้านบนจะเป็นที่ตั้งของศาลาลักษณะเมือง ส่วนด้านล่างจะเป็นที่ประดิษฐานรูปปั้นของพระยาโคตรรบลงชี้ชากบ้านเรียกว่า พ่อปู่

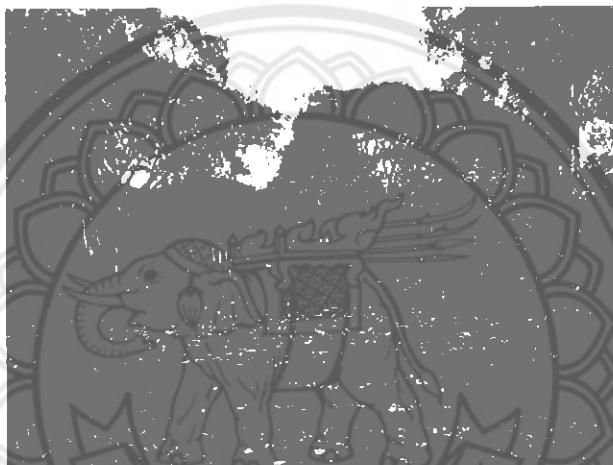

ภาพ 5 ภาพศาลาลักษณะเมือง

ที่มา : http://www.thai-tour.com/thai-tour/north/pichit/data/place/hpk_pichit.htm

วัดมหาธาตุ เป็นโบราณสถานก่อด้วยอิฐ ตั้งอยู่กึ่งกลางเมืองพิจิตรเก่า ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำน่านเก่า กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานของวัดนี้เมื่อ พ.ศ. 2478

ประกอบไปด้วยพระธาตุเจดีย์ เป็นเจดีย์ทรงลังกา ภายในมีพระเครื่องชนิดต่างๆ ซึ่งได้ถูกกลบหุดคั่นไป ด้านหน้าพระเจดีย์เป็นที่ตั้งของวิหารเก้าห้อง ด้านหลังพระเจดีย์เป็นพระอุโบสถ มีใบเสมา 2 ชั้น มีรากไทรเก่าอยู่ที่หน้าบัน หลังคาถูกตันไม่ล้มทับหลังมากองค์พระก็พลอยโคล่นลงมา ด้วย ปัจจุบันนี้เหลือแต่ฐานอิฐสูง กรมศิลปากรดำเนินการขุดแต่งเมื่อ พ.ศ. 2534 บริเวณได้เน้นดินส่วนวิหารได้พบสิ่งก่อสร้าง 2 ยุคสมัยคือสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา บริเวณโดยรอบพบเจดีย์รายจำนวนมากและแนวกำแพงขนาดใหญ่

ภาพ 6 ภาพวัดมหาธาตุ

ที่มา : <https://lisagangza.wordpress.com/category>

ถ้ำชาละวัน มีที่มาจากวรรณคดีเรื่อง “ไกรทอง” บทพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 2 ลักษณะเป็นห้องขุดลึกลงไปในดิน มีเรื่องเล่าว่า เมื่อประมาณ 65 ปีมาแล้ว พระภิกษุวัดนครชุมรูปหนึ่งจุดเทียนไขเดินเข้าไปในถ้ำจนหมดเทียนแล้วหนึ่งก้าว ยังไม่ถึงก้นถ้ำ จึงไม่ทราบว่าภายในถ้ำชาละวันจะ什么样 วิจิตรพิสดารเพียงใด ในปัจจุบันดินพังทลายทับกมจนตื้นเขิน ทางจังหวัดได้สร้างรูปปั้นไกรทองและชาละวันไว้ที่บริเวณปากถ้ำด้วย

ภาพ 7 ภาพถ่ายชาลสวัน

ที่มา : <http://www.thaifilm.com/forumDetail.asp?topicID=5517&page=5&keyword=>

เกาะศรีมาลา มีลักษณะเป็นหมู่บ้านคล้ายเกาะเล็กๆ อยู่กลางคูเมืองนอกกำแพงเก่า มีคุ้มรอบเกาะแต่เดินเขิน ถนนนิชฐานกว่าแต่เดิมน่าจะเป็นป้อม หรือหอคอยรักษาภารณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะดังอยู่นอกเมืองและอยู่กลางคูเมือง

ภาพ 8 ภาพเกาะศรีมาลา

ที่มา : <http://student.nu.ac.th/jip/jipjip/korsrimara.html>

6.2.3 ศาลเจ้าแม่ทับทิม (ท่าพ่อ)

ภาพ พาณิชยาลัย ศาลเจ้าแม่ทับทิม

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

ศาลเจ้าแม่ทับทิมท่าพ่อ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่านฝั่งตะวันออก ทางด้านหลังไก่ริมทางรถไฟสายเหนือ สายเชียงใหม่-กรุงเทพฯ ภายในศาลมีองค์เจ้าแม่ทับทิม (ตุ้ยป่ายเต่งเหนี่ยง) เป็นองค์ประธาน ด้านขวาเป็นที่ประทับของเจ้าฟอกรวนอุ ด้านซ้ายเป็นที่ประทับของเจ้าฟอปุ่นเก่ากง และปุ่นเด่าม่า ตามประวัติและหลักฐานที่ปรากฏอยู่พบร่องค์เจ้าแม่ทับทิม และองค์เจ้าฟอกรวนอุ ได้อัญเชิญมาจากเกาะไหหลำ มนตลงาวงตี้ ประเทศจีน ในราชปี พ.ศ. 2410 ในสมัยนั้นเจ้าของอุต่อเรือชึ่งตั้งถิ่นฐานทำการค้าที่หมู่บ้านท่าพ่อเป็นผู้อัญเชิญองค์เจ้าแม่ทับทิมมาจากประเทศจีน ได้บริจาคชุดไม้สัก จำนวน 2 แพ เพื่อปลูกสร้างศาลขนาดใหญ่กว่าเดิม ยังคงสภาพเดิมๆ ของเจ้าแม่ทับทิมและเจ้าฟอกรวนอุ ให้เป็นที่สักการะบูชาของชาวบ้านและผู้เลื่อมใสครบท่าทั้งไกลและไกล ยิ่งกว่านั้นศาลเจ้าแห่งนี้ยังให้เป็นสถานที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้สอนหนังสือไทย และหนังสือจีน ให้แก่บุตรหลานในหมู่บ้านอีกด้วย นับตั้งแต่นั้นมาความเจริญทางด้านการค้าและการเดินทางของครอบครัวในหมู่บ้านก็มีมากขึ้นตามลำดับ หลักฐานตามประวัติ และถาวรดูอันถ้วนค่าของศาลเจ้าแห่งนี้คือ เกี้ยวสำหรับประทับขององค์เจ้าแม่ ที่ได้นำมาจากประเทศจีน เป็นเรือนไม้แก่งแกะสลักทั้งหลังด้วยลายดอกไม้ และสหท่วงต่าง ๆ ตามแบบฉบับศิลปะของจีน วัดถูกายสิทธิชั่งเป็นเครื่องหมายประจำเชียงใหม่ แป๊ะ (แปะป้อ) จำนวน 2 ชุด (16 อัน) นับเป็นวัดถูกล้ำค่าชั้นทำมาเนพะจากนคร gaeng

ความศักดิ์สิทธิ์ และอภินิหารของเจ้าพ่อ เจ้าแม่ แห่งศาลเจ้าแม่ทับทิมท่าพ่อ เป็นที่เลื่องลือกันมาตั้งแต่สมัยเริ่มแรกแล้ว ศิษยานุศิษย์ทั้งใกล้และไกลต่างก็ได้รับความสุขความเจริญ ปราศจากอันตรายอย่างทั่วถึงกัน ทราบเหตุทุกวันนี้ โดยในเดือนธันวาคมของทุกปี จะมีการจัดงานสักการะเจ้าแม่ทับทิมซึ่งมีผู้คนจากทั่วสารทิศหลังไฟลกันมากว่าหมาโลย่างมากมาย ส่วนใหญ่มาเพื่อแก้บนเจื่องขอปีบูตร

การเดินทาง ตามทางหลวงหมายเลข 111 สายพิจิตร-สากเหล็ก เลี้ยวซ้ายเข้าซอยวัดวิจิตราราม ผ่านตลาดท่าพ่อแล้วเลี้ยวซ้าย

วันเปิดทำการทุกวัน เวลาเปิดทำการ: 08.00 - 17.00

6.2.4 ตลาดเก่าวังกรด

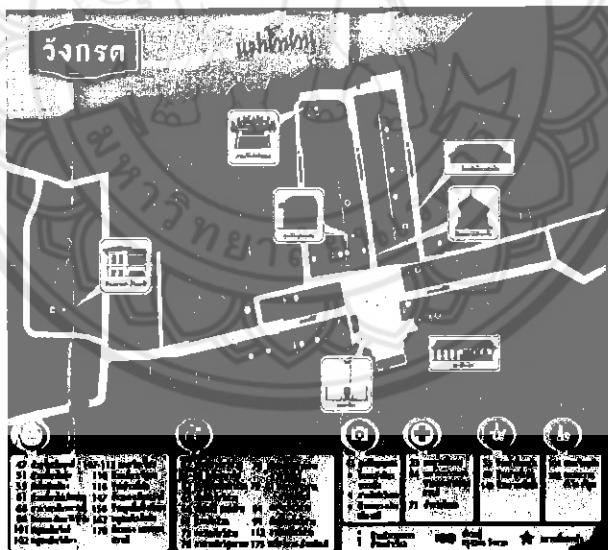
ภาพ 10 ภาพตลาดเก่าวังกรด

ที่มา : <http://www.chillpainai.com/travel>

ชุมชนตลาดวังกรดตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน ไม่ไกลจากตัวเมืองพิจิตร เดิมชื่อ "บ้านวังกลม" และได้เปลี่ยนเป็น "วังกรด" ตามชื่อของสถานีรถไฟ ที่มาที่ไป ตลาดวังกรดเกิดขึ้นจากการเป็นชุมทางของการเดินทางรถไฟสายเหนือ ต่อมาก็กลายเป็นตลาด ศูนย์กลางการค้าขายที่สำคัญของพิจิตร ในตลาดมีที่เดินเล่นหลายที่ เช่น ศูนย์ข้อมูลชุมชนตลาดวังกรด ซึ่งด้านในจะมีโทรศัพท์สาธารณะ และจัต>tag>แสดงของใช้ในบ้าน เพื่อสะดวกห้องน้ำที่มาที่ไปของตลาดวังกรดแห่งนี้ ศาลเจ้าพ่อวังกรด ศูนย์รวมใจของชาวบ้าน ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่านพอดี บ้านหลังประเทืองคดี ผู้ที่เริ่มและให้การสนับสนุนการสร้างตลาด บ้านหลังนี้เป็นอาคารทรงตึกหลังแรกของตลาดวังกรด ที่หน้าบ้านไม่มีสองชั้นแต่ละหลังที่เรียงรายอยู่สองฝั่งของถนน จะมีป้ายข้อมูลของผู้ที่อยู่อาศัยและประวัติความสำคัญ

ต่อซุ่มชูนเข่วนเขาไว้ อย่างเช่น บ้านเจ้าเล็กขายขันหวาน บ้านเชียอ้อนขายของโถวหัวย เรายจะได้เห็นภาพคุณตาคุณยายยังขายของอยู่ที่ร้าน ผู้คนถือสามล้อและจักรยาน วิถีชีวิตที่เนินข้าวยบนนี้ เป็นภาพที่เห็นได้ทั่วไปในตลาดวังกรด

การเดินทาง จะมาทางรถไฟ ก็ขึ้นรถไฟที่หัวลำโพง ขบวนที่จอดสถานีวังกรดจะมีวันละ 4 เที่ยว สามารถโทรศับถามได้ที่ โทร 1690 หรือ www.railway.co.th หรือโทรศัพท์มาทางรถ ที่นี่ก็มีรถตู้โดยสารออกจากอนุสาวรีย์ห้วยทุกวัน วันละ 9 เที่ยว เริ่มตั้งแต่ 7:00-19:00 น. รถจะมาส่งถึงตัวตลาดบริเวณหน้าพิพิธภัณฑ์เดย์ สอบถามโทร. 081-5580366 และ 081-3096253 หรือถ้าขึ้นรถมาเอง ก็มาทางหลัง หมายเลข 1 (พหลโยธิน) แยกเข้าทางหลวงเลข 32 ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แยกเข้าเส้นทางนครศรีธรรมราช-พิษณุโลก (ทางหลวงหมายเลข 117) ถึงอำเภอสามง่าม แยกเข้าเส้นทางสามง่าม-พิจิตร ผ่านเมืองพิจิตร เส้นทางหมายเลข 115 จนเข้ามีสะพานข้ามแม่น้ำน่าน แยกเข้าทางท้ายเมื่อตามป้ายสถานีรถไฟวังกรด เลี้ยวขวาที่ใต้สะพาน ตามเส้นถนนทางรถไฟ เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเทศบาลสาย 1 ขับตามเส้นทางตรงเข้าสู่ตลาดวังกรด

ภาพ 11 ภาพแผนที่วังกรด

ที่มา : <http://www.sadoodta.com/content>

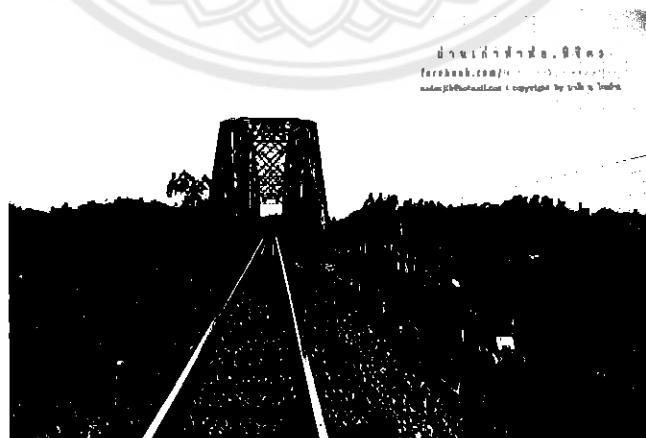
6.2.5 ชุมชนท่าฟ้อ

ตั้งอยู่ ตำบลท่าฟ้อ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ด้านหนังสถานีรถไฟท่าฟ้อ (รวมถึงชุมชนที่อาศัยอยู่ด้านหลังตลาดสดท่าฟ้อ) ชุมชนท่าฟ้อ เป็นชุมชนตลาดเล็ก ดำเนินชีวิตกัน อย่างเรียบง่าย ในห้องແถ鹑บ้านไม้แบบโบราณ บรรยายกาศภายในชุมชนเต็มไปด้วยความสงบ แม้การค้าขายจะดูเงียบเหงาไปบ้าง แต่เมื่อมีงานบุญ งานบวช งานแต่ง งานศพ ชาวท่าฟ้อจะพร้อมใจมาร่วมงานกันอย่างแข็งขัน รวมถึงลูกหลวงที่จากบ้านไปทำงานหกิน เมื่อกลับมาร่วมงานบุญ ชาวบ้าน คนแก่คนเฒ่าก็จะปี๊บและดีใจ ช่วยเพิ่มรอยยิ้ม สร้างความสุข และต่อไปยังชีวิตไปได้เช่นกัน

ภาพ 12 ภาพชุมชนท่าฟ้อ

ที่มา : <http://pantip.com/topic/30582495>

ภาพ 13 ภาพชุมชนท่าฟ้อ

ที่มา : <http://pantip.com/topic/30582495>

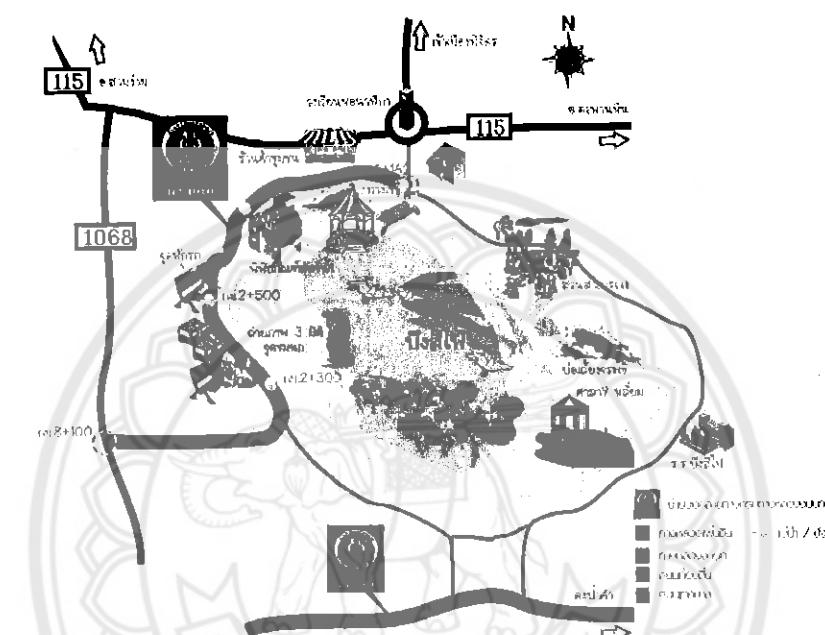
6.3 แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

6.3.1 บึงสีไฟ

เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศไทยซึ่งเคยมีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลถึง 12,000 ไร่ ลักษณะของบึงกว้างกลม คล้ายกระหมาด แต่ปัจจุบันตากลับกันน้อย ปี 2521 กรมป่าไม้ได้จัดตั้งสถานีปะรังน้ำจืดเพื่อเพาะพันธุ์ปลา และจังหวัดพิจิตรได้สร้างศาลาบึงสีไฟให้ประชาชนได้พักผ่อนหย่อนใจ บึงสีไฟถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งแรกของจังหวัดพิจิตร ตั้งแต่อดีตในอดีตเมืองพิจิตร ปัจจุบันมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5000 ไร่ ในตัวบึงสีไฟจะมีจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่หลายจุด ได้แก่ ศาลากลางน้ำ ศาลาเก้าเหลี่ยม รูปปั้นพญาชากลาง บ่อจระเข้ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อุทยานป่า หาดทรายเทียม อาคารน้ำตกจำลอง ห้องน้ำและภาพวาดตามมิติ

บึงสีไฟเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่างเป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญ แต่เนื่องจากมีน้ำน้อยและมีวัชพืช เช่น ข้าว ขม บอน ผักตบชวาและบัว ขึ้นปกคลุมโดยทั่วไป จึงทำให้บึงตื้นเขินเร็วขึ้นในปี พ.ศ. 2530 กรมป่าไม้ได้ทำการกำจัดวัชพืชในบึงสีไฟไปประมาณ 3,500 ไร่ หรือประมาณ 65% ของพื้นที่ปัจจุบัน ความลึกเฉลี่ยของบึงสีไฟประมาณ 1.50 – 2 เมตร พื้นที่ผิวดินบริเวณกันบึงเต็มไปด้วยซากพืชเน่าเปื่อยทับกันจึงมีความอุดมสมบูรณ์สูง ผลผลิตปลาน้ำจืดประมาณปีละ 180 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 2.1 ล้านบาท ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบบึงได้ใช้น้ำเพื่อการเกษตร การประมงเพื่อการอุปโภคและบริโภค ปัญหาที่สำคัญของบึงสีไฟ คือปัญหาเรื่องวัชพืชและการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง หลังจากที่กรมป่าไม้ได้จัดตั้งสถานีปะรังน้ำจืดจังหวัดพิจิตรขึ้นในปี พ.ศ. 2521 แล้วได้ทำการกำจัดวัชพืชในบึงสีไฟมาโดยตลอด โดยทั้งกำลังคนและเครื่องจักร ซึ่งนับว่าได้ผลดีมากสามารถกำจัดวัชพืชประเภทลอรอน้ำได้เกือบทั้งหมด เนพาะส่วนที่มีรากติดดินในที่ดินน้ำที่ดื้อยังคงมีเป็นจำนวนมาก เมื่อจากมีการเกิดขึ้นมาทดแทนในอัตราที่รวดเร็ว เช่นกัน เมื่อจากบึงสีไฟเป็นแหล่งน้ำที่อยู่ในสภาพดีนี้เขินมีวัชพืชอยู่ทั่วไป กรมป่าไม้และจังหวัดพิจิตร จึงได้ทำการปรับปรุงให้เป็นแหล่งการประมงที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดพิจิตรทั้งในโครงการชุดลดอกนำเข้าจากคลองชลประทานเข้าสู่บึงสีไฟ เพื่อเพิ่มระดับน้ำและป้องกันการขาดน้ำในฤดูแล้ง และชุดลดอกน้ำให้ลึกกว่าเดิม โดยใช้เครื่องจักรกลขนาดหนักหากโครงการต่างๆ นี้แล้วเสร็จบึงสีไฟจะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มี

ความสวยงาม และมีศักยภาพทางด้านการประมงเพิ่มขึ้นปัจจุบันบึงสีไฟเป็นบึงน้ำจืดที่มีน้ำกักเก็บตลอดปี มีความลึกเฉลี่ยประมาณ 1.5-2.0 เมตร บริเวณก้นบึงเต็มไปด้วยซากพืชเปล่าเปียกทับถมกัน จากวิวัฒนาการทางธรรมชาติของแหล่งน้ำ ทำให้ระบบนิเวศน์ของบึงมีความลับซับซ้อน และมีคุณค่าทางธรรมชาติตื้อๆ

ภาพ14 ภาพแผนที่บนถนนสาย พ.จ.4010 โดยสังเขป

ที่มา : <http://2q.pantip.com/cafe/blueplanet/topic/E12310554/E12310554.html>

สิ่งน่าสนใจอื่นๆ ในบึงสีไฟ

บึงสีไฟ เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายได้ทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ วันธรรมดายังตั้งแต่เวลา 09.00-18.00 น. วันหยุดราชการตั้งแต่เวลา 09.00-19.00 น. สามารถเดินทางไปเยือนได้ตลอดทั้งปี

ภายนอกสีไม่มีลายมูนให้นักท่องเที่ยวได้มาพักผ่อนหย่อนใจและถ่ายภาพเป็นที่ระลึก
ไม่ควรเป็นศาลากลางน้ำ ศาลาเก้าเหลี่ยม รูปปั้นพญาชากล้วน ป้อมระหิค สวนสมเด็จพระศรี
นครินทร์ สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อุทยานบัว หาดทรายเทียม อาคารน้ำตกจำลอง หอชมนก

และภาพวาดสามมิติ ที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจเยี่ยมชมพระอาทิตย์ตกกลางบึงสีไฟในยามเย็นและสัมผัสกับบรรยากาศที่ร่มรื่น สดชื่นบริสุทธิ์

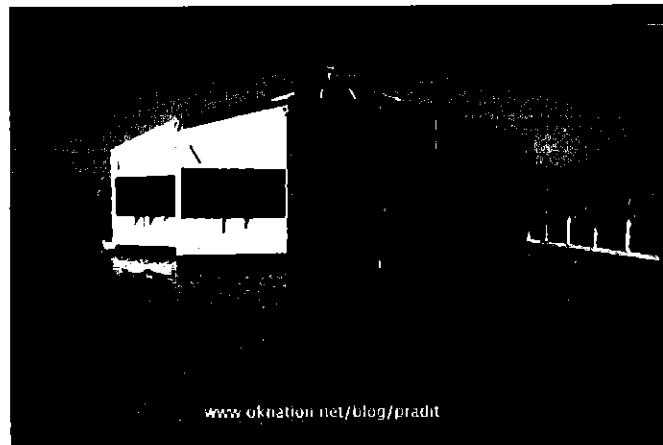
ศาลากลางน้ำ เป็นอีกเลกซ์ชันเด่นที่สำคัญของบึงสีไฟ เป็นศาลาไม้ทรงไทยมุงกระเบื้อง มีสะพานไม้ทอดยาวไปสู่ตัวศาลา มีห้องหมุด 4 ศาลา เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวและชาวจังหวัดพิจิตร ให้ศาลมีปลาที่รอดอยให้นักท่องเที่ยวมาให้อาหารเป็นจำนวนมาก ทั้งปลาสวยงาม ปลาตะเพียน ปลายี่สก

ภาพ 15 ศาลากลางน้ำบึงสีไฟ

ที่มา : <http://panlip.com/topic/30582495>

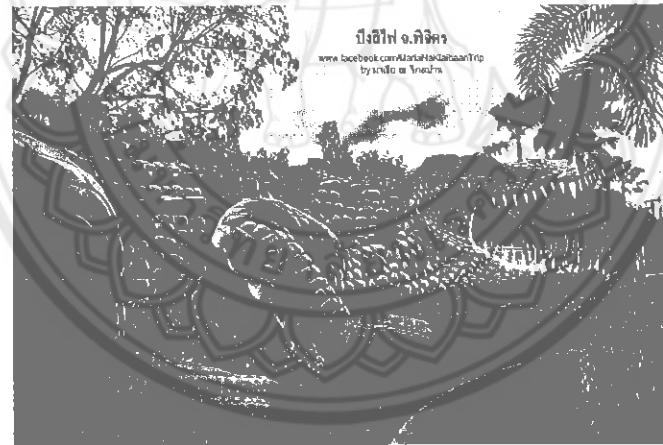
ศาลาเก้าเหลี่ยม หรือที่นิยมเรียกว่าสถาณแสดงพันธุ์ปลาเนลิมพระเกียรติ เป็นอาคารรูปดาวเก้าแฉก ภายในประดับด้วยหินทรายแสดงพันธุ์ปลาามากกว่า 20 ชนิด และมีการสับเปลี่ยนชนิดของปลาเป็นประจำ นอกจากนี้มีห้องส่วนกลางของอาคารยังทำเป็นช่องเปิด สำหรับชมปลาในบึงสีไฟ ซึ่งมีพันธุ์ปลาชนิดต่างๆ มาชุมนุมเป็นจำนวนมาก เพื่อรอกินอาหารที่นักท่องเที่ยวโปรดให้กินสถาณแสดงพันธุ์ปลาเนลิมพระเกียรติ อยู่ในความดูแลของ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพิจิตร

ภาพ 16 ภาพศาลาเก้าเหลี่ยม

ที่มา : <http://pitbullzone.com/community/discussion/21075/taphanhin-bullies-show-2011/p4>

รูปปั้นพญาชลวัน อยู่ที่ด้านหน้าของบึงสีไฟ มีความยาวถึง 38 เมตร กว้าง 6 เมตร สูง 5 เมตร ภายในตัวจะระเบื้อนี้ทำเป็นห้องประชุมขนาด 25-30 ที่นั่ง และยังเป็นรูปปั้นจะระเบื้อที่ใหญ่ที่สุด ในโลกอีกด้วย

ภาพ 17 ภาพรูปปั้นพญาชลวัน

ที่มา : <http://2g.pantip.com/cafe/blueplanet/topic/E12310554/E12310554.html>

บ่อจะระเบื้อ สำหรับจะระเบื้อในบ่อจะระเบื้อแห่งนี้ เป็นจะระเบื้อน้ำจืด เป็นพันธุ์ที่พบในแอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศกัมพูชา ขึ้นโดยนี้เชี่ย และประเทศไทย และมีพฤติกรรมชอบอยู่ตัวเดียวๆ ตามแหล่งน้ำนึงซึ่ง มีความลึกไม่เกิน 5 ฟุต ในช่วงอากาศร้อนจะแซ่ตัวในน้ำ ถ้าอากาศหนาวจะขึ้นมาผึ้งแಡดูบนบกใน ตอนกลางวัน เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พุทธศักราช

2535 และป่อจะระเข้แหล่งได้เปิดให้เข้าชมพร้อมทั้งยังมีบริการให้กับคนอย่างให้อาหารจะระเข้ ก็จะมีบริการเนื้อไก่สดๆ

ภาพ18 ภาพป่อจะระเข้

ที่มา : <http://board.trekkingthai.com/board/>

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ หรือ สวนสาธารณะวิม 'ปีกงะ'สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนคินทร์ เนื่องในโอกาสพระราชชนมายุครบ 80 พรรษา เมื่อ พ.ศ. 2527 มีเนื้อที่ 170 ไร่ เป็นสวนพักผ่อนริมปีกงะ

ภาพ19 ภาพสวนสมเด็จพระศรีนคินทร์

ที่มา : <https://lisagangza.wordpress.com/category>

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จัดขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชชนนีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชชนมายุครบ 60 พรรษา สวนสิริกิติ์เป็นศูนย์รวมพันธุ์ไม้นานาชนิด และเป็นแหล่งศึกษาทางธรรมชาติ ในสวนจะมีลักษณะ มีอ่างน้ำตกเต็ก เป็นลานน้ำตกและ

น้ำพุต้นฯ ไม่ลึกมากนัก ผู้ปักครองสามารถนำบุตรหลานไปเล่นน้ำในอ่างน้ำพุได้ และมีอ่างน้ำพุ ลานกิจกรรม เป็นลานน้ำพุทรงหมาก เมื่อผ่านประตูเข้าในสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จะได้รับ ไอเย็นจากคลองน้ำพุ ยามค่ำคืนมีการประดับแสงไฟสวยงามແล็กตาที่สำคัญ คือ มีการพัฒนา ออกแบบการใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ ในการผลิตพลังงานให้กับเครื่องสูบน้ำภายในสวน โดย ให้สำหรับสูบน้ำขึ้นไปบนอาคารแล้วปล่อยลงมาเป็นน้ำตก นอกจากนั้นยังดำเนินการจัดบริการ ขันพื้นฐานสำหรับผู้พิการที่เข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนแห่งนี้อีกด้วย

ภาพ20 ภาพสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

ที่มา : นิตารัตน์ สุขศรี, 2557

อุทยานบัว เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานประกอบด้วยอาคารนิทรรศการบัว 3 หลัง เป็นแหล่งรวบรวมและแสดงองค์ความรู้เกี่ยวกับบัวที่มีอยู่ในประเทศไทยและสายพันธุ์ของบัว ในบึงสีไฟ จ.พิจิตรอีกทั้งอุทยานบัวยังเป็นสถานสาธารณณะ สำหรับพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลัง กาย รวมทั้งสวนที่รวบรวมบัวสายพันธุ์ต่างๆ มาปลูกไว้ในอ่างให้น้ำท่องเที่ยวได้ศึกษาและเรียนรู้

ภาพ21 ภาพอุทยานปัจจุบัน

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

หาดทรายเทียมเป็นสถานหาดทรายขาวละเอียด ก้าวข้าม ก้าวข้างหน้า เลี้ยงแบบที่นั่งริมทะเล
หมายเหตุ: แก้การพักผ่อนทั้งส่วนตัวและครอบครัว ในการนั่งชมพระอาทิตย์ตกยามเย็น

ภาพ22 ภาพหาดทรายเทียม

ที่มา : <http://pantip.com/topic/30582495>

อาคารน้ำตกจำลอง ซึ่งในอาคารมีห้องประชุม มีจวนเขี้ยวเสียงท้าย มีภาพประติมานกรรม
ผู้นั่งต่ำเรื่องต้านทานพญาชาลวัน ตู้แสดงพันธุ์ปลา และป้อจะเชี้ย

ภาพ23 ภาพอยาการน้ำตกจำลอง

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

หอชมນก หอคอยสูงบันได 49 ขั้น สำหรับชมวิวทิวทัศน์ของห้องน้ำปัสสีไฟในมุมกว้างสุด ต่า และนอกจากน้ำวนนิดที่อาจดูดซึ่งโดยรอบบริเวณปัสสีไฟ

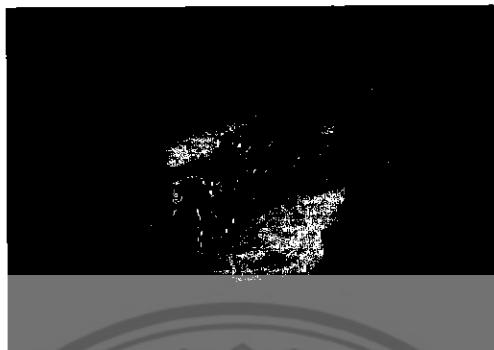

ภาพ24 ภาพหอชมනก

ที่มา : <http://www.phichit.net/news/index.php?name=knowledge&file=readknowledge&id=30>

ภาพรำดสามมิติ เป็นภาพรำดพญาชาลวัน และภาพน้ำตก เป็นงานศิลปะบนพื้นดิน ถ้ามองจากมุมสูงลงมาดูเป็น 3 มิติ ถ้าลงไปยืนบนน้ำตกหรือในปากชาลวัน พอดีๆจากหอคูนกที่ทำมูลลงมา 45 องศา โดยเฉพาะในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. แสงอาทิตย์จะทำมุมกับภาพ ดูเหมือนเล่นอยู่ในน้ำตกจริงๆ ส่วนภาพที่ 2 เป็นรูปดำเนินชาลวัน ชื่อถ้ำลงไปนั่งในภาพแล้วถ่ายรูปออกมานะ กับนั่งอยู่ในปากพญาชาลวัน มีหนียงสาวจำนวนมากลงทุนลงไปนอน

ราบกับพื้นเพื่อถ่ายภาพ โดยสมมติตัวเองว่าเป็น "ตะเกาทอง" ให้ชาลະวันคาดเข้าถ้ำทอง โดยเชื่อกันว่าใครที่ถ่ายภาพที่จุดดังกล่าวจะได้พบรักกับหนุ่มพิจิตรอีกด้วย ภาพวาดสามมิติตั้งอยู่บริเวณหอคูนาในปีงศ์สี่ไฟ

ภาพ25 ภาพวาดสามมิติ

ที่มา : <http://travel.giggog.com/132578>

การเดินทางไปเที่ยวบึงสีไฟ จากเมืองพิจิตรตามถนนทางหลวงหมายเลข 115 จนถึงแยกเชื่อมต่อที่ทางหลวงอีครังตระกูล 1068 ขับเข้ามาประมาณ กม.ที่ 8+100 จะพบทางแยกเข้าถนนทางหลวงชนบท ด้านซ้ายมีที่ส้าย พ.จ.4010 นักท่องเที่ยวก็จะสัมผัสกับความหลอกหลอนอย่างกิจกรรมการท่องเที่ยว เริ่มตั้งแต่ กม. 2+300 ก็จะถึงจุด Unseen มหัศจรรย์ภาพ 3 มิติ แห่งแรกของประเทศไทย ที่หอชมนกบึงสีไฟ จากนั้นไม่ไกลนักขับรถยนต์มาสักระยะจนถึง กม.ที่ 2+500 เป็นจุดพักรถของกรมทางหลวงชนบทผู้สร้างขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ จนถึงปลายทางบริเวณ กม. 6+162 จะเป็นทางขันกับถนนเทศบาลเมืองพิจิตรความกว้างเป็นทางเข้าบึงสีไฟ

7. พฤติกรรมกลุ่มเยาวชน

กลุ่ม Gen-M (เจน-เอ็ม) หรือ Millennial Generations คำนี้อาจจะยังไม่เป็นที่คุ้นเคยกันมากนัก แต่สำหรับในแวดวงของกลุ่มนักวิชาการตลาด นักการตลาด นักสร้างแบรนด์ รวมไปถึงกลุ่มนักศึกษา MBA คงมีความคุ้นเคยและรู้จักลักษณะของ Gen-M มาเป็นอย่างดี ซึ่ง Gen-M เป็นคำเฉพาะที่นักการตลาดใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้บริโภค โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่ม Gen-B หรือ Boomer Generation ซึ่งหมายถึงผู้บริโภคที่มีอายุระหว่าง 40-63 ปี

2. กลุ่ม Gen-X หรือ Generation X ซึ่งหมายถึง ผู้บริโภคที่มีอายุระหว่าง 34-39 ปี

3. กลุ่ม Gen-Y หรือ Generation Y ซึ่งหมายถึง ผู้บริโภคที่มีอายุระหว่าง 25-33 ปี

4. กลุ่ม Gen-M หรือ Millennial Generation ซึ่งหมายถึง ผู้บริโภคที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี

จากการแบ่งกลุ่มผู้บริโภคในข้างต้นนี้ นักการตลาดและนักสร้างแบรนด์กำลังให้ความสนใจกับ กลุ่ม Gen-M ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะพิเศษ มีความโดดเด่นเฉพาะตัวและค่อนข้างจะมีพฤติกรรมการ บริโภคที่ซับซ้อนแต่มีอ่านใจในการซื้อค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้นักการตลาดและนักสร้างแบรนด์ จำเป็นจะต้องหันมาและให้ความสนใจกับผู้บริโภคกลุ่มนี้อย่างดีที่เดียว

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ Gen-M

ในปัจจุบันจำนวนประชากรกลุ่ม Gen-M มีอยู่ประมาณ 6.84 ล้านคน หรือ 11.4% ของประชากร ทั้งประเทศ (ประเทศไทย) นอกจากนี้ กลุ่ม Gen-M ยังแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกได้แก่ กลุ่มที่ กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) และบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่ เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงานและทำงานอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว (อายุงานไม่เกิน 4 ปี)

ลักษณะเฉพาะของคนกลุ่ม Gen-M

Gen-M จะมีบุคลิกลักษณะที่อาจจะแตกต่างจากคนกลุ่ม Gen อื่นๆ ไปบ้าง สามารถสรุปได้ดังนี้

- เป็นกลุ่มที่มีความละเมียดละเมืองเรื่องการสร้างสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ตน
- มีแรงขับภายในสูง
- มีความเชื่อมั่นในการใช้พลังของตนเองสูง
- มีความรักครอบครัว เคารพผู้อ่อนกว่าแต่ไม่ได้แสดงออกแบบกรุณเนียมไทยแท้ แต่โบราณ (ไม่ถึงขนาดหมอบคลาน กวน)
- มีความรู้สึกว่าชีวิตนี้เป็นของตนเอง (อัตตา)
- เลือกและตัดสินใจบริโภคสินค้าหรือบริการต่างๆ ด้วยความคิดของตนเอง เป็นต้น

ทั้งนี้เนื่องจากกระแสดของ Gen-M ทำให้ผู้เยี่ยนเกิดแรงบันดาลใจในการทำการสำรวจ “รูปแบบ การดำเนินชีวิต (Lifestyle) ของกลุ่ม Gen-M ซึ่งทำการสำรวจกลุ่มประชากรทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่มี อายุระหว่าง 18-24 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใน การสำรวจครั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการรู้ถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่ม Gen-M ตามแนวทางการ

วัดรูปแบบการดำเนินชีวิตของ Henry Assael มาให้ ด้วยวิธี AIO Inventories ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านกิจกรรม (Activities) 2.ด้านความสนใจ (Interests) และ 3.ด้านความคิดเห็น (Opinion) ซึ่ง จากผลการสำรวจ ปรากฏผลดังนี้

ด้านกิจกรรม (Activity) กลุ่ม Gen-M

กิจกรรมต่างๆ ซึ่งกลุ่ม Gen-M ชอบและเต็อกทำ โดยแบ่งออกตามความถี่ในการทำกิจกรรม เช่นๆ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 1-3 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงกิจกรรมที่กลุ่ม Gen-M กระทำการค่อนข้างบ่อย (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49)

ลำดับที่	กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย
1	เล่นคอมพิวเตอร์เน็ต/คอมพิวเตอร์	3.76
2	ชอบซื้อของในห้างสรรพสินค้า	3.75
3	ชอบแสวงหาข่าวอาหารอร่อยๆ รับประทานนอกบ้าน	3.74
4	ชอบชมภาพนิทรรศจาก ซีดี, วีดีโอ ภายในบ้าน/ที่พักของตนเอง	3.70
5	ชอบชมภาพนิทรรศในโรงภาพยนตร์	3.65
6	ชอบทำกิจกรรมต่างๆ เป็นกลุ่มใหญ่	3.64

สำหรับตารางที่ 2 แสดงกิจกรรมที่กลุ่ม Gen-M ทำบ้างไม่ทำบ้างโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปยังค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงได้ดังตารางที่

ตารางที่ 2 แสดงกิจกรรมที่กลุ่ม Gen-M กระทำการค่อนข้างบ่อย (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49)

ลำดับที่	กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย
1	ท่องเที่ยวในประเทศไทย	3.35

2	ข้อบทำกิจกรรมตามลำพังเพียงคนเดียว	3.34
3	ขอนเด่นกีฬา ออกกำลังกาย	3.12
4	ไปชุมนิทรรศการ งานแสดงสินค้า	3.11
5	เข้ารับบริการเสริมสวย คลีนิกรักษาผิว	3.02
6	เข้าร่วมกิจกรรมชุมชน / เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่ตนเองสนใจ	2.95
7	เก็บสะสมของต่างๆ ในแนวคิดเด็ดชั้น	2.92
8	ท่องเที่ยวในแบบดูดูกษา หูหรา	2.89
9	ท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์	2.84
10	ทำอาหาร	2.71
11	เที่ยวกางคีน ผับ บาร์ คาฟฟิโอเกะ	2.62
12	ตกแต่งบ้าน/จัดสวนปลูกต้นไม้	2.59
13	เลี้ยงสัตว์	2.25

สำหรับตารางที่ 3 แสดงกิจกรรมที่ก่อสู่ Gen-M นานๆ ทำครั้งโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ไปยังค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงกิจกรรมที่ก่อสู่ Gen-M นานๆ ทำครั้ง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49)

ลำดับที่	กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย
1	เล่นพิตเนส	2.49
2	ซื้อปัตรช์มคอนเสิร์ต	2.48

3	ทำกิจกรรมพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่ม	2.44
4	ทำกิจกรรมศิลปะ/งานประดิษฐ์	2.41
5	อยู่กับคนรัก/แฟน	2.39
6	ทำกิจกรรมเสริมสร้างบุคลิกภาพ เช่น สปา	2.23
7	เรียนพิเศษร้องเพลง ดนตรี นาฏศิลป์ เต้นรำ	1.86
8	เรียนพิเศษ	1.84
9	ห้องเที่ยวต่างประเทศ	1.64

ด้านความสนใจ (Interest)

สิ่งต่างๆ ที่กลุ่ม Gen-M ให้ความสนใจ ต่อสิ่งเหล่านี้โดยแสดงระดับของความสนใจเริ่มตั้งแต่ระดับที่สนใจมาก สนใจปานกลาง (เฉยๆ) ไปจนกระทั่งสนใจอย่างมาก โดยแสดงได้ในตารางที่ 4-6 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงสิ่งต่างๆ ที่กลุ่ม Gen-M ให้ความสนใจมาก (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49)

ลำดับที่	ความสนใจ	ค่าเฉลี่ย
1	สนใจชีวิตที่อิสระไม่ขึ้นอยู่กับใคร	4.17
2	สนใจและเริ่มวางแผนอนาคตตนเอง	4.04
3	สนใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.01
4	สนใจเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้ทันยุคสมัยอยู่เสมอ	3.99
5	ให้ความสำคัญกับเรื่องรูปร่างหน้าตา	3.94
6	ชอบสิ่งของที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร	3.81

7	ขอบและสนใจร้านค้าที่ตอกแต่งได้สวยงาม	3.79
8	สนใจสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.76
9	สนใจบริษัทเงิน กากอุศล เกิดกิจกรรมการกุศล	3.76
10	ชอบเปลี่ยนทรงผมหรือเสื้อผ้าตามสมญ尼ยม	3.68
11	สนใจสินค้าหรือบริการออกใหม่อยู่เสมอ	3.65
12	สนใจออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	3.60
13	สนใจกิจกรรมข่าวสารสำหรับวัยรุ่นเสมอ	3.55
14	สนใจเรื่องบันเทิงมากกว่าเนื้อหาสาระ	3.50

ตารางที่ 5_แสดงระดับความสนใจของกลุ่ม Gen-M ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49)

ลำดับที่	ความสนใจ	ค่าเฉลี่ย
1	สนใจทำงานเพื่อพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น	3.45
2	สนใจเข้ารับการตรวจสุขภาพ	3.44
3	สนใจทำกิจกรรมต่างๆ ในบ้าน	3.44
4	สนใจเข้าอบรม สมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้	3.42
5	สนใจมีเพื่อนกลุ่มใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.39
6	สนใจงานใหม่ๆ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.37
7	สนใจเรื่องเพศตรงข้ามอยู่เสมอ	3.30
8	สนใจให้สินค้าแบรนด์เนมมีชื่อเด่นจากต่างประเทศ	3.15

9	สนใจเข้ารับกิจกรรมสมาคม ชมรม	2.98
10	สนใจเที่ยวกลางคืนเพื่อหาประสบการณ์ชีวิต	2.81

ตารางที่ 6 แสดงระดับความสนใจของกลุ่ม Gen-M ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49)

ลำดับที่	ความสนใจ	ค่าเฉลี่ย
1	สนใจและชอบการลงทุน	2.26
2	สนใจการซักผ้าตามร่างกาย	2.17
3	สนใจการเจาะอย่างละเอียดตามร่างกายส่วนต่างๆ	1.83

ด้านความคิดเห็น (Opinion)

ในส่วนนี้เป็นการแสดงระดับความคิดเห็นของกลุ่ม Gen-M ที่มีต่อสิ่งต่างๆ โดยแบ่งเป็นเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยน้อย สามารถแสดงได้ในตารางที่ 7-9 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงความคิดเห็นของกลุ่ม Gen-M ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49)

ลำดับที่	ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
1	"โทรศัพท์มือถือ" เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน	4.12
2	มีความเชื่อว่าผู้หญิงที่ดีควรรักษาส่วนตัว	4.05
3	โทรศัพท์คือ สื่อโฆษณาที่มีประสิทธิภาพที่สุด	4.00
4	การฝากเงินไว้กับธนาคารเป็นการออมเงินที่ดี	3.97
5	การโฆษณาเป็นการช่วยเชื่อเพื่อขายสินค้า	3.88

6	“รูปร่างหน้าตา” เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ	3.87
7	“อายุเป็นเพียงตัวเลข” ทุกอย่างขึ้นอยู่กับจิตใจ	3.76
8	การอยู่ก่อนแต่ง ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย	3.73
9	สินค้าที่ใช้สามารถปั่นบวกถึงบุคลิกของผู้ใช้	3.67
10	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความต้องการตามสมัยนิยม/แฟชั่น	3.66
11	“การทำประกันชีวิต” เป็นสิ่งจำเป็น	3.58
12	“การเมือง” เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก	3.56
13	การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตทำให้ชีวิตสะดวกขึ้น	3.55
14	“เทคโนโลยี” เป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	3.52
15	การมีกิจกรรมของตนเองเป็นเรื่องที่ทันสมัย	3.50

ตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็นของกลุ่ม Gen-M ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49)

ลำดับที่	ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
1	ปัญหาเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ยาก	3.48
2	การห้ามจำหน่ายสุราหลัง 22.00 เป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว	3.40
3	หัวข้อที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์/เพื่อนชาย	3.38
4	การออกกำลังกายถือเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่ง	3.28
5	การเที่ยวกลางคืนเป็นสีสันอย่างหนึ่งของชีวิต	3.19
6	ข่าวที่น่าติดตามอย่างต่อเนื่องคือ “ข่าวบันเทิง”	3.15

7	การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เป็นกิจกรรมของผู้ชาย	3.10
8	"รายงานต์" มีความสำคัญมากกว่าที่อยู่อาศัย	3.00
9	เรื่องเพศ (sex) เป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผย	2.89

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นของกลุ่ม Gen-M ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49)

ลำดับที่	ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
1	บากบุญคุณโภชและกฎหมายเป็นเรื่องล้ำสมัย	2.17

จากผลการสำรวจครั้งนี้ สามารถสรุปสไตล์ของกลุ่ม Gen-M ได้ดังนี้

- Techno-Computer

กลุ่ม Gen-M มักจะใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเข้าสู่โปรแกรมอินเตอร์เน็ตในการสื่อสาร

ระหว่างเพื่อนหรือบุคคลอื่นๆ ซึ่งบางครั้งเคยได้ยินบาง คนเรียกเด็กกลุ่มนี้ว่าเป็นกลุ่มเด็ก MSN (Messenger) ก็มี (เป็นการพูดแขกันเล่นๆ) นอกจากนี้ Gen-M ยังใช้เป็นแหล่งค้นคว้าสิ่งต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อความบันเทิง เพื่อแสดงหาความรู้ใหม่ๆ เป็นต้น

- Entertainment

กลุ่ม Gen-M ชอบความสนุกสนาน ความบันเทิง แม้กระหึ่งเรื่องราวดีเป็นสาระ

ควรที่จะเป็นสารคดีในรูปแบบที่สนุกสนาน ไม่ใช่เนื้อหาวิชาการที่ดูซีเรียส สไตล์ Edutainment มากเกินไป ทำให้ยากต่อการเข้าใจ

- Luxury

กลุ่ม Gen-M ชอบความสะดวกสบายที่อำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตและ

ชอบทำกิจกรรมต่างๆ และแสดงหาสิ่งที่ทำให้ชีวิตตามของดูดี มีระดับในสายตาของคนรอบข้าง

- Gang

กลุ่ม Gen-M ชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ที่เป็นคนกลุ่มแนวเดียวกัน แต่ใน

ความเป็นกลุ่มหรือแก่งนี้ ตนเองจะพยายามสร้างความโดดเด่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะขึ้นมาภายในกลุ่มของตนเองด้วยเช่นกัน

- **Freedom**

Gen-M มักจะชอบการมีอิสระทางความคิดและการดำเนินชีวิต ไม่ขึ้นอยู่กับบรรหัดฐานที่เคยมีมาในอดีต แต่พากเข้ากับวัฒนธรรมที่หลากหลายที่มีความหลากหลายมากขึ้น ไม่จำกัดในกรอบเดียว ไม่ต้องการถูกกำหนดให้ต้องเป็นอย่างเดียว

- **Future Plan**

กลุ่ม Gen-M เริ่มมีการวางแผนอนาคตของตนเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา การใช้ชีวิตในอนาคต การใช้ชีวิตคู่ (เนื่องจากแนวคิดการมีคู่หรือการใช้ชีวิตคู่ของคนกลุ่มนี้ เปลี่ยนไปมองเรื่องการอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ผิดชนบทรวมถึงปรับเปลี่ยนในเรื่องความเชื่อในเรื่องการแต่งงาน)

- **Education**

กลุ่ม Gen-M สนใจที่จะศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น โดยอย่างน้อยต้องศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี และถ้ามีโอกาสจะพยายามศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ

- **In-Trend Fashion**

กลุ่ม Gen-M เป็นผู้นำแฟชั่นรวมถึงผู้ตามแฟชั่นลำดับแรกๆ โดยจะไม่ยอมตก伍นเกี่ยวกับสิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็น เทคโนโลยี เสื้อผ้า ทรงผม หนังสือ ภาพยนตร์ เป็นต้น

- **Socialize**

กลุ่ม Gen-M จะให้ความสนใจ วุ่นทำ ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมค้นเป็นสาขาวัสดุสังคม เช่น การบริการโลหิต การรณรงค์ในโครงการต่างๆ การเป็นสมาชิกของกลุ่มนุรักษ์ เป็นต้น

จากบทสรุปดังกล่าวข้างต้น พอจะมองเห็นลักษณะพฤติกรรม ไลฟ์สไตล์ของกลุ่ม Gen-M ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อนักการตลาดและนักสร้างแบรนด์อย่างมาก ดังนี้ในการทำกิจกรรมทางการตลาด การสื่อสาร กับ กลุ่ม Gen-M เราควรจะต้องรู้และเข้าใจผู้บริโภคกลุ่มนี้ให้ลึกซึ้งเสียก่อน ในการทำการตลาดกับคนกลุ่มนี้ยังไงให้ออกไป สำหรับฉบับนี้ ผู้เขียนขอจับลงไว้เพียงเท่านี้ สำหรับฉบับต่อไปผู้เขียนจะพยายามนำเสนอในส่วนนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

8. กรณีศึกษา

ภาพ yen trr เรื่อง แฟนฉัน

ภาพ25 ภาพโนปสเตอร์ภาพ yen trr เรื่อง แฟนฉัน

ที่มา : <http://www.ohoclips.com/videostags/fan-chun/>

เรื่องย่อ

ภาพแห่งอดีต จวิรา แล้วมันไม่เคยจากไปไหน มันอาจจะลุกอยู่ที่ซอกหนึ่ง ในลิ้นหักความทรงจำ และอยู่อย่างนั้นมาตลอด จนความทรงจำใหม่ๆ เข้ามาทับ เข้ามาซ่อน ดันมันไปจนสุดลิ้นหัก แต่เมื่อได้ก้ามที่ได้ยินเพลงอย่างนี้แล้วมา หรือเห็นรูปภาพสีเหลืองๆ แดงๆ เก่าๆ ความทรงจำในครั้งนั้น ก็เหมือนญาญ่า หายมันออกมากลูกไก่กลับมาอีกครั้งหนึ่ง...

ทุกคนคงมีภาพความทรงจำในวัยเด็กกันทั้งนั้น เหมือนกันในรูปแบบ ต่างกันในรายละเอียด มีสิ่งที่ชอบเล่นเหมือนกัน ผู้ชายอาจจะมีชิ้นจักรยาน เป้ากบ ผู้หญิงอาจจะมีกระโดดยาง เล่นข่ายของ ...แต่ผมมีทั้งสองแบบ บางคนอาจจะลุกอยู่หน้าจอทีวี กับลีลาสุดเท่ของคอมพิวเตอร์ หรือจะมองยังจากหนังสือกำลังภายใน ในขณะที่บางคนอาจจะชอบใช้ชีวิตนอกบ้าน เที่ยวเล่นจนตัวดำ ออกจากบ้านตั้งแต่เช้า กลับมาอีกทีก็เมื่อฟ้ามืด ...แต่ ผมเป็นทั้งสองแบบ บางคนอาจจะมีเพื่อนเป็นแก๊งคลิ้ง ทั้งโนนอยู่กู่กันใหญ่ ที่พากันดื้อหันจนแม่ เอื่อมที่จะต่า ในขณะที่อีกคนกลับมีเพื่อนน้อยมาก เพื่อนที่ซึ้งสุดอาจจะมีแค่คุณเดียว และเป็นเด็กผู้หญิงแก่นกะหลาดด้วยก็มี ...และผมก็มีทั้งสองแบบ

น้อยหน่า คือซึ่งเด็กผู้หญิงคนนั้น เชือเป็นเพื่อนหมาตั้งแต่ยังเล็ก เพราะบ้านเราอยู่ติดกัน แต่มีแต่เรา ยังไม่ค่อยมีเด็กวัยเดียวกันอีก เราจึงเล่นด้วยกัน ถึงแม้ว่ามันจะเป็นการละเล่นแบบผู้หญิง พากกระโดดยาง เล่นข่ายของก็ตาม ผมก็สนุกที่จะเล่นกับเธอ จนกระทั่ง... ผมเริ่มโต เริ่มอยากรู้เรื่องราวเด็กผู้ชายที่มันโลกในบ้าน ถึงขนาดไปขอเข้าแก๊งค์เด็กผู้ชาย ที่เป็นคู่ปริวิกันน้อยหน่า

ก็ยอม พากมันยืนคำขาด ให้ผมพิสูจน์ความเป็นลูกผู้ชายให้มันเห็น ลูกผู้ชายที่เข้มแข็ง สามารถ เอาชนะศัตรูได้ และศัตรุของพากมันก็คือน้อยหน่า และเด็กๆ ผู้หญิงจะวางแผนนั้น ... ผมยอมทำ นั่นทำ ให้น้อยหน่าใจร้อน และอาจจะถึงขั้นเกลียดเลยก็ได้ และที่สำคัญก็คือ ผมไม่มีโอกาสได้ขอโทษเชอ เพราะไม่กี่วันต่อกัน เชือกย้ายบ้านไปที่อื่น คนละจังหวัดกัน และไม่ได้เจอกันอีกเลย

วันนี้ เชือส่งการ์ดงานแต่งงานมาให้ที่บ้านผม สิบกว่าปีที่เราไม่ได้เจอกัน เชือยังจำเพื่อนคน แรกของเชอได้ ลินซักของเชอคงเป็นระเบียบกว่าของผมเยอะ ไม่ว่าเชอจะเปลี่ยนไปแค่ไหน หรือว่า เห็นหน้าผมแล้วเชออาจจะงง ว่า ไอ้ชายหนุ่มคนนี้ เป็นคนเดียวกับเด็กชายคู่หูเชอคนนั้นหรือเปล่า แต่ผมก็จะไปงานแต่งงานเชอ เพื่อนที่เมื่อสิบขวบของผม... แน่ๆ

ภาพ26 ภาพพาพยนตร์เรื่อง แห่นฉัน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=MO7cKrT6NEI>

ด้านการดำเนินเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ดำเนินเรื่องจากปัจจุบันไปอดีต เป็นการเล่าเรื่องย้อนไปในวัยเด็ก ของ มุ่มมองจากบุคคลหนึ่งที่เป็นตัวเอกของเรื่อง เป็นการเข้าถึงความคิดของตัวละครที่รู้ว่าเรื่องราวมัน จะเริ่มอย่างไรจนลงอย่างไร โดยผ่านความคิดของตัวเอกของเรื่อง ตัวละครได้แสดงความคิดขณะอยู่ในปัจจุบันของเข้า สะท้อนโลกทัศน์มุมมองจากปัจจุบันที่มีต่อบุคคลในอดีต ความทรงจำของเข้า

จัดวางภาพ

1. การจัดแสง ในภาพยนตร์เรื่องแฟ่นน์การจัดแสงจะทำให้พื้นที่ภายในมีแสงเหมือนแสงธรรมชาติ แฉดเข้าที่ลอดผ่านหน้าต่างเข้ามาในห้อง หรือแสงนีออนในบ้าน ส่วนภายนอกมักจะใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก

2. ขนาดภาพ

- ภาพใกล้ ให้บรรยายบรรยากาศของเรื่องซึ่งมีภาพใกล้ไม่ค่อยมาก เพราะเรื่องราว สวนใหญ่เกิดในพื้นที่ห้อง และเพื่อการควบคุมยุคสมัยในเรื่องราวนี้ในเรื่องภาพใกล้มักถูกนำมาใช้บอกเรื่องราวของโลกเด็กผู้ชาย สนามเด็กเล่นติดทะเล 朗รถไฟพื้นที่ค่ายากร้างใหญ่ขึ้นในความรู้สึกของตัวละคร

- ภาพเต็ม จะเห็นวุ่นตรงหรือบุคคลก็จะเห็นเต็มตัว ภาพนี้ใช้ในการแนะนำตัวละคร เปิดเรื่องราวอย่างไม่ตอนที่แรกของเรื่อง

3. มุมกล้อง

มุมกล้องที่ให้มากคือ ระดับสายตามนูญ์ แทนสายตาของตัวละครในการมองโลกและแทนสายตาของบุคคลที่สามที่การเล่าเรื่องราวต่างๆ

4. การจัดองค์ประกอบของภาพ

การเน้น การบล็อกเบล็อก มักจะมีฉากที่แบ่งกล้องไว้ แล้วเล่นกับเสียง เพื่อให้คนดูจินตนาการถึงการกระทำที่มองไม่เห็นนั้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของวิจัย เพื่อศึกษาการออกแบบgapยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก โดยมีระเบียบวิธีเชิงวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และวิจัยเชิงพัฒนา (Development Research) มาใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและรับรวมข้อมูลเกี่ยวกับgapยนตร์สัน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดพื้นที่ขอบเขตที่ในการวิจัย ทางด้านการออกแบบgapยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปหาแนวทางในการออกแบบgapยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการถ่ายทำgapยนตร์สันจังหวัดพิจิตรตามสถานที่ต่างๆที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 5 นำฟุตเทจที่ได้มาสู่กระบวนการตัดต่อและดำเนินการในขั้นตอนของ Post-production

ขั้นตอนที่ 6 การนำเสนอผลงานที่ได้รับการสร้างสรรค์สมบูรณ์แล้ว

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลงานโครงการโดยคณะกรรมการอาจารย์ในภาควิชา

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและรับรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา วิจัย ตลอดจนเว็บไซต์ที่บริการข้อมูลต่างๆ เพื่อเป็นกรอบความคิดของวิจัยในข้างต้น ประเด็นที่นำมาร่างประกอบงานวิจัยประกอบด้วย

- เอกสารเกี่ยวกับการถ่ายทำgapยนตร์สัน
- ศึกษากระบวนการผลิตgapยนตร์สัน

- ศึกษาและออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดพื้นที่ขอบเขตที่ในการวิจัย ทางด้านการออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ขอบเขตในการทำวิจัยทางด้านการออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก ดังนี้

- การออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกแยะข้อมูลเป็นประเด็นตามขอบเขตเนื้อหา ของการศึกษาค้นคว้าตรวจสอบข้อมูลและนำเสนอข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อสรุปแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก ซึ่ง ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปสู่การศึกษาการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาและการสร้างสรรค์ เมื่อได้ข้อมูลทั้งหมดแล้วขั้นตอนต่อมาคือขั้นตอนการ ออกแบบโดยรวมข้อมูลเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานสำหรับออกแบบสื่อสารภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว เรื่อง รักแรก

ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอผลงานที่ได้รับการออกแบบแล้ว

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผลงานโครงการโดยใช้ระบบคณะกรรมการมืออาจารย์ภาค และ ผู้เชี่ยวชาญภายนอก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยนี้เป็นการออกแบบภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในคนอยากรมาเที่ยวจังหวัดพิจิตรซึ่งได้ทำการศึกษาข้อมูลเนื้อหาวิจัยโดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์แล้วนำแนวคิดมาออกแบบให้สอดคล้องกับการวิจัยโดยแบ่งเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวความคิดในการออกแบบ

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

ส่วนที่ 3 การรวบรวม ตัดต่อ

ส่วนที่ 4 การพัฒนาและสร้างสรรค์

ส่วนที่ 5 ผลงานที่สร้างสรรค์

ส่วนที่ 1 แนวความคิดในการออกแบบ

เพื่อจะทำการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร และการทำเป็นรูปแบบภาพยนตร์นี้เพื่อต้องการเผยแพร่ภาพเคลื่อนไหวที่เป็นอยู่จริงให้ผู้คนได้เห็นและชื่นชมบรรยายกาศของจังหวัดพิจิตรและคาดว่าในปัจจุบันเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจ และสามารถเข้าใจง่าย เมื่อจากภาพยนตร์หนึ่งทั้งภาพ และได้อินเสียง สามารถจัดเก็บได้ทั้งในระบบดีวีดีและวีดีโอ ง่ายต่อการเผยแพร่

การดำเนินเรื่อง

ดำเนินเรื่องโดยตัวละคร 3 คน เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักครั้งแรกของชายหญิงที่เกิดขึ้นในจังหวัดพิจิตร

เรื่องย่อ

เรื่องราวความรักของชายหญิงคู่หนึ่ง เพลิน และเฟิร์ส ทั้งคู่กลายเสียงดูแลเดินทางในเมืองเล็กๆที่เงียบสงบเมืองหนึ่งของจังหวัดพิจิตร ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มจากความเป็นเพื่อนและกลายเป็นคนรักเมื่อตื่นขึ้นทั้งสองก็ได้ย้ายไปเรียนมหาวิทยาลัยด้วยกันจนกระทั่งวันหนึ่งทั้งสองตกลงกันว่าจะกลับบ้านที่จังหวัดพิจิตร แต่เพลินต้องล่วงหน้ากลับมาก่อน เพราะเฟิร์สติดธุระและทำให้กลับมาพร้อมกับเธอไม่ได้แต่การกลับบ้านในครั้งนี้ไม่เหมือนทุกครั้ง เพราะเพลินกลับมาเจอกับ รักครั้งแรกของเธอ ดรีม ผู้ชายที่เป็นคนรักของเธอในวัยเด็กแท้ทั้งคู่ได้เลิกกันไป เพราะทั้งเขาระและเชื่อได้ย้ายไปเรียนที่ห่างไกลกัน ทำให้ไม่ได้เจอกันอีกจนกระทั่งครั้งนี้才ได้ด้วยความทุกจ้ำที่เพลินไม่เคยลืม ได้เลยและเมื่อได้พบกันใหม่อีกครั้งทำให้ความรู้สึกดีๆเหล่านั้นกลับมา ทั้งสองคนได้พากันเดินทางท่องเที่ยวทั่วเมืองพิจิตร ไปไหนที่ทั้งสองเคยไปด้วยกันครั้งแรก เนื่องเป็นการย้อนช่วงเวลาดีๆที่เขาและเธอเคยมีให้แก่กัน ท่ามกลางบรรยากาศที่สวยงามและเงียบสงบ ทำให้เขาระและเชื่อได้ยินเสียงหัวใจของตัวเองดังมากขึ้นกว่าเดิมความโหยหาและคิดถึงที่ฝังลึกอยู่ในใจของทั้งคู่กำลังจะกระโจนเข้าหากัน โดยที่ทั้งคู่ไม่รู้ตัวเลย โดยเฉพาะเพลิน เธอกำลังจะลืมเรื่องเฟิร์ส คนรักของเธอ

กลุ่มเป้าหมาย

เพศชาย-เพศหญิง อายุระหว่าง 18-25ปี หรือบุคคลทั่วไปที่สนใจและรักการท่องเที่ยว

ลักษณะตัวละคร

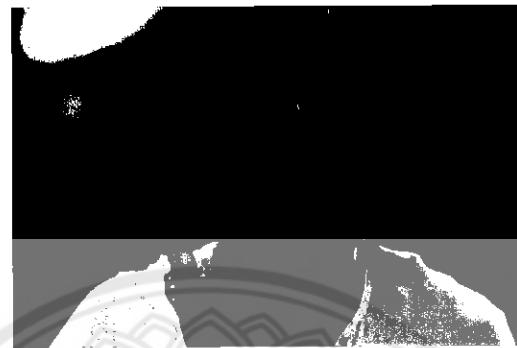
ตัวละครหลักในเรื่อง มีทั้งหมด 3 คน ดังนี้

เพลิน Character: เป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องและมีลักษณะบุคลิก สดใสรื่นไหล่ ชื่นชอบการท่องเที่ยว และรักธรรมชาติ เพื่อให้เชื่อมโยงเข้าเนื้อเรื่องได้อย่างที่ต้องการ

ภาพ27 ภาพตัวอย่างตัวละครเพลิน

เพิร์ส Character: เป็นตัวละครที่เป็นคนรักปัจจุบันของเพลิน มีลักษณะบุคลิกภายนอก เนี้ยบชื่ม
เง่า เพื่อเป็นการสื่อถึงความณที่มีต่อตัวละครเพลิน

ภาพ28 ภาพตัวอย่างตัวละครเพิร์ส

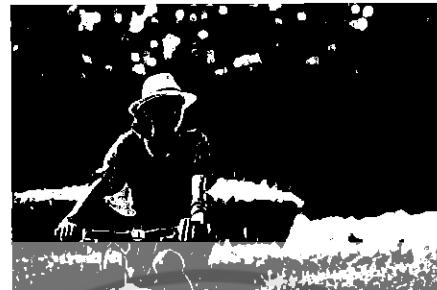
ดรีม Character: เป็นตัวละครที่เป็นคนรักในวัยเด็กของเพลิน ภายนอกที่ปูไว้มีลักษณะสดใส ใจดี
ยิ้มง่าย เพื่อเป็นการสื่อถึงความณที่มีต่อตัวละครเพลิน และรักการถ่ายภาพ

ภาพ29 ภาพตัวอย่างตัวละครดรีม

ผังตัวละคร

เพลิน เป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง

ภาพ30 ภาพตัวอย่างตัวละครเพลิน

ที่มา <http://movie.mthai.com/movie-news/174357.html>

เพิร์ส เป็นคนรักคนปัจจุบันของเพลิน

ภาพ31 ภาพตัวอย่างตัวละครเพิร์ส

ที่มา : <http://movie.postjung.com/show.php?id=656>

ตรีม เป็นคนรักคนเก่าของเพลิน

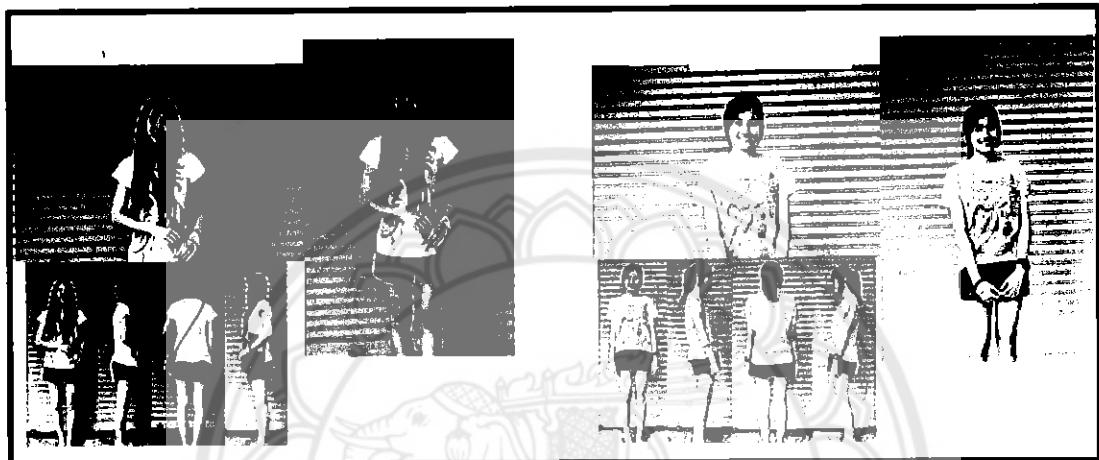
ภาพ32 ภาพตัวอย่างตัวละครตรีม

ที่มา : <http://www.manager.co.th/Daily>

คัดเลือกนักแสดง Casting

การคัดเลือกนักแสดงภาคยนตร์เรื่องรักแรกนีเกณท์ในการเลือกโดยต้องการให้คนที่บุคลิกตัวเหมือนละครที่ปูไว้ในภาคยนตร์ไม่ว่าจะเป็นการพูดจาลักษณะการแสดงสีหน้าและความเป็นธรรมชาติ เพราะถ้าหากเราเลือกนักแสดงที่ขัดกับบทอาจเกิดความผิดพลาดและเสียเวลาในการทำภาคยนตร์

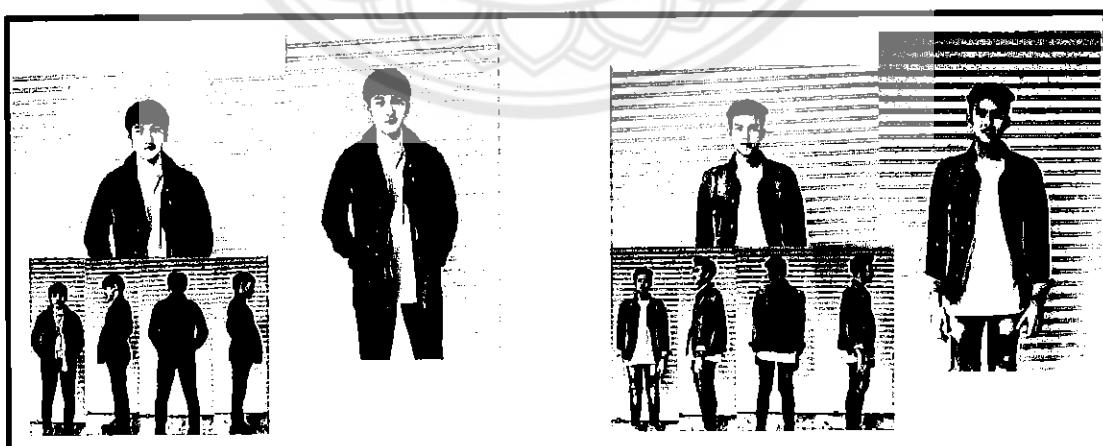
บทเพลิน

ภาพ33 ภาพ Casting

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

บทเพรส

ภาพ34 ภาพ Casting

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

บทคริม

ภาพ35 ภาพ Casting

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

นักแสดง

ตัวละครหลักในเรื่อง มีทั้งหมด 3 คน ดังนี้

Character: เพลิน

เป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องและมีลักษณะบุคลิก สดใสมีมุกเด่น ชื่นชอบการฟ้องเที่ยว และรักธรรมชาติ เพื่อให้เข้มข้นไปอีกขั้น ได้อ่าย่างที่ต้องการ

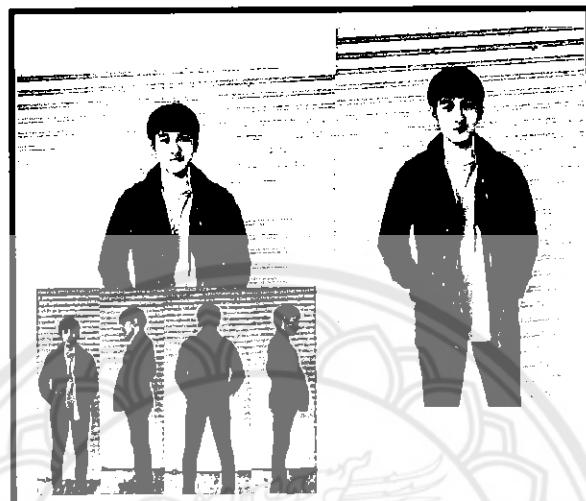

ภาพ36 ภาพ นักแสดง

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

Character: เพรส

เป็นตัวละครที่เป็นคนรักปีจุบันของเพลิน มีลักษณะบุคลิกภายนอกดูยิ้มแย้ม ตลาด แต่ภายนอกที่ปูไว้มีลักษณะเงียบชิ่ง นิ่งๆ เพื่อเป็นการสื่ออารมณ์ที่มีต่อตัวละครเพลิน

ภาพ37 ภาพ นักแสดง

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

Character: ดรีม

เป็นตัวละครที่เป็นคนรักในวัยเด็กของเพลิน มีลักษณะสดใส ใจดี ยิ้มง่าย เพื่อเป็นการสื่ออารมณ์ที่มีต่อตัวละครเพลิน

ภาพ38 ภาพ นักแสดง

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2557

Location

เป็นสิ่งสำคัญของภาพยนตร์เรื่องรักแรก เพราะการสร้างภาพยนตร์ท่องเที่ยว เรื่องสถานที่เป็นใจความสำคัญหลัก ถึงแม้จะเป็นชาติในช่วงเวลาสั้นๆ สถานที่ก็เป็นเรื่องสำคัญมาก ภายในภาพยนตร์เรื่องรักแรก มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนี้

1. หมู่ชนท่าพ่อ

2. บึงสีไฟ

3. วัดท่าหлев

4. ป่าแก้ววังกรด

5. อุทยานเมืองเก่าพิจิตร

ภาพ 39 ภาพ Location

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2557

บทภพยนตร์เต็มเรื่อง

ภพยนตร์สั้น เรื่อง รักแรก

เสียงผู้หญิงคุยกับคพท์

“ อัลโล..... ทำไมจะไม่ได้ล่ะ เมื่อก่อนยังเคยไปไหนมาไหนคนเดียวได้เลย ทำไมตอนนี้จะเป็นแบบนี้
ไม่ได้ล่ะ โอดี้ เข้าใจแล้ว ”

เพลิน เสียงของหูวิงที่คุยกับคพท์เมื่อสักครู่ หูวิงสาววัย21ปี ร่างสูงบาง ผิวน้ำเงิน ตาฟ้า หัวนมห่อ
พ่อ ชุมชนเก่าแก่แห่งหนึ่งของจังหวัดพิจิตร เมื่อสักครู่เชอได้คุยกับคุณรักของเชอ เพิร์ส เข้าทั้งสอง
อาศัยอยู่ชุมชนท่าพ่อ และวุ่นรักกันมาตั้งแต่เด็ก ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เกิดจากความผูกพันและความใกล้ชิด
กันมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเดิบโตขึ้น ทั้งสองได้ย้ายไปเรียนมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่จังหวัดพิษณุโลก และวันนี้ทั้ง
สองคนได้ตกลงกันว่าจะกลับไปเยี่ยมบ้านกัน แต่เพลินต้องเดินทางกลับไปคืนเดียวก่อน เพราะเพิร์สมีภาระ
ด่วน และจะเดินทางกลับไปในอีกวัน ทำให้เพลินต้องเดินทางโดยรถไฟกลับบ้านคนเดียว

สถานีรถไฟฟ้าฟอร์ม สถานีรถไฟเล็กๆแห่งหนึ่งในจังหวัดพิจิตร บรรยากาศเยามื้อที่เงียบสงบ มีเพียงเสียง
ระฆังของสถานีดังขึ้น พ้ออทั้งรถไฟที่กำลังเคลื่อนตัวมาเข้ามายังสถานี และมีหูวิงสาวคนหนึ่งกำลังเดิน
ลงมาจากไฟ พร้อมทั้งคุยกับคพท์ไปด้วย และกวนหูรักไฟในครั้งนี้ เป็นการกลับบ้านในครอบครัวเดือน
ของเชอ

เพลิน

“ กะ แม่ ไม่เป็นไรๆ เพลินอยู่ได้จริงๆค่ะ แล้วเจอกันนะค่ะ ”

เพลินคุยกับคพท์กับแม่ของเชอ และให้รู้ว่าครอบครัวของเชอเป็นต่างจังหวัดกัน ทำให้มีความรับachoที่
สถานีรถไฟฟ้าฟอร์ม ทำให้เธอตัดสินใจเดินจากสถานีรถไฟกลับบ้าน ระยะทางจากสถานีกับบ้านของเพลินก็
ไม่น่าจะมากนัก

เมื่อเชอเดินมาถึงบ้านได้สักพัก เชอ ก็เริ่มเดินสำรวจบ้านของเชอและกำลังค้นหาอะไรบางอย่าง ไม่นานนัก
เชอ ก็เจอ กับ จักษุ ภรรยาคนเก่า คันโปรดของเชอ เชอไม่รีรอ วีบเอาจักษุออกไปปั่นข้างนอก

เสียงความคิดของเพลิน

“คิดถึงจัง.....ไม่ได้เจอกันตั้งนาน ไม่มีอะไรเปลี่ยนไปเลย”

เพลินเป็นไปร่องหมู่บ้านของเธอ เข้าช้อยนั้นออกช้อยนี้ ที่นี่มีแต่ความทรงจำของเธอ กับเพิร์ส ในวัยเด็ก เธอ และเพิร์สต่างพากันไปปั่นจักรยานเล่นไปทั่วหมู่บ้าน ตั้งแต่เข้าจนพระอาทิตย์ตกดิน และสถานที่ที่เธอ กับเพิร์สชอบมากกันประจำในตอนเด็กก็คือ ศาลเจ้าแม่ทับทิม เธอชอบหวานเพิร์สมากของด้วยกันอยู่บ่อยครั้ง เธอรู้ว่าเพิร์สไม่ค่อยเต็มใจมาเท่าไหร่นัก แต่ทุกครั้งที่เธอมา เพิร์สก็จะมาเป็นเพื่อนด้วยทุกครั้ง

เมื่อนึกถึงเรื่องราวในวัยเด็กแล้ว ก็อดนึกถึงเรื่องราวดีๆ ไม่ได้ และนี่คือจุดเริ่มต้นของเรื่องราวทั้งหมด เมื่อเพลินมีความคิดที่จะไปเยี่ยมโรงเรียนเก่าของเธอ

เดินทางต่อไป

เพลินตัดสินใจที่จะเดินทางไปโรงเรียนเก่าของเธอที่เคยเรียนศึกษาอยู่ โรงเรียนของเธออยู่ในตัวเมือง ห่าง จากบ้านของเธอประมาณ 15 กิโลเมตร ลำพังจักรยานคันเดียวในบ้าน และเธอ ก็ไม่คิดที่จะปั่นจักรยานไป ลงด้วย และหนทางเดียวที่จะเดินทางไปได้ ก็คือ ไปด้วยรถไฟ และเธอ ก็เข้าใจว่าจักรยานของเธอขึ้นรถไฟไปด้วย เธอปั่นจักรยานจากบ้านของเธอไปยังสถานีรถไฟท่าฟ้าและนั่งรถไฟไปยังจังหวัดพิจิตร

สถานีรถไฟพิจิตร

เมื่อเพลินมาถึงยังสถานีรถไฟพิจิตร เธอรู้สึกตื่นเต้นอย่างบอกไม่ถูก เธอไม่ได้กลับมาที่พิจิตรนานมากแล้ว แต่ทุกๆ ที่ยังคงอยู่ในความทรงจำของเธอเสมอ เธอปั่นจักรยานออกจากสถานีรถไฟ เมื่อปั่นออกมาก็จะ เจรจา กับสะพานแขวนข้ามแม่น้ำ nave

เพลิน

“คิดถึงจังเลย.....”

เพลินตะโกนออกมาอย่างสุดเสียง ดีใจกับภาพที่เห็น เป็นแม่น้ำ nave เมื่อยืนอยู่บนสะพาน และมองออกไป เป็นบรรยากาศที่น่าทายภาพเก็บไว้จริงๆ

Jorge เรียนพิจิตรพิทยาคม

เวลาผ่านมา 4 ปีแล้วที่เคอไม่ได้มาโรงเรียนอีกเลย ทุกอย่างไม่เปลี่ยนไปเลย ยังคงเหมือนเดิมทุกอย่าง เคอเป็นจักษณ์แล่นไปทั่วโรงเรียน สถานที่แห่งนี้ทำให้เคอนึกถึงครูคนหนึ่ง ที่ปล่อยให้เคอกลับบ้านมาคนเดียว นั่นก็คือ คนรักของเคอ เฟิร์ส เมื่อนึกขึ้นได้ เคอก็ติดต่อหาเฟิร์สทันที แต่ติดต่อไปเท่าไรก็ติดต่อไม่ได้สักที แต่แล้วสายตาของเคอก็หยุดนิ่ง เว่องของเฟิร์สในความคิดของเคอก็หายวับไปในทันที ทุกอย่างหยุดนิ่ง เมื่อคนเดียวที่ไม่ได้ดูแล เคอตกลงใจมาวังค์ สายตาของเคอจ้องมองไปที่ผู้ชายคนนั้น ที่อยู่ตัดจากเคอไม่ไกล เขานั่นก็คือ ดรีม รักครั้งแรกของเคอนั่นเอง แต่ก็ได้เลิกกันไป เพราะว่าครอบครัวของดรีมได้ย้ายไปอยู่ที่กรุงเทพ ทำให้เคอและเขามาไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย

เพลินเอ่ยชื่อ ดรีมอย่างช้า เคอยังตกใจกับสิ่งที่เคอเห็น เคอไม่คิดเลยว่า เคจะได้เจอดรีมอีกครั้ง

ดรีมหันมองตามเสียงเรียก เขาก็ได้พบกับเพลิน พ้อมองหันเอ่ยชื่อ เพลินอุกมา เข้าห้องสองต่างดีใจเมื่อได้เจอกันอีกครั้งหนึ่ง

“ใช่ครีมจริงๆ ดีวะ เราไม่เจอกันนานแลยนะ”

“ต้องใช่สิ หน้าตาดีแบบนี้ มีคนเดียวเท่านั้นแหละ อ่าๆ”

“จา คนหล่อ แล้วนี่เป็นไบบังเนี่ย ทำไมถึงอยู่ที่นี่ได้”

ดรีม

“จะบอกดีมั้ยนะ ขอคิดดูได้มั้ย ย่าๆ”

เพลิน

“อื้อิน เพิ่งเจอกันก็มีความลับแล้วนะ ไม่อยากรู้ดีกว่า”

ดรีม

“โน เพลินอ่า อยากรู้หน่อยก็ไม่ได้ กำลังจะเล่าฟังแล้วเนี่ย แต่ขอ กินข้าวได้ปะ กินข้าวเสร็จเดี๋ยวเล่าให้ฟัง”

เพลิน

“อะ กินข้าว....อะไง”

ดรีม

“ใช้กินข้าว ไปกินข้าว กัน ปะ”

เพลิน

“นีดีอีหีชันสาว กินข้าวแบบใหม่หรอเนี่ย ย่าๆ”

ร้านอาหาร

ทั้งสองคนมาถึงบ้านอาหารประจำ ที่เชือกับขาเคยามาตัวยกกัน

ดรีม

“กินอะไรดีล่ะ เพลินสั่งเลยนะ อยาก กินอะไร กินเลย ดรีมเลี้ยง”

ดรีมพูดแบบบีบๆ พูดเสร็จเขาก็เปลี่ยนใจทันที

ดรีม

“มาๆ เดี๋ยว ดรีมสั่งเอง เพลินนะ ข้าตลาด มาๆ เอาอันนี้ อันนี้ แล้วก็ อันนี้ อันนั้นด้วยครับ”

ຕົວມ

“ยังมีแต่อีกหรอ ไม่เอาง่า ไปเป็นเพื่อนดีรึหน่อยนะ นะเพลินนะ ไม่มีเพลิน ดีรึมก็ต้องไปคนเดียว ที่นี่น่าเบื่อจะตาย ถ้าเพลินไปด้วยกัน ดีรึมต้องหายเบื่อແນ່ງ ไปด้วยกันนะเพลิน”

ເພື່ອນ

"111 111"

เพลินรีบพูดออกไป

ວັດທ່ານລວງ

วัดท่าหนหลวง เป็นวัดสำคัญของจังหวัดพิจิตร เมื่อทั้งสองมาถึงยังวัดท่าหนหลวง ทั้งสองคนก็ลงจากรถ ตีรีบเดินตรงเข้าไป

“เดี่ยวค่อยเก็บก็ได้ ไปให้วัพระกันก่อน”

ទី៩

“จังหวัดเชียงใหม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงที่สุดในประเทศไทย”

เพลินยืนมองดีรีม ไม่นานนัก ก็เดินตรงเข้าไปในพระอุโบสถ เมื่อเข้ามาถึงพระอุโบสถ ภายในมี องค์หลวงพ่อเพชร เป็นพระพุทธรูปทึ่งดงาม ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถ

เสียงความคิดเพลิน

“เพร์สจะเป็นอย่างไงบ้างนะ จะเดินทางมาหรือยัง”

ไม่นานนัก ดรีมก็เดินเข้ามาเวียกเพลิน

ดรีม

“เพลิน...ไปกันได้แล้ว”

ดรีมเดินเข้ามาตอนไหนไม่รู้ รู้ตัวอีกที เพลินก็ได้ยินเสียงของเขาแล้ว

เพลิน

“ข้าวดรีม เพิงมาเอง จะรับไปไหน เข้ามานั่งไว้พอด้วยกันก่อนสิ”

ดรีม

“ไปก่อนเถอะ ดรีมรับ เดี๋ยวค่อยมาใหม่ก็ได้ วัดไม่ย้ายหนีเราไปไหนหรอก”

เพลิน

“แต่...”

เพลินยังไม่ทันได้พูดจบ ดรีมก็เดินออกไปแล้ว เพลินรับลูกขึ้น และรีบเดินไปหาดรีม

ดรีมยืนถือรวมรอเคออยู่ข้างนอก

ดรีม

“เรียเข้าสิ มาเข้ามาห้องในร่มก่อน แดดร้อนจะตาย เดี๋ยวก็ดำเนินครอบครอง”

เพลินสายหัวให้กับพฤติกรรมของเขา และเดินเข้าไปในร่ม

เพลิน

“เราจะไปไหนกันต่อหรอ”

ดรีม

“อุทยานเมืองเก่า”

เพลิน

“ว้าว อุทัยานเมืองเก่าพิจิตรนั่นหรอ เพลินชอบที่นี่มากเลยนะ ข้างในร่มรื่นมาก เข้าไปแล้ว อากาศโคตรดี
เลยครีม ครีม ครีม จะไปไหนนะ”

ครีม

“เอกสารไปคืนก่อน”

สินเสียงครีม เพลินก็อนหนายใจอกมา

เพลิน

“จริงๆเลยนะ ครีมเนี่ย”

ทั้งคู่เดินทางออกจากวัดท่านหลวง และมุ่งหน้าไปยัง อุทัยานเมืองเก่าพิจิตร
อุทัยานเมืองเก่าพิจิตร มีลักษณะเป็นสวนรุกขชาติภายในร่มรื่นเต็มไปด้วยพันธุ์ไม้ เมื่อทั้งสองมาถึงก็ตรงไป
หาที่จอดรถ

ครีม

“พิจิตรมีสถานที่แบบนี้ด้วยหรอเนี่ย ร่มรื่นดีจัง อากาศโคตรดีเลยอ่ะเพลิน”

เพลิน

“บอกแล้ว ว่าต้องชอบ”

เพลินดีใจที่เห็นครีม มีความสุขกับสถานที่ ที่เชือชอบ ทำให้ถอนก๊งเฟิร์สขึ้นมา เวลาที่เพลินชอบอะไรไม่
ชอบอะไร เฟิร์สก็จะเป็นเหมือนกับเพลินด้วย ว่าแต่เฟิร์สจะเดินทางกลับมาหรือยังนะ เมื่อถอนก๊งเฟิร์ส
ออกจากที่พักติดต่อเฟิร์สอีกครั้ง

เพลิน

“ทำไม่ติดต่อไม่ได้นะ ทำอะไรมองเขาอยู่กันแน่ เย้อ.....”

เพลินติดต่อเฟร์ส แต่ก็ติดต่อไม่ได้เหมือนเดิม เขายังเป็นห่วงเฟร์สขึ้นมา แต่ความคิดนี้ก็หยุดลง เมื่อเธอได้ยินเสียงดีวีมเรียกเธอ

ดีวีม

“เพลิน เพลิน มาถ่ายรูปกัน เร็วเข้าสิ”

เพลิน

“จะดีนรอต์รีม หน้าเพลินมันไปหมดเลย น่าเกียจจะตาย ไม่เอา ไม่ถ่ายให้ใหม่”

ดีวีม

“ไม่เห็นจะน่าเกียจตรงไหนเลย เพลินของดีวีมน่ารักจะตายไปมาก จะถ่ายแล้วนะ”

เพลินยิ้มเขินอย่างที่ดีวีมชินเดคตรงๆแบบนั้น แต่เมื่อว่าเมื่อก่อนเขาก็จะชอบบอกรัก แต่เธอ ก็ไม่เชินสักที ขณะที่ถ่ายรูปกัน ดีวีมก็เอื้อมแขนไปโอบไหล่เพลินไว้ และแก้ผ้าทำเป็นไม้รู้เรื่อง

เพลิน

“ดีวีม.....”

เพลินพูดหักดีวีม เพื่อเตือนว่าอย่าทำแบบนี้

ดีวีม

“จะถ่ายแล้วน้า....1 2 3....”

ดีวีมยังคงทำเป็นไม้รู้เรื่อง

ทั้งสองคนพยายามกลอกันไปได้สักพัก พากษาเก็บคลิมไปว่า เขามาเก็บข้อมูลกัน บรรยายความมั่นหวานให้หลงไหลขนาดนี้ จะไม่ผลลัพธ์ไปได้อย่างไร เมื่อทั้งสองนึกขึ้นได้ ก็พา กันไปยังจุดต่างๆของอุทยานเมืองเก่า เพลินทำหน้าที่เปรียบเสมือนไกด์นำทาง เขօหັ້ສຶກສູນกับหน้าที่นี้ ทั้งสองคนพา กันเก็บข้อมูลจนครบ หมดแล้ว ก็กำถังจะกลับกัน

เพลิน

“อีกอย่างนั้น เมืองพิจิตรเรามีที่น่าเที่ยวอีกเยอะเลย ไม่รู้ทำไนคนชอบคิดว่ามันมีที่เที่ยวน้อยเกินไป เพลิน
อย่างจะบอกให้คนอื่นรู้จัง เขาจะได้มาเที่ยวพิจิตรกันเยอะๆ คริมก็อีกคนชอบหาว่าพิจิตรไม่มีที่เที่ยว”

เพลินพูดไปถ่ายรูปไป เกร็ชชื่นชอบการถ่ายรูปธรรมชาติเอามากๆเลยล่ะ

เพลิน

“อ้าย คริม หยุดเดินทำไนไม่บอก เจ็บนะ”

เพลินเดินมองแต่ข้างทางไม่ได้บอกข้างหน้า ทำให้เกร็ชินไปชนหลังคริมเข้าจังๆ

คริม

“เจ็บมากในมือ ไหนดูสิ อ่า ขอโทษนะครับ ไม่เป็นอะไรแล้วเนี่ย ปะกลับกันเถอะ”

คริมเอามือลูบหัวเพลินเบาๆ และเดินนำหน้าไป

เพลินยังคงยืนนิ่ง เกร็ชิกเงินกับสิ่งที่คริมทำกับเธอเมื่อกี้ เกร็ชิกใจเต้นอย่างบอกไม่ถูก

ไม่นานนักโทรศัพท์ของเพลินก็ดังขึ้น สายเรียกมาจาก เฟร์ส

เพลินคุยกับโทรศัพท์เฟร์ส

“ยัลහ์ เฟร์ส ทำไม่ติดต่อไม่ได้เลย แล้วอยู่ไหน ทำอะไรอยู่ แล้วเดินทางมาหรือยัง เฟร์ส”

เสียงปลายสายจากเฟร์ส

“ใจเย็นๆ ค่อยๆพูดนะ โทรศัพท์เฟร์สแบบนحمدื่น ขอโทษนะ แต่ไม่ต้องเป็นห่วง งานใกล้จะเสร็จแล้ว
พรุ่งนี้เจอกันนะเพลิน แล้วตอนนี้เพลินอยู่ไหนล่ะ?”

เพลินคุยกับโทรศัพท์เฟร์ส

“อ้อ เพลินอยู่บ้าน ไม่มีอะไรทำเลยอ่ะเฟร์ส รีบกลับบ้านนะ เพลินรออยู่ เดี๋ยวแค่ไหนเฟร์ส เจอ กันนะ”

เพลินรีบวางสายโทรศัพท์ เพราะกลัวว่าเฟร์สจะได้ยินเสียงของคริม

ดีร์ม

“เพลิน ยืนรอจะไหอยู่ เร็วเข้า เย็นแล้วนะ”

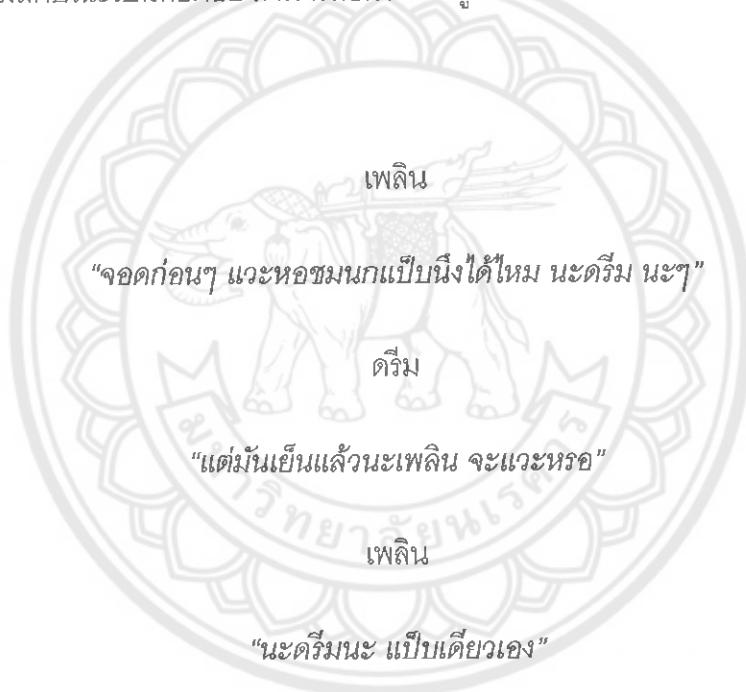
เพลิน

“จำ ไปแล้วๆ”

เพลินรีบวิ่งตามดีร์มไปที่รถ ทั้งสองคนออกจากอุทยานเมื่องเก่า ดีร์มกำลังจะไปส่งเพลินที่โรงแรม

ระหว่างทาง ห่างจากอุทยานไม่มากนัก จะเป็นที่ตั้งของ หอชุมนก หอชุมนกอยู่ในสถานที่เดียวกับปีงสีไฟ แต่จะตั้งอยู่ด้านหลัง มีลักษณะเป็นหอคอย สามารถขึ้นไปถ่ายรูปได้

หอชุมนก

ดีร์ม

“โอเค แวงก์แวง”

ทั้งสองคนแวงที่หอชุมนก เพลินรีบวิ่งขึ้นไปที่หอชุมนก พลางบอกให้ดีร์มวิ่งตามมา เมื่อขึ้นมาจนถึงข้างบน ภาพที่ทั้งคู่เห็น มันวิเศษมากนักวิเศษมาก มุมมองกว้าง 360องศา พัวพันกับพระอาทิตย์ที่กำลังเคลื่อนตัว หายลับไปกับท้องฟ้า

ดีร์ม

“สวัสดี……”

เพลินยิ้มออกมากให้กับดีร์ม เคอเห็นดีร์มชอบ เขอก็ดีใจ

ดีร์ม

“กล้าต้องนั่น ใช่บึงสีไฟหรือเปล่า”

เพลิน

“ใช่แล้ว ตรงนั้นเป็นบึงสีไฟ ดีร์มจำบึงสีไฟได้ใหม่ ที่เราเคยไปเที่ยวด้วยกันครั้งแรกนะ”

ดีร์ม

“พี่งี้จะไปเก็บข้อมูลที่บึงสีไฟ เพลินไปด้วยกันใหม่”

เพลิน

“พี่งี้เรื่อง……”

เพลินลงเลหีจะตอบตามกับดีร์ม เพราะว่าพี่งี้นี่ เฟิร์สกลับมาถึงพิจิตรแล้ว เคอกลัวว่าเฟิร์สจะวุ่นเรื่องที่
เกิดมาเจอกับดีร์ม

ดีร์ม

“นะเพลินนะ ดีร์มอยากให้เพลินนานะ พี่งี้นี่ดีร์มอยู่เก็บข้อมูลวันสุดท้ายแล้วด้วย ไม่รู้จะกลับมาที่พิจิตรอีก
เมื่อไหร่”

เพลิน

“เวลาผ่านไปนานจัง เอื้อ……อยากจะหยุดเวลาจังเลย呐”

ความรู้สึกของเพลินในตอนนั้น เมื่อนอยากรู้จะให้หยุดเวลาตอนนี้ไว้ เคอกำลังจะลืมทุกอย่าง แม้กระทั่ง
เรื่องของเฟิร์ส ความรู้สึกของเพลินที่มีต่อดีร์ม เริ่มก่อตัวขึ้นใหม่ ความรู้สึกดีๆ ที่เคยรู้สึกเมื่อครั้งก่อนเริ่ม

กลับมาถึงแมก้ารอยู่กับรักครั้งแรกของเธอในตอนนี้เปรียบกับการอยู่ในความฝัน เธอก็อยากที่จะฝันตลอดไป กินเมื่อความเป็นจริง เกомีคนรักอยู่แล้ว เพิร์ส

ดีรีม

“ตกลงแล้วนะเพลิน เพลินน่ารักที่สุดเลย เจอ กัน พูด นี่ นะ ครับ”

เพลิน

“คิด เอง ตลอดไป เลย นะ ดีรีม เนี่ย”

ดีรีมไม่สนใจคำตอบของเพลินเลย เขายังคงบอกว่า พูดนี่เพลินต้องไปปีนสีไฟกับเขาให้ได้

ชุมชนท่าพ่อ

เข้าวันต่อไปมา

เพิร์สได้เดินทางมาหาเพลิน ทั้งสองได้เจอกัน ความรู้สึกของเพลินเหมือนเราไม่ได้เจอกันนานเป็นปี แท้จริงแล้วแค่สองวันเท่านั้นที่เพลินเดินทางกลับมาบ้านก่อน และเพิร์สก็ได้เดินทางตามกลับมา เพลินชวนเพิร์สคุยไม่หยุด ต่างจากปกติที่ทั้งสองเคยอยู่ด้วยกัน หรืออาจ เพราะเหรอกำลังปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงอยู่

เพลิน

“เป็นอย่างไงบ้าง เนี่ยอย่าง”

เพิร์ส

“ไม่ค่อยเนื้อຍเท่าไหร่หรอ ก สน า ย มาก”

เพลิน

“เห็นหน้าเพลิน แล้วหายเหนื่อยเลยใช่ไหมล่ะ ย่าๆ”

“เพลินกลับมาถึงบ้าน แล้วไม่มีใครอยู่บ้านเลยสักคน โคตรเหงาเลยอ่ะเพิร์ส”

เฟร์ส

"แล้วได้ออกไปเที่ยวไหนมาบ้างหรือเปล่าล่ะ หรือว่าอยู่บ้านเฉยๆ"

เพลิน

"ก็ออกไปแกะบ้านนี่แหละ แล้วก็ไปศาลเจ้าแม่ทับทิม มาด้วย เฟร์สอนยากไปอีกมั้ย เดี๋ยวเพลินพาไปนี่ เพลินก็ยังไม่ค่อยได้ไปไหนมากเลยนะ ขอเฟร์พาไปดีกว่า อ่าา ไปมั้ยเฟร์สอนก็ออกไปศาลเจ้าแม่ทับทิมกัน"

เฟร์ส

"เป็นอะไรหรือเปล่าเพลิน ตั้งแต่เราเจอกัน ก็พูดไม่หยุดเลยนะ แปลกดูนะ"

เพลิน

"แปลกอะไรเล่า ไม่มีอะไร เพลินก็แค่คิดถึงเฟร์มากไปหน่อย แค่นั้นเอง"

เฟร์ส

"นั่นไง แปลกจริงๆด้วย นี่ยังไม่ได้ไปเที่ยวไหนจริงๆใช่ไหม ไม่เหมือนคนแหงาเลยนะ พูดไม่หยุดเลย"

เพลิน

"แหงาดิ แหงาจะแยกแยะเนี่ย อยากไปจะออกไปเที่ยวແລ້ວ ไปไหนกันดีอะเฟร์ส"

เฟร์ส

"อื้ม เฟร์ตก็จะมาชวนเพลินนี่แหละ วันนี้แม่เฟร์ให้เข้าของไปให้ย่า ทีวังกรด ไปมั้ย เพลินก็ยังไม่เคยไปวังกรดเลยไม่ใช่หรอ ถ้าโอกาสไปเที่ยวกันตัวย"

เพลิน

"วังกรดหอ ใกล้ใหม่อะเฟร์ส แต่จะใกล้แค่ไหน ก็ไม่เป็นไร แค่ไปกับเฟร์สก็พอแล้ว ไปวังกรด ไปวังกรด ดูยุ"

ฉู"

เฟร์ส

"อะไรมองเขานี่ย แปลกคนจริงๆ"

ເພື່ອສຳເນົາຫວັນເພລິນໄປເຢີມຄຸນຢ່າດ້ວຍກັນ ບ້ານຂອງຄຸນຢ່າໄດ້ອູ້ທີ່ຕາດວັງກຽດ ທັ້ງສອງເດີນທາງໄປວັງກຽດ
ດ້ວຍກັນ

ຢ່ານເກົ່າຕາດວັງກຽດ

ເນື່ອດຶງທີ່ໜາຍແລ້ວກົດຈົງໄປທີ່ບ້ານຂອງຄຸນຢ່າ ເນື່ອທັ້ງສອງມາດື່ງຍັງໜ້າບ້ານຂອງຄຸນຢ່າ ເສີ່ຍງໂທຣສັພທໍາຂອງ
ເພລິນກົດຕັ້ງຂຶ້ນ

ເພລິນ

“ເພື່ອສີເຊີ່ວ ເພລິນມານະ ເພື່ອນໂທຣນາອ່ານ ເພື່ອສເຂົ້າໄປກ່ອນເລຍ”

ເພລິນຂອບປຶກຕົວມາຮັບໂທຣສັພທໍາ

ເສີ່ຍງເພລິນຄຸຍໂທຣສັພທໍາກັບດົ່ມ

“ຂ້າລໂຫລ ວ່າໄງດ້ຮົ່ມ ອ້ອອູ້ບ້ານ ໄນໄດ້ທຳອະໄໝ ແລ້ວດ້ຮົ່ມລ່ວມ ທຳອະໄໝອູ້”

ເສີ່ຍງດົ່ມຄຸຍໂທຣສັພທໍາກັບເພລິນ

“ດົ່ມເພິ່ນກລັບຈາກຕາດເກົ່າວັງກຽດນ່ວຍ ເພລິນຮູ້ຈົກ໌ນມີ”

ເສີ່ຍງເພລິນຄຸຍໂທຣສັພທໍາກັບດົ່ມ

“ວ່າໄໝນະ ດົ່ມມາຕາດເກົ່າວັງກຽດຫຣອ ທອນນີ້ດົ່ມອູ້ທົງໃໝ່ນອ່ານ”

ເສີ່ຍງດົ່ມຄຸຍໂທຣສັພທໍາກັບເພລິນ

“ກລັບອອກມາແລ້ວ ກໍາລັງເດີນທາງເຂົ້າເມື່ອງພິຈິຕຣ ເພລິນພຸດຍ່າງກັບອູ້ຕາດວັງກຽດເລຍ”

ເສີ່ຍງເພລິນຄຸຍໂທຣສັພທໍາກັບດົ່ມ

“ບ້າ! ເພລິນອູ້ບ້ານ ແລ້ວເປັນອ່າງໄຟນ້າງ ຕາດວັງກຽດນ່ວຍ”

ເສີ່ຍງດົ່ມຄຸຍໂທຣສັພທໍາກັບເພລິນ

“ຕາດວັງກຽດເປັນຢ່ານເກົ່າແກ່ເລຍນະ ດີດໄນ້ຄື່ນເລຍວ່າຍັງມີສັກນີ້ແບບນີ້ອູ້ອຶກ ກາຍໃນຈະມີບ້ານວັກລມອູ້
ດ້ວຍນະ ບ້ານວັກລມເນື່ອເຫຼາຈົດແສດງຂອງໃຫ້ໃບການທີ່ມີທີ່ໄປວັນວານຂອງຕາດວັງກຽດດ້ວຍ ເຮົາສາມາວັດເຫົ້າໄປ

ชุมได้ด้วยนะ ว่างๆ เพลินลองไปดูสิ รับรองเพลินต้องชอบแน่ๆ เดี๋ยวเท่านี้ก่อนนะเพลิน กำลังจะเข้าตัวเมืองแล้ว จะเข้าไปหาพี่ชนหน่อย แล้วเจอกันครับ”

สิ้นปลายสายจากดีวีม เพลินก็เดินออกมานอกทางเข้าบ้านย่าของเฟิร์สเรื่อยๆ จนมาถึงหน้าตลาดเก่าวังกรด

เพลิน

“บ้านวังกลม หรอ”

ระหว่างที่ເຂົ້າເດີນເຂົ້າໄປໃນตลาดวังกรดເວືອຍໆ ກົມເສີ່ງເຮົາກູ່ຕ້ານຫັ້ງ ທໍາເຄາພෙනີຕົກໃຈ

เฟิร์ส

“หรอ ແຕ່ວ່າທໍາໄມ່ພෙනີມາອຸ່ຽນນີ້ລະ ໄມ່ເຂົ້າໄປບ້ານຢ່າສັກທີ່”

เพลิน

“คือเพลิน……เพลินลงทางนີ້ ກີດີນມາເວືອຍໆ”

“เราກີດີນມາແລ້ວນີ້ໄ ອຍ່າງອນນີ້ ເອົ ເຟິຣ໌ສ ເຟິຣ໌ສູ້ຈັກ ບ້ານວັງກົມໄໝມ ພෙනີອາກໄປດູອ່າ ພາໄປໜ່ອຍລື
ນະໜາ”

เฟร์ซ

“เนี่ยนคลอดเดย়นะ บ้านวังก烙ม่นะหรอ อยู่ไกล์ๆนี’แหละ เดียวพาไป แล้วเพลินวุ้จกบ้านวังก烙มดวยหรอ”

เพลิน

“กี เพื่อนเพลินเคยบอกอะ ทำไม่เฟร์ซชี้สังสัยจังเลย สงสัยมากะรังจะแก่ไว้น้า ไปสิ นำไปได้แล้ว”

ทั้งสองคนมาถึงบ้านวังก烙ม บ้านวังก烙มเป็นบ้านเก่าแก่ของวังกรดที่เก็บข้าวของเครื่องใช้สมัยโบราณ
เข้าไว้ เขาก็เดินเที่ยวกันอย่างสนุกสนาน

เฟร์ซ

“หัวหือยัง เดียวพาไปกินของอร่อย”

เพลิน

“หัว ๆ ไป ของอร่อยหรอ ไป”

เฟร์ซพาเพลินมากินร้านอาหารในตลาดเด่าวังกรด ความเก่าแก่ของที่นี่ ยังคงความเป็นอตีตไม่เปลี่ยนแปลง
ไปเลยจริงๆ

เฟร์ซ

“กินเข้าไปเปล่าๆเลย ของอร่อย หา กินยากน้า กินเข้าไป”

เพลิน

“รู้แล้วน่า กินมาก เดียวกีอัวนเป็นหมูกันพอดี”

เฟร์ซ

“นีกีเป็นหมูอยู่แล้วนะ ย่าๆ”

เพลิน

“ไอ้เฟร์ซ!”

ทั้งสองคนกินข้าวกันไปเล่นกันไป เมื่อไอนีเด็กๆ ไม่นานนัก เสียงโทรศัพท์ของเพลินก็ดังขึ้น สายเข้าจากครีม

เพลิน

“เฟร์สเดี่ยวเพลินนานะ”

เฟร์ส

“ไปไหนเพลิน กินให้หมดก่อนสิ”

เพลิน

“เดี๋ยวนะ แบบเดียว เฟร์สกินส่วนของเพลินด้วยเลย เพลินอีมแล้ว นะๆ”

เพลินรีบเดินออกมารับโทรศัพท์

เสียงเพลินคุยกับครีม

“อัลหล่า ว่าไงครีม มีอะไรหรือเปล่า”

เสียงครีมคุยกับเพลิน

“เพลินอยู่ไหนแล้ว ครีมรอตั้งนานแล้วนะ เมื่อไหร่จะถึง”

เสียงเพลินคุยกับครีม

“ถึง...ถึง ใหญ่อ่ะ”

เสียงครีมคุยกับเพลิน

“นี่เพลินลืมกดหยอด โอเคๆไม่เป็นไร เดี๋ยวครีมไปคุณเดียวกันได้ เท่านี้นะครับ”

เสียงเพลินคุยกับครีม

“เดี๋ยวสิครีม เพลินไม่ได้ลืมนะ อย่าเพิ่งโกรธสิ เพลินขอโทษ เดี๋ยวเพลินรีบไปนานะ รอเพลินก่อนนะครีม”

เพลินรีบเดินไปหาเฟร์สที่ร้านอาหาร และรีบขอตัวกลับก่อน โดยให้เหตุผลกับเฟร์สว่า เพื่อยอนข้อความ
ช่วยเหลือ ด่วนมาก และขอเดินทางไปเองคนเดียว

เฟิร์ส

“เพื่อนของเพลินคงจะรีบมากกินนะ”

เพลิน

“เฟิร์ส! ไม่เขาน่า”

เฟิร์ส

“อืม เดินทางไปลอดภัยนะ”

เพลิน

“ดีมาก น่ารักจริงๆ แฟนไครเนี่ย เพลินไปแล้วนะ”

เฟิร์ส

“ครับ แต่ไปแล้ว ต้องกลับมานะ”

เฟิร์สยืนตอนหายใจ อยู่ตรงมั้น เขามองเพลินที่รีบวิ่งออกไปไกลเรื่อยๆ เข้ารู้สึกว่าเหมือนเพลินกำลังจะทิ้งเขาไปอย่างไม่อย่างรั้น

บีบีไฟ

เพลินเดินทางจากตลาดวังกรดไปพิจิตร ตัวยรถไฟ เมื่อมาถึงที่พิจิตร ดีมก์มารอวับເຂອที่สถานีรถไฟอยู่แล้ว

ทั้งสองมุ่งหน้าไปยังบีบีไฟ บีบีไฟเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำจังหวัดพิจิตร มีลักษณะเป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่และยังเป็นสวนสาธารณะอีกด้วย ภายในบีบีไฟมีจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่หลายจุด

เมื่อทั้งสองมาถึงบีบีไฟแล้ว เพลินก็ทำหน้าที่เป็นไกด์พาหัวรบีบีไฟด้วยตัวเอง โดยห้ามไม่ว่า ดีม ก็ได้เก็บข้อมูลจนครบหมดแล้ว แต่เขาก็ไม่ได้บอกເຂອ

เพลิน

“เริ่มตรงไหนก่อนดี ไปทางน้ำนั่นก่อนล่ะกัน เริ่วสิดีม เดียวไม่ทัน เร็วเข้า”

เพลินรีบนำดรีมยังจุดต่างๆ ของบึงสีไฟ ทั้งคู่พากันเก็บข้อมูลไปเรื่อยๆ จนมาว้าวอึ้งที่ก้าวใกล้เวลาพระอาทิตย์ตกดินแล้ว

ทั้งสองคนเดินไปยังศาลากลางน้ำของบึงสีไฟเพื่อรอดูพระอาทิตย์ตกดิน ความรู้สึกทั้งคู่เหมือนได้ย้อนช่วงเวลากลับไปในตอนที่ทั้งคู่เจอกันครั้งแรก ความรู้สึกที่อธิบายออกมานี้เป็นคำพูดไม่ได้ แต่วัวเพียงว่า มันมีความสุขเมื่อกันกับตอนนั้น แต่เพลินก็ต้องห้ามใจตัวเองไว้ เพราะเขามีค่านิรภัยอยู่แล้ว

เพลิน

“สายไหมดรีม มองเท่าไหร่ก็ไม่เบื่อเลย เวลาที่มองออกไปไกลๆ ที่ไร เพลินก็นาจุดสิ้นสุดของมันไม่ได้เลย
วิเศษจัง ดรีมว่าไหม”

ดรีม

“เพลิน วันพุ่งนี้ดรีมจะกลับแล้วนะ เวลาผ่านไปเร็วนะมี่อนกันนะ ยังไม่นายคิดถึงเพลินเลย ขอบคุณนะ เพลินที่มาช่วยดรีม ถ้าไม่ได้เพลิน ดรีมคงจะเบื่อແย้เลย แต่ก็ไม่น่าเชื่อนะว่าจังหวัดพิจิตรที่ดรีมเคยอยู่ มันจะมีอะไรที่น่าสนใจอยู่มากนักขนาดนี้ ต้องขอบคุณเพลินจริงๆ นะ เพลิน... ดรีมว่า เรากลับมา... เพลิน....”

เพลิน พังอยู่หรือเปล่า... เพลิน”

เพลิน

“ว่าไงนะดรีม เมื่อกี้เพลินไม่ค่อยได้ยินอ่ะ”

ดรีม

“คือดรีม ว่าเรากลับมาบกัน..... เพลิน เพลิน จะไปไหนกับเพลิน”

เพลิน

“ดรีมคือว่า เพลินต้องขอกลับก่อนนะ สองวันนี้เพลินสนุกมากๆ เลยล่ะ แต่ต้องไปแล้วจริงๆ”

ดรีม

“เพลิน.....”

หลังจากที่เพลินพูดจบ เชอก็เดินจากดรีมออกไป ปล่อยให้ดรีมยืนอยู่กับคำพูดของเขากลางน้ำ

สิ่งที่สายตาของเพลินเห็นในตอนนั้น เครื่องกำลังมองสิ่งที่อยู่บานหาดทรายเที่ยมที่ถัดจากศาลาที่ Schroeder ถึงจะมองจากตรงนี้ เครือข่ายจำได้แม่น ว่าที่ตรงมันคือเป็นสถานที่ที่เชอกรับเฟร์สเคยมาเที่ยวด้วยกันครั้งแรก และเฟร์สก็ได้สาวภาพรักกับเชอที่นี่ เชอไม่รู้ข้า และไม่ได้สนใจคนที่อยู่ตรงหน้า เชอวีบเดินไปยังหาดทราย

เมื่อเดินมาถึง เชอถึงกับต้องตกใจ ชุมชนชาวเด็ก ชาวรามดาฯ และมีรูปถ่ายของเชอ กับเฟร์สติดอยู่ตามซุ้มเต็มไปหมด ทำให้เชอรู้ทันทีเลยว่า สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร แต่แล้วเชอ ก็นึกขึ้นได้ว่า วันนี้เป็นวันครบ周年ที่เชอคบกับเฟร์ส เชอพยายามโทรศัพท์ติดต่อเฟร์ส แต่ก็ติดต่อไม่ได้ เชอเดินหาเฟร์สไปทั่วบึงสีไฟ แต่ก็ไม่พบ เชอรู้แล้วว่าเฟร์สคงเข้ามาเจอกับดรีมอยู่ด้วยกัน ความรู้สึกของเชอ ในตอนนี้เหมือนหยุดนิ่ง เชอทำอะไรไม่ถูก เชอรู้สึกว่าเฟร์สกำลังจะทิ้งเชอไป

เพลิน

"มันสายไปแล้ว"

เชอเดินใจลอยไปทั่วบึงสีไฟ รู้ตัวอีกที่เชอ ก็เดินมาหยุดที่หาดทรายเหมือนเดิม เชอนั่งรอเฟร์สอยู่ในซุ้มที่เขามาเตรียมไว้ให้เชอ และได้แต่ภาวนาว่าเฟร์สจะมาหาเชอ แต่เขาก็ไม่มา

เพลิน

"เฟร์ส เฟร์ส เฟร์สอยู่ที่ไหน มาหาเพลินเดี่ยวนี่นะ เฟร์ส.....
ไม่ได้ยินหรือไง เพลินบอกว่ามาเดี่ยวนี่ เฟร์ส....."

เพลินตะโกนเรียกหาเฟร์ส พร้อมหัวร้องให้ออกมา

อีกด้านหนึ่ง เฟร์สได้ยืนมองเพลินอยู่ห่างๆ มองเห็นเหตุการณ์ทั้งหมด เขายังได้แต่ยืนนิ่ง ไม่ได้แสดงท่าทีอะไร ออกมาก ขายไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไร เขายังทำอะไรไม่ถูก เพียงอย่างจะขอเวลาทบทวน ตอนนี้เขากำลังไม่กล้า เชิญหน้ากับเพลินเท่านั้น เขายังล้าใจตัวเองว่าจะใจร้อนตัดสินใจอะไรอย่างไรไม่ได้คิด

สถานีรถไฟฟ้าฟ้า

เพลินตัดสินใจกลับพิษณุโลก ทั้งๆที่ยังไม่หมดวันหยุด เชอไม่อยากอยู่ที่บ้าน เพราะที่นี่มีแต่เรื่องราวของเชอ และเฟร์ส ถ้าเชอไม่ได้อยู่ที่นี่ความรู้สึกของเชออาจจะตื่นขึ้น นั่นคือความคิดของเชอในตอนนี้

เพลินมายังสถานีรถไฟท่าพ่อ เพื่อที่จะนั่งรถไฟกลับพิษณุโลก หลังจากที่เธอช้อตัวเสร็จ เธอก็ได้ยินเสียงอันคุ้นเคย เสียงของเฟร์ส เธอหันกลับมามองที่ต้นเสียงนั้น ก็เป็นอย่างที่ใจเธอคิด เฟร์ส มาช้อตัวที่จะกลับพิษณุโลกเหมือนกับเธอ

เพลิน

“เฟร์ส.....”

เพลินเอ่ยเรียกเฟร์ส แต่ใจยังคงรู้สึกผิด แลงก์คิดถึงเฟร์สนาก จนไม่รู้จะพูดอะไรกับเขา

เฟร์ส

“ขอกลับด้วยคนได้ไหม”

เมื่อสิ้นเสียงเพลิน เฟร์สก็ได้พูดอุบกม พร้อมกับยิ้มให้กับเพลิน บอกว่าด้วยสายตาที่คุ้นเคย เขายังคงรักเธออยู่เสมอ และตอนนี้ก็พร้อมที่จะให้ยกบ้านเธอ เพลินได้ยินประโยคคำตามนั้น ก็ได้แย้มรับ เธอดีใจมาก ตอนนี้เธอรู้สึกดีใจมาก ที่แยกกลับมา และให้โอกาสเธออีกรัง เธอรู้แล้วว่าผู้ชายคนนี้คือคนที่เธอรัก และรักมาตลอด และเธอ ก็สัญญาว่าจะดูแลรักครั้งนี้ให้ดีที่สุด

ระหว่างที่ทั้งสองรอรถไฟมา เขาก็ได้พูดปรับความเข้าใจกัน

เฟร์ส

“ทำไมทำหน้าแบบนั้นล่ะ?”

เฟร์สตามพร้อมกับยิ้มไปด้วย เขาย้ำสิ่งน้ำของเพลินตอนนี้ เธอเหมือนคนกำลังจะร้องไห้

เพลิน

“เขารอให้หนะ.....เขารู้แล้ว.....เขามีดูแล....เขามีดูแล....เขารู้สัญญา...ว่าจะไม่ทำแบบนี้อีก อย่าทิ้งเข้าไปอีกนะ
เขากลัว กลัวว่าเราจะไม่ได้เจอกันอีก นะเฟร์สนะ”

เพลินพูดพร้อมทั้งน้ำตาที่ไหลไม่หยุด เธอทั้งกลัวและดีใจที่ได้พบกันอีกรัง

เฟร์ส

“หยุดร้องให้ได้แล้ว”

เฟิร์สพูดพร้อมทั้ง眷หัวของเธอต้ายความเงินดู เข้าไปขอบเห็นเมื่อว่องให้เพราะเข้าเลย

เพลิน

“ไม่ร้องแล้ว”

เพลินหยุดร้องให้แล้วยิ้มให้กับเฟิร์ส ตลอดเวลาที่คบกัน เธอไม่ค่อยแสดงออกว่าเธอรักเฟิร์สมากนัก แต่วันนี้ เธอได้พูดสิ่งที่อยู่ในใจนานนาน ในเวลานี้เฟิร์สคือคนเดียวที่เธอรัก

ส่วนเรื่องของตัวรีม เขายังเป็นรักครั้งแรกของเธอตั้งแต่เด็กๆ แต่เพราะความห่าง จึงทำให้ความสัมพันธ์ได้ค่อยๆ หายไป เมื่อเวลาผ่านไป ความผูกพันของเพลินกับเฟิร์สเริ่มมีมากขึ้นเรื่อยๆ จนเริ่มก่อตัวกลายเป็นความรัก และความใกล้ชิดของทั้งสอง ทำให้เราตกลงที่จะคบกัน จนถึงปัจจุบันนี้ ความรู้สึกที่ทั้งสองมีให้กัน มันมีคุณค่าจนเธออยากจารักษาไว้ และอยากรู้ว่ารักความทรงจำไปพร้อมกับเฟิร์ส ตลอดไป

เฟิร์ส

“ไปเดินเล่นกันใหม่ กลับมาบ้านไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกันเลย

คิดถึง.....”

เฟิร์สพูดพร้อมกับยิ้มเงินๆ ในคำพูดของตัวเอง

ทั้งสองคนพากันเดินมาที่หน้าสถานีรถไฟ เขายังคงเดินออกไปเรื่อยๆ แต่ก็ไม่ได้พูดคุยกัน เนื่องกับว่าเขายังคงกำลังอยู่ในความคิดของตัวเอง

เสียงความคิดของเฟิร์ส

“ตลอดเวลาที่ห่างกันทำให้ผมรู้ว่า มันไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้นเลย ผนกกลับรู้สึกแย่กว่าเดิมอีก นี่มีรักเพลินมากขนาดนี้เลยหรอ ใช่ มนรักเชื่อมาก ไม่ว่าจะเป็นอะไร หรือจะทำอะไร หรือแม้กระทั่งเธอจะไม่ได้รักผม ผนกยังคงรักเธออยู่ดี จะให้หานецุผล ผนกไม่รู้หรอกว่าคืออะไร แต่ผนกสืบพี่ยังว่า ชีวิตนี้เกิดมาไม่เคยเป็น การที่เราได้มารบทกับคนที่เรารัก และรักเรา มันเป็นเรื่องที่โชคดีที่สุดแล้วนะ ตลอดเวลาที่ผนกอยู่กับเธอ ผนกสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ มันยากนนะที่จะเจอคนแบบนี้สักครั้ง ในชีวิต พอดีเจอกันแล้ว ผนกอยากรู้ว่าจะได้ดูแลเธอ

ด้วยตัวของผู้ ไม่มีผู้ใดมีโอกาส และผู้ที่เป็นคนที่เขียนรัก ไม่ว่าจะเรื่องอะไร ผู้ใดพร้อมที่ให้อภัยเช่น “สมคุก”

ເພື່ອ

“ ໂຄຣົງສານນີ້ດັ່ງໄຟກ່ອນຈະ ”

เพลินรีบพูด และวิงน้ำหน้าเฟร์สออกไป

ເພື່ອ

“อย่าเข้าใจง่าย ไม่ยอมหรอก”

สื้นเสียงเพลิน เฟิร์สกี้บวิงตามเพลินมาติดๆ ไม่นานนัก เพลินก์หยุดบวิง ทำให้เฟิร์สบวิงตามมาทัน

ເພື່ອ

“อ้าว หยุดวิงทำไม้ ไม่อยากชนนะแล้วหรือ”

เพจ 1

“ไม่วิ่งแล้วจะรู้ เราเดินพร้อมกันข้าฯดีกว่า”

เพลินพุดกับเพร์ส แต่ไม่ได้หันไปมองเข้า เพราะเขอกำลังอยากันสิ่งที่เธอพูดของมา

ພົມ

“ເົື່ອສຽກເພລິນນະ”

เพิร์สพดพร้อมก้าวไปจับมือของเพลิน และสบตาเขอ

เพิ่ม

“ឧបករណ៍”

ทั้งสองยิ่มให้กัน และจุงมือกันเดินกลับที่สถานีรถไฟ

ฉบับชั้นนำ

Shooting script

Scene1 ภายนอก/สถานีรถไฟท่าฟ้า/ตอนเย็น

LS ชานชาลาของสถานีรถไฟท่าฟ้า

เสียงผู้หญิงคุยโทรศัพท์

“ อัลโล..... ทำไมจะไม่ได้ล่ะ เมื่อก่อนยังเคยไปไหนมาไหนคนเดียวได้เลย ทำไมตอนนี้จะเป็นแบบนั้น
ไม่ได้ล่ะ โอดิ เข้าใจแล้ว ”

MS รถไฟกำลังเข้ามายอดยังสถานีรถไฟท่าฟ้า

CU ล้อของรถไฟ เมื่อหุดจอด

MS นายสถานีสั่งระวางของสถานีรถไฟ

MS เพลินกำลังเดินลงจากรถไฟ

CU ใบหน้าของเพลิน

MS ป้ายชื่อสถานีรถไฟท่าฟ้า

MS เพลินยืนอยู่หน้าสถานีรถไฟ พัวอมทั้งคุยโทรศัพท์

เพลิน

“ กะ แม่ ไม่เป็นไรๆ เพลินอยู่ได้จริงๆ กะ แล้วเจอกันนะค่ะ ”

CU เพลินกำลังคุยโทรศัพท์

CU เพลิน ถอนหายใจ ทำหน้าซึ้งๆ

MS เพลินเดินออกจากสถานีรถไฟ

LS เพลินกำลังเดินเข้าบ้านเพลินท่าฟ้า

Scene2 ภายนอก/บ้านเพลิน/ตอนเย็นต่อเนื่อง

LS หน้าบ้านของเพลิน

MS เพลินเดินออกมานะบ้าน

CU ใบหน้าเพลินกำลังครุ่นคิดอะไรบางอย่าง

MS เพลินรีบเดินเข้าไปในบ้าน

LS หน้าบ้านของเพลินอีกครั้ง

เสียงคันหากของบังอย่าง

LS เพลินกำลังจุงจักรยานออกมานะบ้าน

MS เพลินยืนจับจักรยาน

CU ใบหน้าของเพลินกำลังค่อยๆ ยิ้มออกมานะบ้าน

เสียงความคิดของเพลิน

“คิดถึงจัง.....ไม่ได้เจอกันตั้งนาน ไม่มีอะไรเปลี่ยนไปเลย”

LS เพลินค่อยๆ ปั่นจักรยานผ่านหน้าบ้านไป

Scene 2.1 ภายนอก/ชุมชนท่าพ่อ, ศาลาเจ้าแม่หัวทิม/ตอนเย็นต่อเนื่อง

CU ใบหน้าของเพลินยิ้มแย้มของเพลินที่กำลังปั่นจักรยานอยู่

MS ด้านหลังของเพลินที่กำลังปั่นจักรยาน

MS ด้านข้างของเพลินอยู่บ่นจักรยานแต่หยุดมองออกไปตามทาง

CU ใบหน้าของเพลินยิ้มแย้ม สายตากำลังจ้องมองทางข้างหน้า

LS บรรยากาศของชุมชนท่าพ่อ

MS ด้านหน้าของเพลิน กำลังปั่นจักรยานตรงเข้ามา

CU เพลินกำลังจอดจักรยาน

CU ใบหน้าของเพลิน

MS ด้านหลังของเพลินกำลังเดินเข้าไปในศาลเจ้าแม่ทับทิม

CU เพลินกำลังจุดธูป

MS องค์เจ้าแม่ทับทิม

MS ด้านหลังเพลิน กำลังให้ว่องค์เจ้าแม่ทับทิม

CU เพลินกำลังหยิบไปเสี่ยงเชี่ยมซี

MS เพลินกำลังถ่ายรูปไปเสี่ยงเชี่ยมซี

LS เพลินเดินไปที่จักรยาน

MS เพลินปั่นจักรยานและเดินศาลเจ้าแม่ทับทิมออกมานอก

LS ด้านหลังจากเพลินกำลังปั่นจักรยาน

LS บรรยากาศของชุมชนท่าฟ้อ

LS เพลินปั่นจักรยานอยู่สะพานดำเนินข้ามแม่น้ำของรถไฟ

MS เพลินเดินอยู่บนฟุตบาทบนสะพานข้าวศาลเจ้าแม่ทับทิม

LS สะพานข้ามแม่น้ำ

Scene 3 ภายนอก/สถานีรถไฟท่าฟ้อ/ตอนเช้า

LS สถานีรถไฟท่าฟ้อ

MS เดินยืนรอตัวรถไฟ

MS เพลินชี้อ้อมตัวรถไฟ

MS เพลินนั่งอยู่บนม้าน้ำ พร้อมทั้งจักรยานจอดอยู่ข้างๆ

Scene 4 ภายนอก/สถานีรถไฟพิจิตร/ตอนเช้าต่อเนื่อง

LS หน้าสถานีรถไฟพิจิตร

LS รถไฟแลนด์ออกจากสถานีรถไฟพิจิตร

MS ป้ายสถานีรถไฟพิจิตร

CU ใบหน้าของเพลินกำลังเดิน

MS ด้านหน้าของเพลินเดินจุ่งจักรยานคู่หลังสถานีรถไฟพิจิตร

MS เพลินกำลังขึ้นไปนั่งบนจักรยาน

MS ด้านหลังของเพลินกำลังปั่นจักรยานออกไป

LS บรรยากาศแม่น้ำน่าน

MS ด้านข้างของเพลินกำลังยืนมองออกไปที่แม่น้ำ

CU เพลินกำลังตะโกน

“ คิดถึงซังเลย..... ”

LS เพลินยืนอยู่บนสะพานพร้อมจักรยานจอดอยู่ข้างๆ

Scene 5 ภายนอกโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม/ตอนสายต่อเนื่อง

TR ป้ายโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม

MS เพลินกำลังปั่นจักรยานเข้ามาในโรงเรียน

CU เพลินหันเข้ายหันขวา มองทาง

MS ด้านข้างของเพลินกำลังปั่นจักรยาน

LS เพลินปั่นจักรยานรอบโรงเรียน

MS บรรยากาศของโรงเรียน

LS เพลินจุงจักรยานเดินเข้ามา

CU เพลินกำลังจอดจักรยาน

Scene 5.1 ภายนอกโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม/ตอนสายต่อเนื่อง

LS บรรยากาศของโรงเรียน

MS เพลินกำลังโทรศัพท์

CU ใบหน้าเพลินกำลังโทรศัพท์ กำลังทำหน้าเงี่ง

(เสียงโทรศัพท์ติดต่อปลายทางไม่ได้)

CU สีหน้าของเพลินเปลี่ยนเป็นตกใจ

MS ดรีมกำลังยืนอยู่หน้าอาคารเรียน พร้อมสะพายกล้อง และกำลังมองหาอะไรสักอย่าง

CU สีหน้าของเพลิน

MS ด้านข้าง ของเพลินกลั้ดรีมกำลังคุยกัน

CU ใบหน้าของเพลินกำลังพูด

เพลิน

“ดรีม.....”

CU ใบหน้าของดรีมกำลังพูด

ดรีม

“เพลิน.....”

ดรีมหันมองตามเสียงเรียก เขาก็ได้พบกับเพลิน พร้อมทั้งเอ่ยชื่อ เพลินออกมานะ เขาก็สองต่างดิ่ใจเมื่อได้เจอกันอีกครั้งหนึ่ง

เพลิน

“ใช่ครีมจริงๆด้วย ดีวีม เราไม่เจอกันนานเลยนะ”

ตัวรีม

“ต้องใช่สิ หน้าตาดีแบบนี้ มีคนเดียวเท่านั้นแหล่ย ย่าๆ”

เพลิน

“จา คนหล่อ แล้วมีเป็นไงบ้างเนี่ย ทำไมถึงอยู่ที่นี่ได้”

ตัวรีม

“จะบอกดีมั้ยนะ ขอคิดดูได้มั้ย ย่าๆ”

เพลิน

“โขโน เพิงเจอกันก็มีความลับแล้วนะ ไม่อยากรู้ดีกกว่า”

ตัวรีม

“โน เพลินค่า อยากรู้หน่อยก็ไม่ได้ กำลังจะเล่าฟังแล้วเนี่ย แต่ขอ กินข้าวเสร็จเดี๋ยวเล่าให้ฟัง”

เพลิน

“อะ กินข้าว....อะไร”

ตัวรีม

“ใช่กินข้าว ไปกินข้าวกัน ปะ”

เพลิน

“นี่คือวิธีชวนสาภกินข้าวแบบใหม่หรอเนี่ย ย่าๆ”

Scene6 ภายใน/ร้านอาหาร/ตอนกลางวัน

CU บรรยายการคุยกันอาหาร

MS โต๊ะอาหารที่ตัวรีมกับเพลินนั่ง

CU ใบหน้าของดรีม

CU ใบหน้าเพลิน

เพลิน

“ประวัติศาสตร์ของจังหวัดพิจิตรหรอ”

CU ใบหน้าดรีม

ดรีม

“ใช่ แต่ดรีมว่ามันไม่น่าสนใจเลย ทำไมถึงไม่ให้ดรีมไปทำเรื่องอื่นนะ พ่อรู้ว่าดรีมเคยอยู่ที่นี่ ก็เลยให้ดรีมทำเรื่องนี้ ไม่รู้จะมีอะไรให้ดรีมเก็บข้อมูลบ้างเนี่ย คุณลุงงานนี้ดูเหมือนจะมาเสียเที่ยวแน่”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ไม่เสียเที่ยวหอออกดรีม พิจิตรมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานมากนน และก็ยังมีที่เที่ยวอยู่ที่น้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย นี่เพลิน ยังไงไม่ลองเปลี่ยนนะ ดรีม ดรีม พังคัญห์รอเปล่า”

CU ใบหน้าของดรีม

ดรีม

“ร่าษฎร์ พังคัญห์ ถ้าเป็นยังงี้น เพลินก็พาดรีมไปเก็บข้อมูลสิ ไปนะ ถือว่าเป็นค่าใช้สอย ก็คงไม่มี”

CU กล้องของดรีมกำลังถ่ายภาพอาหาร

CU ใบหน้าเพลิน

เพลิน

“แต่ว่า.....”

CU ใบหน้าดรีม

ទីរុម

“យើងឯធម៌នឹងខ្លួន ឲ្យការណា បូបិនិយោជន៍គីមហុនយុន នងពេលិននេះ ឲ្យវិរិទិន ទីវិរិទិតុងបូគ្គមធីយាតា ទីនេះ។
ដើម្បីចាយការណាដំឡើង ត្រូវបានបូបិនិយោជន៍គីមហុន បូបិនិយោជន៍គីមហុន បូបិនិយោជន៍គីមហុន”

CU បូងការណាដំឡើង

ពេលិន

“បូ បូ”

CU នឹងគីមហុនការណាដំឡើងបានបូបិនិយោជន៍គីមហុន ដោយពេលិនគីមហុនបានបូបិនិយោជន៍គីមហុន

CU បូងការណាដំឡើង

Scene7 រាយនក/វិដីអាណាពាណ/ធនការនៃក្រសួង

LS បរិយាការគីមហុនការណាដំឡើង

MS តាមអតិថិជនការណាដំឡើង ការណាដំឡើងតាមរាយការណាដំឡើង

CU បូងការណាដំឡើងតាមរាយការណាដំឡើង

MS ពេលិនការណាដំឡើងបានបូបិនិយោជន៍គីមហុនការណាដំឡើងតាមរាយការណាដំឡើង

MS តាមអតិថិជនការណាដំឡើង ការណាដំឡើងតាមរាយការណាដំឡើង ដោយបូបិនិយោជន៍គីមហុនការណាដំឡើង

CU បូងការណាដំឡើង

ពេលិន

“ការណាដំឡើង”

CU បូងការណាដំឡើង

គីម

“កើបខ្វែមុល ឲ្យ”

MS ด้านหน้าของเพลิน

เพลิน

“เดี่ยวค่อยเก็บได้ ไปให้พระกันก่อน”

MS ด้านหน้าของดรีม

ดรีม

“งั้นเพลินเข้าไปให้พระก่อนเลยนะ เดี่ยวดรีมตามไป ขอเก็บซ้อมูลตรงนี้ก่อน”

Scene7.1 ภายใน/วัดท่าหหลวง/ตอนกลางวันต่อเนื่อง

LS องค์หลวงพ่อเพชร

MS ด้านข้างของเพลินกำลังก้มกราบ

MS ใบหน้าของเพลินกำลังเหม่อlothoy

เสียงความคิดเพลิน

“เพิร์สจะเป็นอย่างไรบ้างนะ จะเดินทางมาหรือยัง”

MS ด้านหน้าของดรีม

ดรีม

“เพลิน...ไปกันได้แล้ว”

MS ด้านหลังของเพลิน เพลินค่อยๆหันหน้ามาตามเสียง

เพลิน

“ข้าวอดรีม เพิงมาเอง จะรีบไปไหน เช้านานนี้ด้วยกันก่อนสิ”

CU ใบหน้าของดรีม

ดรีม

“ไปก่อนเถอะ ดีร์มวีบ เดี่ยวค่ออยมาใหม่ก็ได้ วัดไม่ย้ายหนีเราไปไหนหรอก”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“แต่…….”

MS ดีร์มเดินออกไป

MS เพลินวีบลูกชิ้น และวีบเดินไปหาดีร์ม

Scene7.2 ภายนอก/วัดท่าหลวง/ตอนกลางวันต่อเนื่อง

MS ดีร์มยืนเฉือร่ำมอญ

“เร็วเข้าสิ มาเดี๋ยวเข้ามาข้างในร่มก่อน แดดร้อนจะตาย เดี่ยวเกิดชำนาญดีร์ม”

CU ใบหน้าของเพลิน

MS เพลินเดินเข้าไปในร่ม

MS ดีร์มกับเพลินกำลังเดินมาด้วยกัน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“เราจะไปไหนกันต่อหรือ”

CU ใบหน้าของดีร์ม

ดีร์ม

“อุทยานเมืองเก่า”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“รักษา อุทัยานเมืองเก่าพิจิตรจะหรา เพลินขอบที่นี่มากเลยนะ ข้าในรัมรื่นมาก เช้าไปแล้ว อากาศโคตรดี
เลยครีม ดีรีม ดีรีม จะไปไหนนะ”

MS ด้านหลังของดีรีมกำลังเดินออกไป

CU ใบหน้าของดีรีม

ดีรีม

“เอาร่มไปคืนก่อน”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“จริงๆ เลยนะ ดีรีมเนี่ย”

Scene 8 ภายนอก/อุทัยานเมืองเก่าพิจิตร/ตอนป่าย

LS บรรยากาศทางเข้าของอุทัยานเมืองเก่าพิจิตร

MS ดีรีมกำลังเดินถ่ายภาพ

CU ใบหน้าของดีรีม

ดีรีม

“พิจิตรมีสถานที่แบบนี้ด้วยหรอเนี่ย รัมรื่นดีจัง อากาศโคตรดีเลยค่ะเพลิน”

MS ด้านหลังของดีรีมกับเพลิน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“บอกแล้ว ว่าต้องขอบ”

Scene 8.1 ภายนอก/อุทัยานเมืองเก่าพิจิตร/ตอนบ่ายต่อเนื่อง

MS เพลินกำลังยืนเหงื่อคลอย

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ทำไมติดต่อไม่ได้นะ ทำอะไรของเขากูญูกันแน่ เช้อ……”

MS เพลินกำลังโทรศัพท์

MS ดรีมยืนเรียกเพลิน

ดรีม

“เพลิน เพลิน มาถ่ายรูปกัน เร็วเข้าสิ”

MS เพลินเดินไปหาดรีม

MS เพลินกับดรีมกำลังจะถ่ายรูปกัน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“จะดีหรือดีรีม หน้าเพลินมันไปงามคเดย น่าเกียจ ไม่เข้า ไม่ถ่ายได้เหมือน”

CU ใบหน้าของดรีม

ดรีม

“ไม่เห็นจะน่าเกียจตรงไหนเลย เพลินของดรีมน่ารักจะตายไป มาๆ จะถ่ายแล้วนะ”

CU ใบหน้าของเพลินยิ้มเขินอายที่ดรีมชมเชย

MS หั้งสองคนยืนติดกัน

CU มือของดรีมเอื้อมมาโอบไหล่เพลิน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ดี๊ดี๊ม.....”

CU ใบหน้าของดี๊ม

MS ทั้งสองคนถ่ายรูปด้วยกัน

ดี๊ม

“จะถ่ายแล้วน้า....1 2 3....”

Scene8.2 ภายนอก/อุทยานเมืองเก่าพิจิตร/ตอนน่ายั่วเนื่อง

MS ทั้งสองคนถ่ายรูปกันไปเรื่อยๆ

CU ใบหน้าของเพลินกับดี๊ม ตัดสลับกัน

Scene8.3 ภายนอก/อุทยานเมืองเก่าพิจิตร/ตอนน่ายั่วเนื่อง

LS ทั้งสองเดินไปยังจุดต่างของอุทยาน

MS ดี๊มกำลังถ่ายภาพ

MS เพลินเดินตามดี๊ม

Scene8.4 ภายนอก/อุทยานเมืองเก่าพิจิตร/ตอนเย็นต่อเนื่อง

LS บรรยากาศของอุทยาน

MS ดี๊มกับเพลินกำลังเดินตรงมา

CU ใบหน้าเพลิน

เพลิน

“อิกอย่างนั้น เมืองพิจิตรเรามีที่น่าเที่ยวอีกเยอะเลย ไม่ทำไนคนชอบคิดว่ามันมีน้อยก็ไม่รู้ เพลินอยากจะบอกให้คนอื่นรู้จัง เข้าจะได้มาเที่ยวพิจิตรกันเยอะๆ ดิรึมก็อีกคนชอบหาว่าพิจิตรไม่มีที่เที่ยว”

MS ด้านข้างของเพลิน กำลังถ่ายรูป

MS เพลินเดินไปชนหนังสือรีม

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“โอ้ย ดีรึม หุบเดินทำไนไม่บอก เจ็บนัะ”

CU ใบหน้าของดีรึม

ดีรึม

“เจ็บมากใหม่ ไหนดูสิ อ่าๆ ขอโทษนะครับ ไม่เป็นอะไรแล้วเนี่ย ปะกลับกันเถอะ”

MS ดีรึมเอื้อมมือไปลูบหัวเพลินเบาๆ

CU ใบหน้าเพลิน กำลังเงิน

MS ดีรึมเดินนำหน้าไป

Scene8.5 ภายนอก/อุทยานเมืองเก่าพิจิตร/ตอนเย็น

MS เพลินยืนนิ่ง

CU โทรศัพท์ สายเรียกเข้าจากเฟิร์ส

CU เพลินรับโทรศัพท์

เพลินคุยกับโทรศัพท์

“ยังไงโทรศัพท์ ทำไมติดต่อไม่ได้เลย แล้วอยู่ไหน ทำอะไรอยู่ อยู่กับใคร แล้วเดินทางมาหรือยัง เฟิร์ส”

เสียงปลายสายจากเพิร์ส

“ใจเย็นๆ ค่อยๆ พูดนะ ที่ติดต่อไม่ได้ เพราะว่า สัญญาณแผลไม่ค่อยดีเลย ตอนนี้อยู่บ้านเขาอยู่เลย กำลังโทรหาเพลินอยู่นี่ไง ตอนนี้ออยู่คนเดียว เพิ่งจะปลิกตัวออกมานะครับ ให้กับเพลิน ก็จะเสร็จงานแล้ว พรุ่งนี้ เจอ กันนะเพลิน แล้วตอนนี้เพลินอยู่ไหนล่ะ?”

เพลิน

“อ้อ เพลินอยู่บ้าน ไม่มีอะไรทำเลย อ่ะเพิร์ส รีบกลับมานะ เพลินรออยู่ เดี๋ยวแค่นี้ ก่อนนะเพิร์ส เจอ กันนะ”

เพลินรีบวางสายโทรศัพท์กล่าวว่าเพิร์สจะได้ยินเสียงดีม

MS เพลินรีบวางโทรศัพท์

MS ดีรีมยืนเรียกเพลิน

ดีรีม

“เพลิน ยืนรออะไรอยู่ เร็วเข้า เย็นแล้วนะ”

CU ใบหน้าของเพลิน

“จ้า ไปแล้วๆ”

MS ด้านหลังของเพลินกำลังวิ่งออกไป

Scene9 ภายใน/รถของดีรีม/ตอนเย็นต่อเนื่อง

LS รถของดีรีมกำลังตรงเข้ามา

MS ด้านหลังของดีรีมกับเพลินนั่งอยู่บนรถ

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

"จอดก่อนฯ พวกหอชุมนกแบบนึงได้ไหม นะครีม นะๆ"

CU ใบหน้าของครีม

ครีม

"แต่มันเย็นแล้วนะเพลิน จะพวกหอ"

MS ด้านหลังของเพลินกับครีม

เพลิน

"นะครีมนนะ แบบเดี่ยวเอง"

ครีม

"โโคค แกะกี๊แวง"

Scene 10 ภายนอก/หอชุมนก/ตอนเย็นต่อเนื่อง

MS ทั้งสองคนกำลังออกจากรถ

LS บรรยายกาศของหอชุมนก

CU ทั้งสองคนกำลังวิ่งขึ้นบันไดหอชุมนก

MS เพลินเข็มมาถึงชั้นบนสุดของหอชุมนก ตามาด้วยครีม

CU ใบหน้าครีม

ครีม

"สวายจัง....."

CU ใบหน้าเพลิน

เพลินยิ้มออกมากให้กับครีม

CU ด้านข้างของดรีม

ดรีม

“ใกล้ๆ ตรงนั้น ใช่บึงสีไฟหรือเปล่า”

CU เพลินหันมามองดรีม

เพลิน

“ใช่แล้ว ตรงนั้นเป็นบึงสีไฟ ดรีมจำบึงสีไฟได้ในม ที่เราเคยไปเที่ยวด้วยกันครั้งแรกนะ”

CU ใบหน้าด้านข้างของเพลินกับดรีมสลับกัน

ดรีม

“พี่งี้จะไปเก็บข้อมูลที่บึงสีไฟ เพลินไปด้วยกันใหม่”

เพลิน

“พี่งี้หราอ.....”

ดรีม

“นะเพลินนะ ดรีมอยากให้เพลินนานะ พี่งี้นี้รีมอยู่เก็บข้อมูลวันสุดท้ายแล้วด้วย ไม่รู้จะกลับมาที่พิจิตรอีกเมื่อไหร่”

เพลิน

“เวลาเดินໄวง เย้อ...อยากระหดเวลาจังเลยเนาะ”

LS ภาพบรรยายกาศ วิวครอบชาติ

MS ด้านหลังของเพลินกับดรีม

ดรีม

“ตกลงแล้วนะเพลิน เพลินน่ารักที่สุดเลย เจอ กันพี่งี้นะครับ”

เพลิน

“คิดเองตลอดไปเลยนะครีมเนี่ย”

Scene 11 ภายนอก/ชุมชนท่าฟ้อ/ตอนเข้า

LS บรรยากาศของชุมชนท่าฟ้อ

MS เพลินยืนอยู่หน้าบ้านของเชอ

CU เพลินกำลังมองหาใครบางคน

MS เพลินกำลังมองคนที่อยู่ข้างหน้า

MS เฟร์ซกำลังเดินมาหาเพลิน

CU เฟร์ซยิ้มให้กับเพลิน

CU ใบหน้าของเฟร์นกับเพลินสลับกัน

“เป็นอย่างไงบ้าง เนื้อyle่ใหม่ เพลินติดต่อเฟร์ซไม่ได้เลยอ่ะ แต่จังเลยนะ”

“อยู่บ้านเชา มันไม่ค่อยมีสัญญาณ แต่ไม่เห็นอย่างไร โทรออก สายไปมาก”

เพลิน

“เห็นหน้าเพลิน แล้วหายเนื้อyle่ใช้ใหม่ล่ะ อ่าๆ”

“เพลินกลับมาถึงบ้าน แล้วไม่มีใครอยู่บ้านเลยสักคน คงจะเหงาเลยค่ะเฟร์ซ”

เฟร์ซ

“แล้วได้ออกไปเที่ยวไหนมาบ้างหรือเปล่าล่ะ หรือว่าอยู่บ้านเฉยๆ”

เพลิน

“ก็ออกไปแคว้นบ้านนี่แหละ แล้วก็ไปศาลเจ้าแม่มาด้วย เพิร์สอยากไบร์กใหม่ เดียวเพลินพาไป นี่เพลินก็ยังไม่ค่อยได้ไปไหนมากเลยนะ รอเพิร์สพาไปเดี๋กว่า ถ้าฯ ไปใหม่เพิร์สออกไปศาลเจ้าแม่ทับทิมกัน”

เพิร์ส

“เป็นอะไรหรือเปล่าเพลิน ตั้งแต่เราเจอกัน ก็พูดไม่หยุดเลยนะ แปลกๆ ยะ”

เพลิน

“แปลกอะไรเล่า ไม่มีอะไร เพลินก็แค่คิดถึงเพิร์สมากไปหน่อย แค่นั้นเอง”

เพิร์ส

“นั่นไง แปลกจริงๆ ด้วย นี่ยังไงได้ไปเที่ยวไหนจริงๆ ใช่ไหม ไม่เหมือนคนแหงาเลยนะ พูดไม่หยุดเลย ถ้าฯ”

เพลิน

“แหงาสิแหงาจะแย่แล้วเนี่ย อยากไปจังออกไปเที่ยวแย่แล้ว ไปไหนกันดีอ่ะเพิร์ส”

เพิร์ส

“อืม เพิร์สก็จะมาชานเพลินนี่แหละ วันนี้แม่เพิร์สให้อาช่องไปให้หาย ที่วังกรด ไปใหม่ เพลินก็ยังไม่เคยไปวังกรดเลยไม่ใช่หรือ อีกโอกาสไปเที่ยวกันด้วย”

เพลิน

“วังกรดหรอ ไกลไหมอ่ะเพิร์ส แต่จะไกลแค่ไหน ก็ไม่เป็นไร แค่ไปกับเพิร์สก็พอแล้ว ไปวังกรด ไปวังกรด ฉะ”

เพิร์ส

“อะไรของเขานี่ย แปลกคนจริงๆ”

MS เพิร์สกับเพลินกำลังยืนคุยกัน

Scene12 ภายนอก/วังกรด/ตอนเช้าต่อเนื่อง

LS บรรยากาศของวังกรด

MS เฟิร์สกับเพลินกำลังเดินมา

MS หน้าบ้านย่าของเฟิร์ส

MS ด้านหลังของเฟิร์สกับเพลิน

เสียงโทรศัพท์ของเพลินกัดดึงขึ้น

MS ด้านข้างของเพลิน

CU ด้านหน้าของเพลินกับดีร์ม

Scene 12.1 ภายนอก/วังกรด/ตอนเข้าต่อเนื่อง

MS เพลินวับโทรศัพท์

CU เพลินกำลังคุยกับโทรศัพท์

“ชัดเจน ว่าไงดีร์ม อยู่บ้านจัง ไม่ได้ทำอะไร แล้วดีร์มล่ะ ทำอะไรอยู่”

ดีร์ม

“ดีร์มเพิงกลับจากตลาดเก่าวังกรดนะ เพลินรู้จักไหม”

เพลิน

“ว่าไง ดีร์มมาตลาดเก่าวังกรดหรอ ยังอยู่ไหม แล้วอยู่ตรงไหน”

ดีร์ม

“กลับอุอกมาแล้ว กำลังเดินทางเข้าเมืองพิจิตร เพลินพูดอย่างกับอยู่ติดวังกรดเลย”

เพลิน

“เปล่าจะเปล่า เพลินอยู่บ้าน แล้วเป็นอย่างไงบ้าง ตลาดวังกรดนะ”

ดรีม

“ตลาดวังกรดเป็นย่านเก่าแก่เลยนะ คิดไม่ถึงเลยว่าบ้านที่แบบนี้อยู่ขึ้ก ภายในจะมีบ้านวังกลมอยู่ด้วยนะ บ้านวังกลมนี้ใช้เชาจัดแสดงของให้บริการที่สำคัญที่สุดที่ไปนานวนของตลาดวังกรดด้วย เราสามารถเข้าไปชมได้ด้วยนะ ว่างเพลินคงไปดูสิ รับรองเพลินต้องชอบแน่ๆ เดียวเท่านี้ก่อนนะเพลิน จะมาถึงตัวเมืองแล้ว จะเข้าไปหาพี่ชานน้อย และเจอกันครับ”

MS เพลินเดินอุอกมาเรือยาระหว่างคุยกิจกรรมที่

CU ใบหน้าของเพลิน วางโทรศัพท์

เพลิน

“บ้านวังกลม หรอ”

LS บรรยากาศของหน้าตลาดเก่าวังกรด

Scene 12.2 ภายนอก/วังกรด/ตอนสาย

MS เพลินกำลังเดินเข้าไปในตลาดเก่าวังกรด

MS ด้านหลังของเพลิน เพลินหันมาตามเสียง

เฟร์ส

“เพลิน.....”

เพลิน

“เฟร์ส มาตั้งแต่เมื่อไหร่”

MS เฟร์สเดินเข้าไปหาเพลิน

CU ใบหน้าเฟิร์ส

เฟิร์ส

“แล้วทำไมเพลินมาอยู่ตรงนี้ล่ะ ไม่เข้าไปบ้านย่าสักที”

CU ใบหน้าเพลิน

เพลิน

“คือเพลิน....เพลินหลงทางนั่น ก็เดินมาเรื่อยๆ”

CU ใบหน้าเฟิร์ส

เฟิร์ส

“หรอ แต่ว่าทำไม่เพลินไม่ให้มาเฟิร์สล่ะ”

CU ใบหน้าเพลิน

เพลิน

“เราเก็บกันแล้วนี่ไง อย่างอนนิชา เออ เฟิร์ส เพลินสู้จัก บ้านวังกลมใหม่ เพลินอยากไปดูอีก พาไปหน่อยสิ
นะครับ”

CU ใบหน้าเฟิร์ส

เฟิร์ส

“เนียนตลอดเลยนะ บ้านวังกลมนี่หรอ อยู่ใกล้ๆนี่แหล่ เดียวกันไป แล้วเพลินสู้จักบ้านวังกลมด้วยหรอ”

MS ด้านข้างของเฟิร์สกับเพลิน

เพลิน

“ก็ เพื่อนเพลินเคยบอกว่า ทำไม่เฟิร์สซึ่งสัญจะเลยวนนี่ สงสัญมากกว่าจะแก้ไขน้า ไปดี นำไปได้แล้ว”

Scene 12.3 ภายนอก/ย่านเก่าตลาดวังกรด/ตอนสายต่อเนื่อง

LS ด้านหลังหั้งสองคนมาถึงบ้านวังกฤษ

MS บรรยายกาศ บ้านวังกฤษเป็นบ้านเก่าแก่ของรังกฤษที่เก็บข้าวของเครื่องใช้สมัยโบราณ

MS เข้าห้องคุ้ดเดินเที่ยวกันอย่างสนุกสนาน

Scene 12.4 ภายนอก/ย่านเก่าตลาดวังกรด/ตอนเที่ยง

MS ด้านข้างเพลินกับเฟิร์ส

เฟิร์ส

“หิวหรือยัง เดี่ยวพาไปกินของอ้วຍ”

เพลิน

“หิวๆ ไปๆ ของอ้วຍหรือ “ไปๆ”

Scene 12.5 ภายนอก/ร้านอาหาร(ย่านเก่าตลาดวังกรด)/ตอนเที่ยงต่อเนื่อง

MS ตัวอาหารที่เพลินกับเฟิร์สนั้น

CU ใบหน้าของเฟิร์ส

เฟิร์ส

“กินเข้าไปเปล่าๆ เลย ของอ้วຍ หากินยากน้า กินเข้าไปๆ”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“รู้แล้วนำ กินมาก เดี่ยวเก็บช้อนเป็นหมูกันพอดี”

CU ใบหน้าของเฟิร์ส

เฟิร์ส

“นึกเป็นหมูอยู่แล้วนะ อ่าๆ”

MS ด้านข้างของทั้งสองคน

เพลิน

“ใช่เฟร์ส!”

MS ทั้งสองคนกินข้าวกันไปเล่นกันไป เมื่อไหร่ก็ๆ

Scene 12.6 ภายนอก/ร้านอาหาร(ย่านเก่าตลาดวังกรด)/ตอนเที่ยงต่อเนื่อง

MS ทั้งสองกำลังนั่งกินข้าวด้วยกัน

Cu มีสายเรียกเข้าจากดีร์ม

MS ด้านข้างของทั้งสองคน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“เดี๋ยวมา แบ่งเดียว เฟร์สกินส่วนของเพลินด้วยเลย เพลินอิ่มแล้ว นะๆ”

Scene 12.7 ภายนอก/ย่านเก่าตลาดวังกรด/ตอนเที่ยงต่อเนื่อง

MS เพลินเดินไปรับโทรศัพท์

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“อัลโล! ว่าไงดีร์ม มีอะไรให้เรือเบล่า”

ดีร์ม

“เพลินอยู่ในนั้นแล้ว ดีร์มรอตั้งนานแล้วนะ เมื่อไหร่จะถึง”

เพลิน

“ถึง....ถึง ไหนอ่า”

ดีร์ม

“นี่เพลินลืมเดินทาง โโคเค้าไม่เป็นไร เดียวครีมไปคุณเดียวกันได้ เท่านี้นะครับ”

เพลิน

“เดียวสิคดีม เพลินไม่ได้ลืมนะ อย่าเพิ่งโกรธสิ เพลินขอโทษ เดียวเพลินรีบไปนานะ รอเพลินก่อนนะดีร์ม”

MS เพลินเดินไปรับโทรศัพท์

Scene 12.8 ภายนอก/ร้านอาหาร(ย่านเก่าตลาดวังกรด)/ตอนเที่ยงต่อเนื่อง

MS เพลินรีบเดินไปหาเฟิร์สที่ร้านอาหาร

MS เพลินยืนคุยกับเฟิร์ส

CU ใบหน้าของเฟิร์ส

เฟิร์ส

“เพื่อนของเพลินคงจะรีบมากสินะ”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“เฟิร์ส! ไม่เขาน่า”

CU ใบหน้าของเฟิร์ส

เฟิร์ส

“อืม เดินทางไปลอดภัยนะ”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ตีมาก น่ารักจริงๆ แฟนไครเนี่ย เพลินไปแล้วนะ”

MS เพลินเดินออกไป

CU ใบหน้าของเฟิร์ส

เฟิร์ส

“ครับ แท้ไปแล้ว ต้องกลับบ้านนะ”

MS เฟิร์สยืนถอนหายใจ อุญตรองนั้น เขามองเพลินที่รีบวิ่งออกไปไกลเรื่อยๆ เข้ารูสีก่าวเหมือนเพลินกำลังจะทิ้งเขาไปอย่างไรอย่างงั้น

Scene13ภายนอก/สถานีรถไฟฟ้าจิตร/ตอนป่าย

MS รถของดีรีมจอดอยู่ที่หน้าสถานีรถไฟฟ้าจิตร

LS เพลินกำลังเดินเข้ามาระงرف้ามารถไฟมาอีกฝั่ง

LS เพลินเดินตรงไปที่รถของดีรีมแสวงขึ้นรถไป

Scene14ภายนอก/บึงสีไฟ/ตอนป่าย

LS บรรยากาศหน้าบึงสีไฟ

MS หั้งสองเดินไปเข้าไปยังบึงสีไฟ

MS ด้านของหั้งสองคน

เพลิน

“เริ่มตรงไหนก่อนดี ไปทางน้ำนั้นก่อนล่ะกัน เร็วสิดีรีม เดี่ยวไม่ทัน เร็วเข้า”

Scene 14.1 ภายนอก/บึงสีไฟ/ตอนบ่ายต่อเนื่อง

LS ทั้งสองคนเดินกีบข้อมูลกัน

MS ด้านข้างของดรีมกำลังถ่ายภาพ

CU ใบหน้าของเพลินกำลังยิ้มให้ดรีม

LS เพลินรีบนำดรีมยังจุดต่างๆ ของบึงสีไฟ ทั้งคู่พากันกีบข้อมูลไปเรื่อยๆ

Scene 15 ภายนอก/ศาลากลางน้ำ(บึงสีไฟ)/ตอนเย็น

LS ด้านหลังของทั้งสองคนกำลังเดินไปยังศาลากลางน้ำ

MS ดรีมหยุดถ่ายภาพ

MS ทั้งสองเดินไปจนถึงศาลา

MS ทั้งสองคนยืนอยู่ข้างกัน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“สวยงามมาก มองเท่าไหร่ไม่เบื่อเลย เวลาที่มองออกไปไกลๆ ที่ไร เพลินก็หายใจสุดๆ ของมันไม่ได้เลย
วิเศษจัง ดรีมว่าไหม”

CU ใบหน้าของดรีม

ดรีม

“เพลิน วันพุธนี้ดรีมจะกลับแล้วนะ เวลาผ่านไปเร็วเหมือนกันนะ ยังไม่หายคิดถึงเพลินเลย ขอบคุณนะ
เพลินที่นาช่วยดรีม ถ้าไม่ได้เพลิน ดรีมคงจะเบื่อແຍ່เลย แต่ก็ไม่น่าเชื่อนะว่าจะหัดพิจารณาตัวเองอยู่ มัน
จะมีอะไรที่น่าสนใจอยู่มากนักขนาดนี้ ต้องขอบคุณเพลินจริงๆนะ เพลิน... ดรีมว่า เรากลับมา... เพลิน....

เพลิน พึ่งอยู่หรือเปล่า... เพลิน”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ดีรีม เพลินขอกลับบ้านนะ สองวันนี้เพลินสนุกมากเลยล่ะ แต่ต้องไปจิบๆ”

CU ใบหน้าของดีรีม

MS เพลินเดินออกจากห้องน้ำ

CU ใบหน้าของดีรีม

MS ดีรีมยืนมองเพลินเดินออกไป

Scene 15.1 ภายนอก/บึงสีไฟ/ตอนเย็นต่อเนื่อง

CU ใบหน้าของเพลิน

MS เขอวีร์บเดินไปยังหาดทราย

Scene 16 ภายนอก/หาดทรายเทียน(บึงสีไฟ)/ตอนเย็นต่อเนื่อง

MS เพลินเดินมาถึงหาดทราย

CU ใบหน้าของเพลิน

MS ชั้มตกใจ ชั้มขนานดเล็ก กระวนคลาย และมีรูปถ่ายของเขอกับเฟิร์สติดอยู่ตามชั้มเต็มไปหมด

CU รูปถ่ายของเขอกับเฟิร์ส

CU ใบหน้าของเพลิน

MS เพลินพยายามโทรศัพท์ติดต่อเฟิร์ส

CU ใบหน้าของเพลิน

MS เพลินเริ่มเดินออกตามหาเฟิร์ส

CU ใบหน้าเฟิร์ส

LS เพลินวิ่งไปทัวบึงสีไฟ

CU ใบหน้าเฟร์ส

เพลิน

“มันสายไปแล้ว”

LS เพลินวิ่งไปทั่วบึงสีไฟ

Scene 16.1 ภายนอก/หาดทรายเทียม(บึงสีไฟ)/ตอนเย็นต่อเนื่อง

MS เพลินเดินกลับมาที่ชุม

CU ใบหน้าของเพลิน

MS ด้านหลังของเพลิน

เพลิน

“เฟร์ส เฟร์ส เฟร์สอยู่ที่ไหน มาหาเพลินเดี๋ยวนี้นะ เฟร์ส
ไม่ได้ยินหรือไง เพลินบอกว่ามาเดี๋ยวนี้ เฟร์ส”

เพลินตะโกนเรียกหาเฟร์ส พร้อมหัวใจที่ห่วงใยอกรมา

MS เพลินทุ่ดตัวลงนั่งกับพื้น

LS บรรยากาศหาดทราย และพระอาทิตย์ใกล้ตกดิน

Scene 16.2 ภายนอก/หาดทรายเทียม(บึงสีไฟ)/ตอนเย็นต่อเนื่อง

MS ด้านหลังของเฟร์ส

CU ใบหน้าของเฟร์ส

LS เพลินทุ่ดตัวลงนั่งกับพื้น

Scene 17 ภายใน/สถานีรถไฟ/ตอนเช้า

LS บรรยากาศหน้าสถานีรถไฟท่าฟ้าฟ้า

MS ด้านหลังของเพลินกำลังยืนหือตัว

เพลิน

“เฟร์ส.....”

CU ใบหน้าของเฟร์ส

เฟร์ส

“ขออภัยบัดด้วยคนได้ใหม่”

CU ใบหน้าของเพลิน

MS ทั้งสองคนยิ่มให้กัน

Scene17.1 ภายใน/สถานีรถไฟ/ตอนเข้าต่อเนื่อง

MS เพลินกับดรีมนั่งคุยกันอยู่หลังสถานีรถไฟ

CU ด้านข้างของเฟร์ส

เฟร์ส

“ทำไมทำหน้าแบบนั้นล่ะ?”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“เขากล้อให้เช เขายังแสวงะเฟร์ส ว่าใครที่เขารักที่สุด และคนคนนั้นก็รักเขามากด้วย เฟร์ส.....อย่าทิ้งเขาไป
อีกนะ เขากลัว กลัวว่าเฟร์สจะไม่กลับมา อย่าทำแบบนี้รึไหม เขายังคงรู้สึกว่าจะไม่ทำกับเฟร์สแบบนั้นอีก
แล้ว สัญญาดิ สัญญา.....”

CU ด้านข้างของเฟร์ส

เฟร์ส

“สัญญา.....หยุดร้องให้ได้แล้ว”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ไม่ร้องแล้ว”

MS ด้านข้างของหั้งสอง

CU ใบหน้าของเพิร์ส

เพิร์ส

“ไปเดินเล่นกันใหม่ กลับบ้านไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกันเลย

คิดถึง.....”

Scene 17.2 ภายนอก/สถานีรถไฟ/ตอนเข้าต่อเนื่อง

LS หั้งสองกำลังเดินอยู่บนฟุตบาทหน้าสถานีรถไฟ

MS ด้านหลังของหั้งสองคน

เสียงความคิดของเพิร์ส

“ตลอดเวลาที่ห่างกันทำให้มึนรู้ว่า มันไม่ช่วยให้គะไรเดื่นเลย ผูกกลับบูรีสิกแยกว่าเดิมอีก นี่มารักเพลินมากขนาดนี้เลยหรอ ใช่ ผู้รักเชื่อมาก ไม่ว่าจะเป็นอะไร หรือจะทำอะไร แม้กระทั่งเธอจะไม่ได้รักผม ผูกก็ยังคงรักเธออยู่ดี จะให้หาเหตุผล ผูกก็ไม่รู้หากกว่าคืออะไร แต่ผู้รู้เพียงว่า ชีวิตนี้เกิดมาไม่กีติบปี การที่เราได้มาพบกับคนที่เรารัก และรักเรา มันเป็นเรื่องที่โชคดีที่สุดแล้วนะ ตลอดเวลาที่ผูกอยู่กับเธอ ผูกสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ มันยากนัดที่จะเจอคนแบบนี้สักครั้งในชีวิต พอดีเจอเฉลียว ผูกก็อยากรจะได้ดูแลเธอด้วยตัวของผูก ในเมื่อผูกยังมีโอกาส และผูกยังเป็นคนที่เธอรัก ไม่ว่าจะเรื่องอะไร ผูกก็พร้อมที่ให้อภัยเธอ

เสนอ”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ไดร์ฟสถานีรถไฟก่อนหนะ”

CU ใบหน้าของเพรส

เพรส

“อย่าซื้อไปสิ ไม่ยอมหรอก”

MS เพรสสวิงตามเพลิน

MS เพลินหยุดวิ่ง

MS เพรสสวิงตามเพลินทัน

CU ใบหน้าของเพรส

เพรส

“ข้าว หยุดวิ่งทำไม ไม่อยากชานะแล้วหรอ”

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ไม่ใช่แล้วล่ะ เราเดินพร้อมกันช้าๆ กิ่กว่า”

MS เพรสดินนามองหน้าเพลิน

MS ทั้งสองคนเดินมองหน้ากัน

เพรส

“เพรสรักเพลินนะ”

MS เพรสรู้ดีพร้อมก้าวไปจับมือของเพลิน

CU ใบหน้าของเพลิน

เพลิน

“ขอบคุณนะ”

MS ทั้งสองยิ่มให้กัน

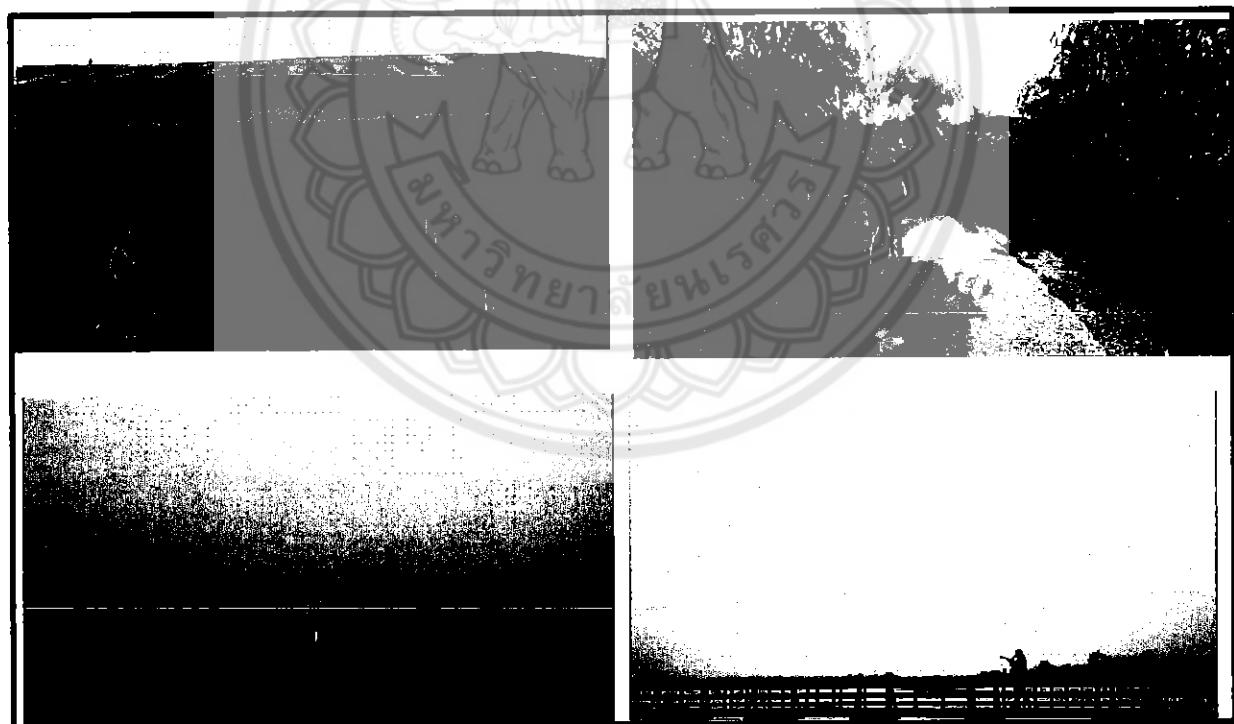
MS ทั้งสองคนจูงมือกัน

LS ทั้งสองคนเดินกลับที่สถานีรถไฟ

Mood & Tone

รูปแบบของโหนสีที่ใช้ภายในภาพยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

โหนสีที่ใช้จะเป็นสีชมพู สีเขียว สีฟ้า และสีดีบุนวิช แต่สีดีบุนวิชจะใช้ ขึ้นอยู่กับแสงหรือความเมื่อยภาพในเชิงนั้นด้วย

ภาพ 40 รูปแบบโหนสีของภาพยนตร์สัน

ที่มา : นิศาธัตน์ สุขศรี , 2558

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

การดำเนินงานในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรกนั้น แบ่งเป็นภารกิจถ่ายทำออกเป็น 8 ครั้ง และถ่ายแก้ไข 1 ครั้ง แบ่งเป็นตารางเวลาในการถ่ายทำได้ ดังนี้

Timeline ระยะเวลาการถ่ายทำ

Timeline			
วันที่	Scene	นักแสดง	สถานที่
31 มค	S1,S2,S3	เพลิน	สถานีรถไฟท่าฟ้า, ทุ่มน้ำท่าฟ้า
1 กพ	S4,S5,S6,S7	เพลิน, ครีม	สถานีรถไฟพิจิตร, โรงเรียน, ร้านอาหาร, วัดท่าหัสส
7 กพ	S8	เพลิน, ครีม	อุทยานเมืองเก่าพิจิตร
8 กพ	S9,S10	เพลิน, ครีม	หอชนก(ปีงสีไฟ)
14 กพ	S11,S17	เพลิน, เพิร์ส	สถานีไฟท่าฟ้า
15 กพ	S12	เพลิน, เพิร์ส	บ้านเก่าตลาดวังกรด
21 กพ	S13,S14,S15	เพลิน, ครีม	ปีงสีไฟ
22 กพ	S16	เพลิน, เพิร์ส	หาดทราย(ปีงสีไฟ)

ภาพ 41 ภาพ Timeline

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

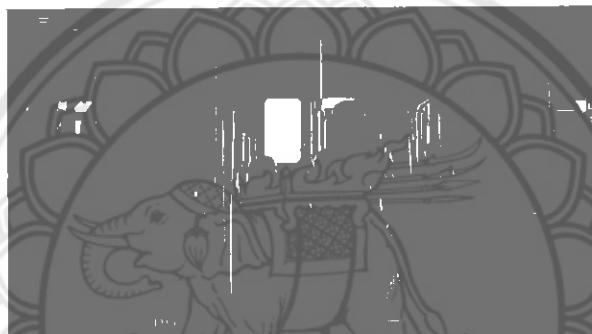
สรุป จางในตารางการแสดง TIME LINE (ระยะเวลาการถ่ายทำ)

มีการถ่ายทำไปทั้งหมด 8 ครั้ง และมีถ่ายแก้ไขเพิ่มเติมอีก 1 ครั้ง และเลื่อนวันในการถ่ายทำมาจนถึงวันที่ 8 เมษายน 2558

ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ

ครั้งที่ 1-8 ดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

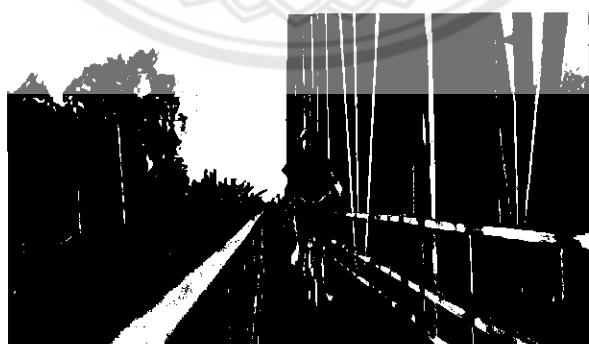
Scene 1 การถ่ายทำเริ่มจาก เพลินได้เดินทางมาโดยรถไฟ และได้ลงที่สถานีรถไฟฟ้าท่าพ่อ ซึ่งสถานีอยู่ห่างจากบ้านของเพลินไม่ไกลนัก

ภาพ 42 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 2 เพลินกลับมาถึงบ้านที่อยู่ชุมชนท่าพ่อ และเพลินได้ไปปั่นจักรยานเล่นรอบชุมชนท่าพ่อ

ภาพ 43 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 8 เป็นตอนที่เพลินกับดรีมไปเที่ยวที่คุทยานเมืองเก่าด้วยกัน

ภาพ 44 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

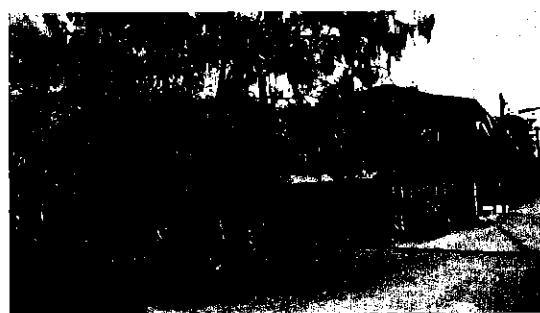
Scene 10 เป็นตอนที่เพลินกับดรีมไปเที่ยวที่หอชุมนงก

ภาพ 45 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 11 เป็นตอนที่เพลินยืนรอเฟิร์ส และเฟิร์สได้เดินทางมาถึงชุมชนท่าฟ่อ

ภาพ 46 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 12 เป็นตอนที่เฟิร์สพาเพลินเที่ยวอยู่ในตลาดวังกรด

ภาพ 47 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 15 เป็นตอนที่เพลินกับดรีมไปเที่ยวที่บึงสีไฟ

ภาพ 48 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 17 เป็นตอนจบของเรื่อง ที่เพลินกับเฟิร์สได้มานเจอกันที่สถานีรถไฟท่าฟ้า

ภาพ 49 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

ดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก (แก้ไขจากบางจากที่ยังไม่สมบูรณ์ใหม่)

การถ่ายทำมีการแก้ไขบางจุดกอปที่ 2 เพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง และการจัดมุมใหม่ๆ เพิ่มเติม

Scene 12 เป็นตอนที่เพลินเพลินเที่ยวyanตลาดวังกรด

ภาพ 50 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

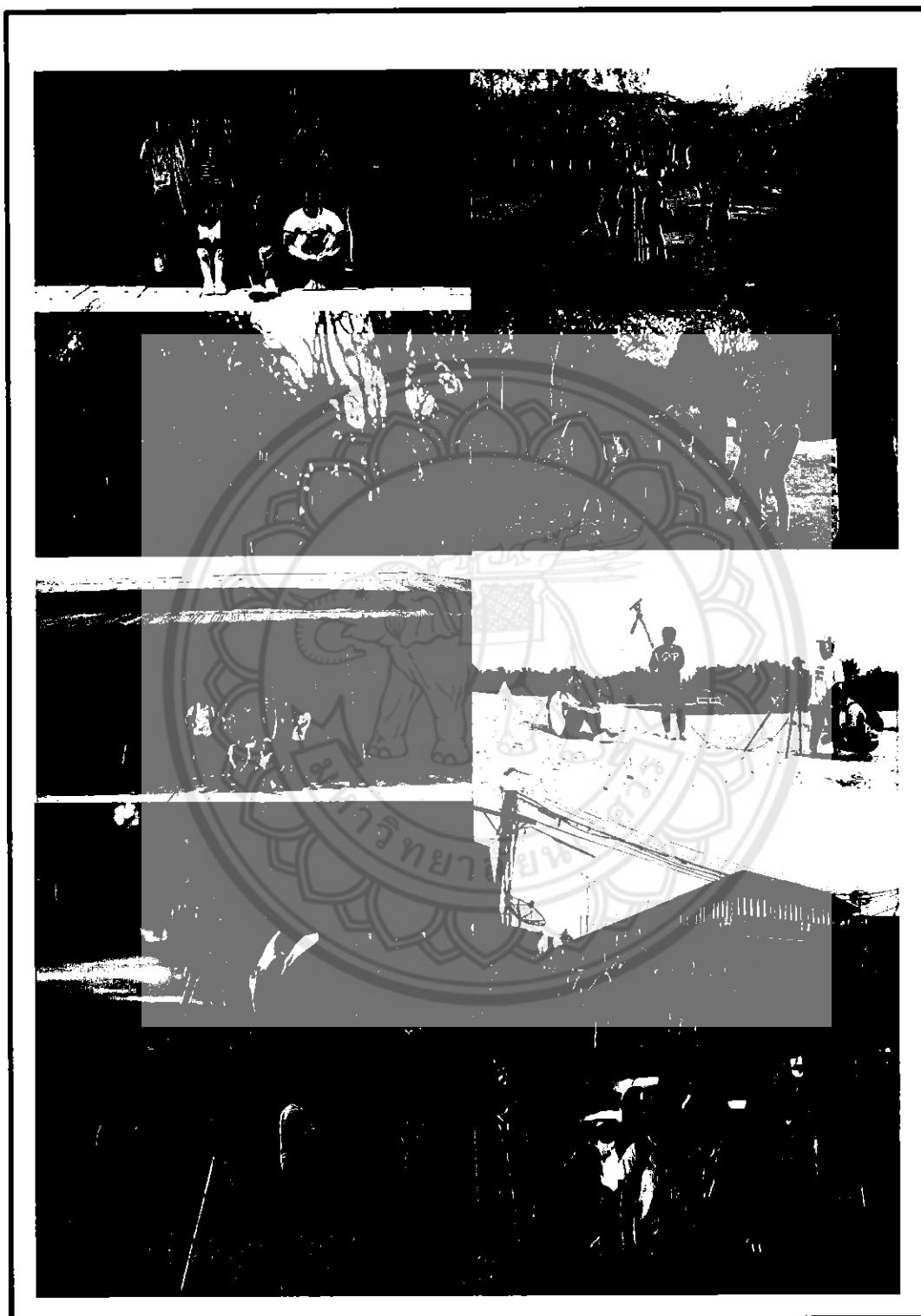
Scene 15 เป็นตอนที่เพลินกับดรีมไปเที่ยวที่บึงสีไฟ

ภาพ 51 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

เปื้องหลังของการถ่ายทำทั้งหมด

ภาพ 52 ภาพการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศาธน์ สุขศรี , 2558

ส่วนที่ 3 การรวมและตัดต่อ

การรวมและตัดต่อ

ขั้นตอนการรวมและตัดต่อ เมื่อถ่ายทำครบทุกฉากแล้ว ผู้จัดได้นำผลงานมาตัดต่อในโปรแกรม

Adobe Premiere Pro CS6

เทคนิคที่ใช้คือ Effects/Video Effects หรือ Effects/Video Transitions/Dissolve

ภาพ 53 ภาพการตัดต่อภาพยันต์สี เรื่อง รักแรก

พิมพ์ : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

ส่วนที่ 4 การพัฒนาและสร้างสรรค์

การย้อมสีภาพ การย้อมสีภาพจากแบ่งออกเป็น 4 โภน คือโภนปกติ, โภนสีป่า, โภนสีแดงและโภนสีเขียว การย้อมสีมีการทดลองก่อนหน้านั้นหลายครั้งเพื่อให้สมบูรณ์ตามที่กำหนดได้

โภนสี คือสีเขียว ให้อารมณ์สีภาพที่เย็นสบายและอบอุ่น

เทคนิคที่ใช้ Effects/Video Effects/Color Correction/Brightness&Contrast/Color Balance /Tint

ภาพ 54 ภาพการตัดต่อข้อมูลภาพยอนต์สัน เรื่อง รักแรก(สีภาพปกติ)

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

ภาพ 55 ภาพการตัดต่อข้อมูลภาพยอนต์สัน เรื่อง รักแรก(ย้อมสีภาพ)

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

ในส่วนของการพัฒนา นอกจากการพัฒนาในเรื่องมุ่งกล่องและการย้อมสีภาพแล้ว ผู้วิจัยก็ได้มีการปรับบทภาษาญตร์สันให้กระชับขึ้น โดยประมาณเวลาของภาษาญตร์ไว้ที่ 20 นาที นอกจากนั้นผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแบบ ป๊อสเทอร์ภาษาญตร์ ปักDVDและปักCD อีกด้วย ป๊อสเทอร์เพื่อใช้เป็นการประชาสัมพันธ์ ภาษาญตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักเรา

ภาพ 56 ภาพป๊อสเทอร์ภาษาญตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักเรา

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

การออกแบบโปสเตอร์และแนวคิดในการออกแบบ

แนวคิดและเทคนิค

- การออกแบบโปสเตอร์ใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS6 ในการตกแต่งภาพด้วยเทคนิคการย้อมสีภาพในโทนฟ้าเหลือง เพื่อที่จะทำอุปกรณ์ให้ดูสวยงามและอ่อนหวาน

องค์ประกอบ

- รูปภาพในโปสเตอร์จะมี 2 ส่วน ส่วนที่ 1 จะเป็นภาพพื้นหลัง โดยในภาพจะเป็นภาพบรรยายกาศสะพานกลางน้ำที่ทอดยาวออกไปคงบึงสีฟ้า บรรยายกาศของห้องฟ้า ในช่วงเวลาตอนเย็นที่พระอาทิตย์ใกล้ตกดิน ส่วนที่ 2 จะเป็นภาพตัวละครลักษณะเรื่อง นั่นก็คือ เพลิน โดยในภาพ จะเป็นภาพผู้หญิงมองออกไปข้างๆ แต่จะให้ภาพครึ่งตัว เพื่อให้เห็นสายตาของเพลิน ที่กำลังมองออกไป ในความรู้สึกที่มีความสุข

โดยที่จัดองค์ประกอบทั้ง 2 ส่วนในลักษณะนี้ เพื่อที่จะสื่อว่า เพลินมองกลับไปในสถานที่แรกที่เธอ มีความรัก

อักษร ชื่อเรื่อง

- สีของตัวอักษร สีชมพูอ่อนกับครีม เพื่อสื่อถึงภาพยามรัตน์สันที่เย้ายวนรื่นเรื่องในแบบกว้าง แต่จะสด勃勃ความอ่อนโยน นุ่มนวล เพื่อสื่ออารมณ์ของภาพยามรัตน์สันที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องราวของความรัก

คำประย

- “รักรังแรกของคุณเกิดขึ้นที่ไหน” ลักษณะเหมือนเป็นการตั้งคำถามให้กับผู้ชม และให้เกิดความสนใจอย่างจะร่วมหาคำตอบไปพร้อมกับภาพยามรัตน์

DVDพร้อมปกของภาพยนตร์สั้นเรื่อง รักแรก

ภาพ 57 ภาพหน้าปกDVDภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศราตน์ สุขศรี , 2558

แนวคิดและการออกแบบ

ในทางด้านปก DVD ผู้วิจัยต้องการให้เป็นรูปแบบเดียวกันกับปีสเตอร์ ด้านหลังปกมีการอธิบายเนื้อเรื่องย่อ และภาพในเนื้อเรื่องประกอบด้วย

ส่วนที่ 5 ผลงานที่สร้างสรรค์

ภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก จำนวน 1 เรื่อง ความยาว

22.02 นาที

เมื่อทำการขั้นตอน Pre-Production ,Production ,และ Pos-Production ครบถ้วนแล้วจึงได้เป็น ผลงานที่สร้างสรรค์ มีความยาว 22.02 นาที รวม Title Logo มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ถนน
สถานปัตยกรรมศาสตร์, ภาควิชาออกแบบและศิลปะ, โปรดักชัน, ชื่อเรื่อง และเครดิตในตอนท้าย

ในแต่ละฉากจะมีการลำดับเนื้อเรื่องเริ่มจากการเปิดเรื่องโดยเพลินเดินทางกลับบ้านมาโดยรถไฟ และเพลินได้กลับมาเจอกับรักในวัยเด็กของเธอ นั่งกีดี ดรีม ทั้งสองได้พากันไปเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ของ จังหวัดพิจิตร สุดท้ายแล้วเพลินเลือกที่จะบอก拉รักในวัยเด็กของเธออีกครั้ง เพราะเธอได้มีคนรักอยู่แล้วนั่น กีดี เฟิร์ส ในตอนจบ เฟิร์สได้เห็นเพลินไปเที่ยวกับดรีม แต่เขาก็ได้ให้อภัยเพลิน และกลับมาเจอกัน

โดยเรื่องราวดังนี้ได้เกิดขึ้นที่จังหวัดพิจิตร

Scene 1 เพลินเดินกลับบ้าน โดยรถไฟ และลงที่สถานีรถไฟท่าฟ้า

ภาพ 58 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

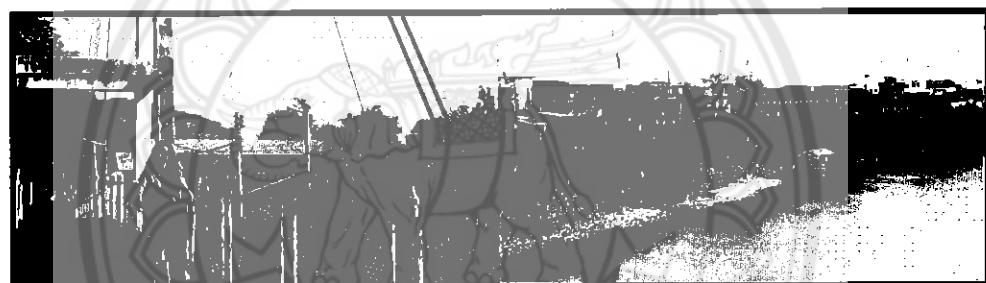
Scene 2 เพลินกลับมาถึงบ้านที่ชุมชนท่าฟ้า เครื่องได้ไปปั่นจักรยานเล่นทั่วชุมชนท่าฟ้า

ภาพ 59 ภาพผลงานภาพยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 3 เพลินเดินทางไปท่องเที่ยนเก่าของเชือ

ภาพ 60 ภาพผลงานภาพยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 4 เพลินมาถึงยังโรงเรียน

ภาพ 61 ภาพผลงานภาพยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 5 เพลินได้เจอกับดรีมรักในวัยเด็กของเธอ

ภาพ 62 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 6 เพลินกับดรีมนั่งคุยกันที่ร้านกาแฟ

ภาพ 63 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 7 เพลินกับดรีมไปเที่ยวที่วัดท่าหนluang

ภาพ 64 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 8 เพลินกับดีร์มไปเที่ยวที่คุทยานเมืองเก่าพิจิตร

ภาพ 65 ภาพผลงานภาพถ่ายทรัพย์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 9 เพลินกับดีร์มไปเที่ยวที่หอชุมนก

ภาพ 66 ภาพผลงานภาพถ่ายทรัพย์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 10 เพลินกับเฟิร์สเจอกัน

ภาพ 67 ภาพผลงานภาพถ่ายทรัพย์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 11 เพลินกับเฟิร์สไปเที่ยวป่าไม้ตามด้วยกรด

ภาพ 68 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 12 เพลินบอกลาเฟิร์สไปหาดรีม

ภาพ 69 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 13 เพลินเดินทางไปหาดรีม

ภาพ 70 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 14 เพลินกับดีวีมีปีเที่ยวปีงสีไฟ

ภาพ 71 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

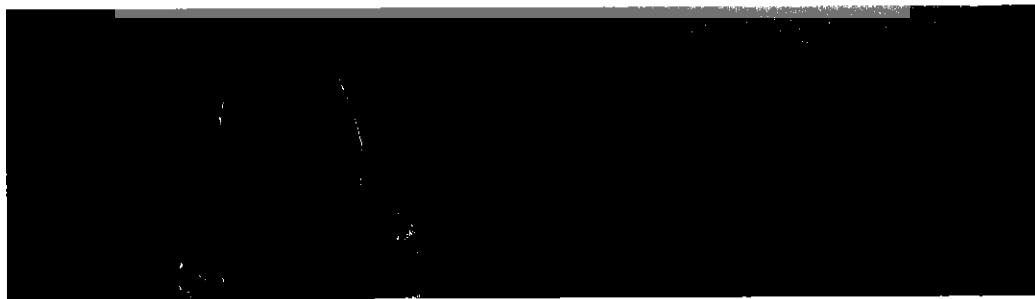
Scene 15 เพลินกับดีวีเดินป้ายศาลากลางน้ำ

ภาพ 72 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 16 เพลินปีตามหาเฟิร์สที่หาดทรายเทียม

ภาพ 73 ภาพผลงานภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

Scene 17 ตอนจบ เพลินได้เจอกับเฟิร์สที่สถานีท่าฟ้า

ภาพ 74 ภาพผลงานภาพยนตร์สันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี , 2558

บทที่5

บทสรุป

1. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยการออกแบบภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้คนอุยกามาเที่ยวจังหวัดพิจิตรและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตรรวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์ในงานสื่อ宣傳ที่สามารถใช้เพื่อส่งเสริมแนะนำและประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวกับบรรยายกาศ จังหวัดพิจิตร ให้สำหรับผู้ที่สนใจในการท่องเที่ยวและได้สมัครกับบรรยายกาศ ความดังงามอย่างแท้จริง

2. ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

2.1 การดำเนินเรื่อง

ในช่วงแรกผู้วิจัยเน้นการดำเนินเรื่องของสื่อเป็นแบบภาพยนตร์มากจนเกินไป ทำให้ต้องมีเพิ่มและปรับมุมกล้องบางส่วนให้ดูแปลกใหม่และนำเสนอใหม่ๆ มากขึ้นและลดสัดส่วนของความเป็นภาพยนตร์ให้น้อยลง และให้ความสำคัญกับสัดส่วนของมุมกล้องของการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เมื่อได้เพิ่มและปรับมุมกล้องในสื่อบางส่วนแล้วนั้นก็ทำให้ตัวงานนั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 เวลาและสถานที่

ในช่วงตอนของการดำเนินงานการถ่ายทำนั้น เนื่องจากนักแสดงมีเวลาค่อนข้างจำกัดและเวลาการทำงานของทุกฝ่ายค่อนข้างไม่ตรงกัน ดังนั้นการดำเนินการถ่ายทำจึงเกิดการล่าช้ากว่ากำหนด

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ในส่วนของการเล่าเรื่องนั้น ควรมีการวางแผนและมีการคิดบทที่ดี จึงจะทำให้สื่อนั้นเกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น และการทำงานจะรวดเร็วและสะดวกหากเราได้บทที่ดี

3.2 การดำเนินการวิจัยในหัวข้อ การออกแบบภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร เรื่อง รักแรก ปัญหาที่พบในงานวิจัยคือ การเดินทางและการถ่ายทำค่อนข้างลำบาก เนื่องจากระยะทางนั้นค่อนข้างไกลและต้องเดินทางไปถ่ายทำหลายสถานที่ ดังนั้นการเดินทางไปถ่ายทำที่จังหวัดพิจิตรนั้น

จำเป็นต้องมีรายน์ส่วนตัวจึงจะสามารถถ่ายทำได้ค่อนข้างสะดวก และการเดินทางไปแต่ละครั้งนั้นมีเวลาที่ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากเวลาของนักแสดงและทีมงานไม่ค่อยตรงกัน ทำให้การถ่ายเกิดความล่าช้า

3.3 ในส่วนของขั้นตอนการตัดต่อหนัง เป็นส่วนที่ค่อนข้างละเอียดและต้องให้ความสำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดำเนินภาพ การย้อมสี การเลือกเพลงประกอบ จึงควรจะมีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้า และฝึกเวลาที่จะต้องแก้ไขของ การตัดต่อและดำเนินภาพ

ได้นำงานไปจัดแสดงภายในงาน Save add นิทรรศการศิลปะนิพนธ์และการศึกษาอิสระ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-13 พฤษภาคม 2558 รวมทั้งสิ้น 5 วัน

ภาพ 75 ภาพหน้าจัดแสดงผลงานการออกแบบภายใต้หัวข้อ “เรื่อง รักแรก”

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2558

ภาพ 76 ภาพผู้เข้าชมผลงาน

ที่มา : นิศารัตน์ สุขศรี, 2558

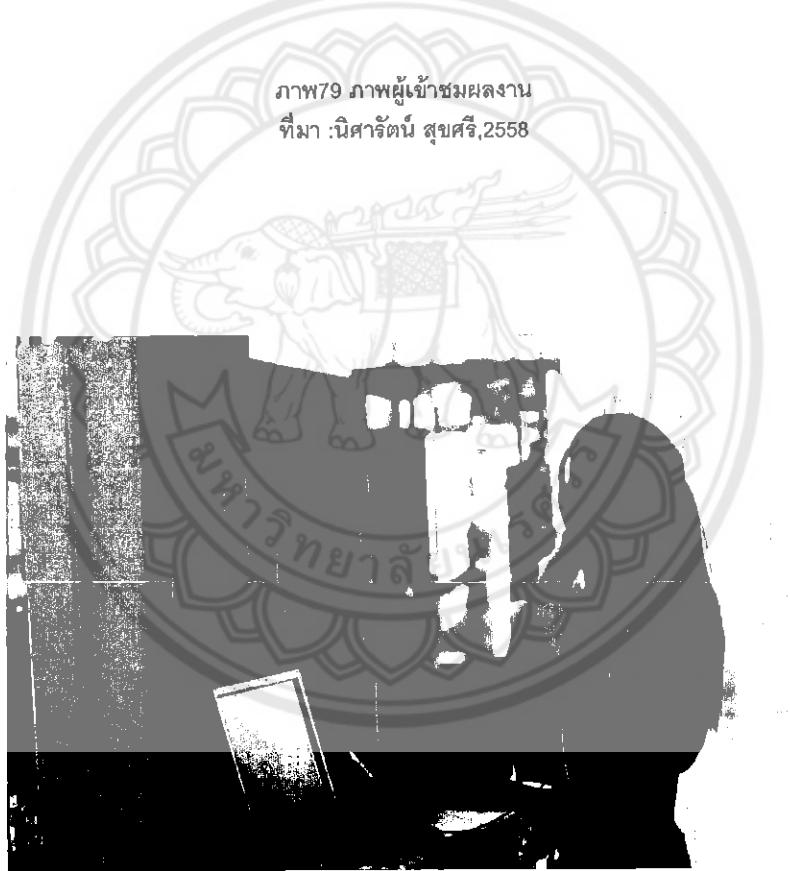
ภาพ77 ภาพผู้เข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ78 ภาพผู้เข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ79 ภาพผู้เข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ80 ภาพผู้เข้าชมผลงาน

ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ81 ภาพผู้เข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ82 ภาพผู้เข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ83 ภาพถ่ายเข้าชั้มผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ84 ภาพถ่ายเข้าชั้มผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ85 ภาพเข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

ภาพ86 ภาพที่บริษัทเข้าชมผลงาน
ที่มา :นิศารัตน์ สุขศรี,2558

บรรณานุกรม

ธิดา ผลิตผลการพิมพ์(2557). เขียนบทหนังซักคนดูให้อ่าย่อหน้า. พิมพ์ครั้งที่3,กรุงเทพฯ :BIOSCOPE,2557

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี(2557). บทบาทยนตร์. สืบค้นเมื่อ วันวานาม 2557,
<http://th.wikipedia.org/wiki>

จังหวัดพิจิตร(2557). ข้อมูลทั่วไป. สืบค้นเมื่อ วันวานาม 2557,
<http://www.phichit.go.th/phichit/>

เที่ยวหัวใจใหม่ เมืองไทยยั่งยืน(2557). พิจิตรไม่เป็นเมือง. สืบค้นเมื่อ วันวานาม 2557,
<http://pantip.com/topic/30316683>

Film School(2557). การเขียนบทหนังสั้น. สืบค้นเมื่อ วันวานาม 2557,
http://www.moralmedias.net/index.php?option=com_content&task=view&id=33&Itemid=39

ReturnWind(2557). ตัวอย่าง (บท) ภาพยนตร์สั้นเรื่อง ON THE ROAD. สืบค้นเมื่อ วันวานาม 2557, <http://returnwind.exteen.com/20110608/entry>

Makeshortfilms(2557). ทำหนัง(สั้น)ไม่ยาก. สืบค้นเมื่อ ,มกราคม 2558,
<http://makeshortfilms.blogspot.com/2012/09/pre-production.html>

สาระดี(2558). พฤติกรรมการบริโภค Gen B, Gen X, Gen Y และ Gen M.สืบค้นเมื่อ ,
มกราคม 2558, http://sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=227:consumer-%20behavior-gen-

ថ្វាក់ពិភាក្សា

ชื่อ-สกุล นางสาวนิศารัตน์ สุขศรี

ที่อยู่ 8 หมู่ 7 ตำบล ป่ามะคาบ อ.ป่ามะคาบ จ.พิจิตร 66000

เบอร์โทรศัพท์ 088-1450067

Email ni_masa_sooksri@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2553 ขั้นแม่ยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเฉลิมชาญสตรี จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ.2558 ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขากอกแบบสื่อนิวัตกรรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

